

Dimarts, 25 de maig del 1976

VIATGE AMERICA

Areilza explica el programa reial

Joan Carles parlarà davant el Congrés dels Estats Units

El ministre d'Afers Estrangers, José María de Areilza, celebrà ahir al migdia una conferència de premsa al saló d'ambaixadors del palau de Santa Cruz explicant els motius i el programa del viatge dels reis a la República Dominicana i als Estats Units el pròxim dia 31.

La primera etapa de dos dies a la República Dominicana té «unes motivacions gairebé obvies», segons declarà el ministre: «la vocació americana d'Espanya i la intenció de la Monarquia de subratllar aquesta vocació». En un sopar que el monarca oferirà al president dominicà Joaquín Balaguer, li atorgarà el Gran Col·lar d'Isabel la Catòlica, en resposta a les atencions que el govern dominicà té previstes per als monarques.

PROGRAMA DEL VIATGE

Del programa que el ministre Areilza exposà sobre la visita reial als Estats Units, cal destacar el discurs de rei dirigit al Congrés nord-americà (uns quinze o vint minuts) que vindrà a ser un missatge

a tot el poble nord-americà en el segon centenari de la seva independència. També hi haurà parlaments dels ministres Kissinger i Areilza. El rei pronunciarà un altre discurs, en castellà, dirigit a tots els pobles americans presents en l'Organització d'Estatos Americans amb seu a Washington. L'endemà, destaquen una conferència de premsa i un dinar amb el president Ford. L'endemà passat, els monarques es dirigiran a Nova York. En aquesta ciutat visitaran l'ONU, i s'entrevistaran, segurament, amb el secretari general Kurt Waldheim. El dia següent el rei rebrà representants de tots els mitjans de comunicació dels Estats Units, amb els quals conversarà, i dinarà amb l'alcalde de Nova York. A la mateixa tarda, el rei rebrà la premsa espanyola que s'hagi traslladat amb aquest motiu. El ministre Areilza insistí en la importància de les entrevistes del rei amb Ford, Kissinger i Waldheim, i amb les altes figures de les finances, la informació i la política nord-americanes. Cal assenyalar que el penúltim dia del seu sojorn als Estats Units es farà un dinar a l'Institut Espanyol en el qual hi haurà més de mil cinc-cents convidats.

Ford. El rei no celebrarà entrevistes amb els diversos candidats a la presidència, car estan molt ocupats i repartits per tot el territori dels Estats Units. Tot i això, és molt possible que arribi a saludar algunes de les personalitats polítiques com el senador Humphrey o el governador Reagan, però no és segur.

VIATGE PER EUROPA

A la pregunta de qui seria el cap d'Estat espanyol durant el viatge del rei, el ministre Areilza contestà: «El cap d'Estat continuarà essent el rei. No és una absència legal i, per tant, no és previst que entrin en vigor els mecanismes successoris. Això ve donat per la velocitat de les comunicacions i l'escàs nombre de dies del viatge.» Referent a les repercussions polítiques del viatge, digué: «No crec que n'hi hagi, car és imparablement presentar la nova imatge d'Espanya als Estats Units.»

Amb referència al viatge dels reis als Estats Units, l'ambaixador d'aquest país a Espanya, Wells Sater, va concedir una entrevista a «Cifra» en la qual, entre d'altres coses, digué que els Estats Units desitgen que Espanya tingui «un govern elegit popularment». L'ambaixador mencionà fins a onze vegades l'esperança i l'ajut nord-americà al «nou rumb de desenvolupament polític i social» de la monarquia de Joan Carles.

JOSEP M. SANMARTI

TRACTAT ESPANYA-EUA

Preguntat el ministre si el rei tenia previst signar el Tractat Hispano-nord-americà, respongué que no: que el Tractat ha estat aprovat pel comitè d'Afers Estrangers del Senat, però que encara no ha estat present al ple del Senat, i que per tant, encara no hi ha la plena seguretat que sigui aprovat quan el rei visiti Washington. Sobre les activitats de la reina, Areilza manifestà que tenia prevista una conferència de premsa amb periodistes de revistes femenines a Washington i que rebrà a un nomenament honorari a la Universitat de Colúmbia.

Quant al discurs del rei davant del Congrés, el ministre declarà que no coneixia el seu contingut. «Però serà un discurs important, anàleg al recent del president francès Giscard d'Estaing». «El discurs serà en anglès per una qüestió de facilitat de difusió. Un periodista preguntà sobre la possibilitat que el president Ford viatgés a Madrid. «Això s'ha pensat per a qualsevol moment, però de primer se li ha de preguntar al mateix president

BARCELONA

Tancades a 14 guarderies

Reunions al govern civil i amb Font Altaba

Tretze guarderies privades sense afany de lucre van tancar-se ahir al matí en un darrer intent d'obtenir l'ajut econòmic que han demanat fins ara ben debades a la del·lació d'acció social de l'Ajuntament. Aquest tancament ha provocat ja dues conseqüències importants: una comissió fou rebuda al govern civil i el regidor Font Altaba va visitar la guarderia Xiroi.

L'entrevista al govern civil va tenir lloc d'antuvi, amb el subgovernador Soldevila i, després, a primera hora de la tarda, amb el governador.

Segons un dels qui van assistir-hi —un representant de cadascuna de les guarderies— ambdues reunions van celebrar-se en un clima de bona voluntat i tant el subgovernador com el governador van manifestar llur interès per resoldre el problema. L'un i l'altre, però, van objectar el pressupost que presentava la comissió de les guarderies, car jutjaven —sempre segons les mateixes fonts— que «era massa elevat». Nogensmenys, van declarar-se oberts a d'altres negociacions així que les guarderies hagin presentat una documentació completa i van oferir-se a secundar les gestions que emprengui la comissió als diverses ministeris.

El regidor Font Altaba, en la seva visita a la guarderia Xiroi, va interessar-se també per la situació d'aquestes guarderies. «Estic aquí —va dir als pares que van rebre l—, perquè crec que teniu raó. El vostre problema no pot resoldre's amb draps calents i crec que el Minis-

teri d'Educació i Ciència no té dret a ignorar els nens entre zero i quatre anys.» Tot i considerar que la seva intervenció «podria no conduir a res», va oferir-se a presentar un prec a l'alcaldia, perquè —va afirmar— «l'educació ha de pertànyer als estaments de Catalunya». La posició de Font Altaba va quedar concretada en una doble consideració: per una banda, és injust que el ciutadà pagui a l'Estat i que després l'Ajuntament s'hagi de fer càrrec de les guarderies, d'altra banda, però, l'Ajuntament no pot defugir la seva responsabilitat. «En d'altres temps —va insinuar Font Altaba—, l'Ajuntament hauria subvencionat les guarderies i després hauria passat la factura a Madrid».

Malgrat això, pares de la guarderia Xiroi van mostrar-se més confiats en la força de llur protesta que no pas en les gestions a la Casa de la Vila. Consideren que la raó l'han tinguda sempre i que no han estat escoltats fins que s'han tancat. «El fet decisiu —van dir després de la reunió amb Font Altaba— és que som noranta-set educadors, tres-cents trenta-set i dos-cents vuitanta nens, i que no pensem pas sortir fins que hagim tingut una resposta d'acord amb aquests dos criteris bàsics: una subvenció per a eixugar el dèficit i un concert d'ajut econòmic per a tirar endavant».

A última hora de la tarda d'ahir s'ha afegit la guarderia Albi del barri del Guinardó a les altres tretze on hi ha pares, nens i educadors tancats. Amb aquesta ja són 378 els pares que romanen esperant una solució, 291 nens i 112 educadors.

Per una altra banda, durant la tarda d'ahir una comissió va portar al govern civil un escrit assenyalant que el dèficit de les guarderies s'elevava a cinquanta-cinc milions de pessetes, escrit que ha estat recollit per un alt funcionari del govern civil.

Tanmateix han llurat una carta a l'alcaldia en què sol·liciten una entrevista urgent amb Viola, i la Federació d'Associacions de Veïns ha promès de fer una gestió perquè avui al migdia el governador civil rebi a una comissió i els pugui respondre a les peticions que li van fer ahir.

En tots els barris s'observen mostres de solidaritat amb els tancats per mitjà de cartells o d'altres tipus d'ajut. Al centre Social de Sants es va celebrar una assemblea per tal d'estudiar la manera més eficaç d'ajudar a solucionar el problema.

EL LLENGUATGE

La bena y la vena

Una cosa és la bena i una altra la vena. La confusió, naturalment, només sol tenir lloc en els dominis del llenguatge escrit, però amb tot, val la pena d'acabar-la. La bena és la tira de fil amb què un s'emboïca un membre del cos on té una ferida. N'hi ha que la tenen davant dels ulls, la bena. Es tracta del sentit figurat, és clar, però continua essent la bena. La vena, en canvi, és el nom que donem a cadascun dels vasos sanguinis de l'organisme que porten la sang al cor. Ni ha, també, les venes de les fulles dels arbres (els nervis), les venes d'aigua i les venes minerals. I, encara, la vena poètica, que és la inspiració.

De tapar o embolicar una part del cos on tenim una ferida o una nafra amb una bena en diem embenar. De bena hem creat embenar segons un procediment normal de formació de nous mots, amb la intervenció d'un prefix. Algun cop sentim que en diuen «vendar», però és ben clar que és una forma del castellà que cal rebutjar. Anàlogament, de l'acció d'embenar i de la lligadura que en resulta en diem usualment embenat o també embenatge. No n'hauríem de dir —encara que algú ho fa, i per això ho fem observar— «vendatge», que és una forma tan inadmissible com «vendar», de la qual prové.

Hi podríem afegir encara la veta, que és el teixit en forma de cinta que serveix per a lligar, per exemple, les esparidenyes. Hi ha també vetes minerals, en el qual cas vena i veta són sinònims. Pel que fa a la beta, s'ha d'accontentar designant la segona lletra de l'alfabet grec.

ALBERT JANE

AVUI

● 152 títols (article de Pere Calders): p 3

● La força, per a què serveix? (article de Joan Fortuny): p 3

● Gómez Picazo parla de la llei de bases (comentari d'Emili Piera): p 11

● Primera batalla reformista a les Corts (crònica de la nostre redacció a Madrid, per Josep M. Sanmartí): p 13

● Problemes laborals i municipals (crònica del nostre corresponent a Andalusia, Antoni Roig): p 13

● Pressions sobre de Costa Gomes (crònica del corresponent a Lisboa, Manuel de Seabra): p 15

● Improbable la intervenció al Liban (crònica del nostre corresponent a París, Ernest Udina): p 15

● La llengua, principal reivindicació autonomista sarda (article d'Alicia Fajardo): p 17

Camacho serà alliberat aquest migdia

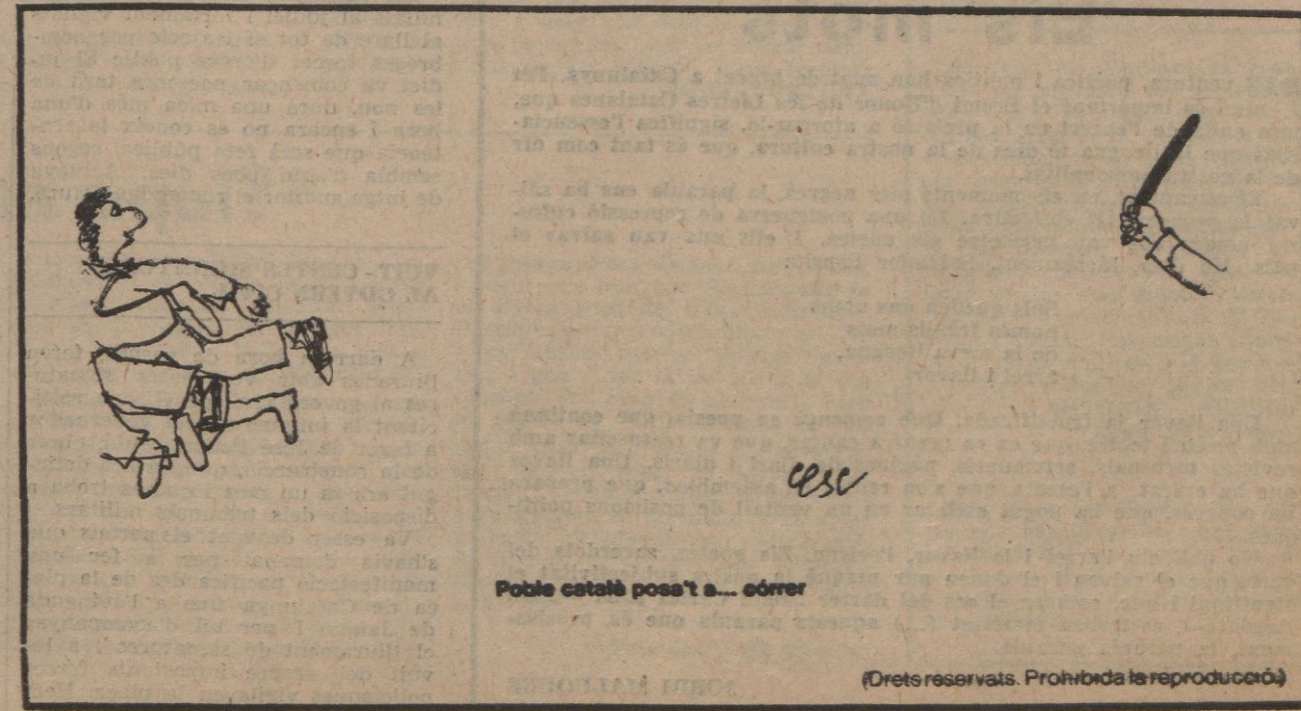
L'únic membre de Platajunta empresonat serà Garcia Trevijano

Als voltants del migdia d'avui, hom preveu que siguin posats en llibertat condicional tres dels quatre detinguts en relació amb l'organització Coordinació Democràtica, resultant de la fusió de la Junta i Plataforma democràtiques, que romanen a la presó de Carabanchel. Els alliberats seran Marcelino Camacho Abad, Francisco Javier Alvarez Dorronsoro i Nazario José Aguado Aguilar.

En medis pròxims al Palau de Justícia es va indicar que l'ordre de

llibertat condicional, amb fiança de 100.000 pessetes, podria haver estat signada ahir mateix. Els advocats dels tres empresonats afectats per la mesura preveien d'acudir aquest matí a primera hora a dipositar la fiança a la Caixa de Dipòsits dependent de Finances.

Hom desconeix les raons segons informa l'agència «Europa Press» per les quals no ha estat decretada la llibertat condicional per a José Antonio Garcia Trevijano car fou detingut per les mateixes raons que els anteriors i processat per idèntic delictes.

Poble català posa't a... córrer

(Drets reservats. Prohibida la reproducció)

FRANÇA

Terradellas amb el Consell de Forces Polítiques

Possible visita de l'Assemblea de Catalunya al president de la Generalitat

El president de la Generalitat de Catalunya, Josep Tarradellas, va rebre dissabte propassat l'Esbart Dansaire del Rosselló. Però, més que aquesta visita, és important la presència al seu costat del doctor Francesc Vila Abadal, representant a l'exterior de l'Assemblea de Catalunya, i de Romà Blanes, del Consell de Forces Polítiques de Catalunya.

Aquesta presència dels dos "consellers" de la Generalitat, ha engendrat de bell nou els rumors, que ja corrien en cercles polítics catalans de París des de fa un mes, sobre el pro-

cés que, per iniciativa de Tarradellas, es podria dur a terme de cara a assolir una forma unitària de funcionament d'aquests dos organismes en un terme mitjà. La petició del Secretariat de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya d'ésser rebut per Tarradellas, acord que decidí la XII Comissió Permanent de l'Assemblea, podria tenir resposta les setmanes vinents. Així, després de la visita del Consell, la de l'Assemblea tancaria un període d'intensos contactes del president de la Generalitat amb totes les forces polítiques i organismes unitaris de Catalunya. Aleshores fora quan la unificació

dels dos grans organismes —es desconeix la forma concreta que podria proposar el president Tarradellas— podria ser duta a terme. Francesc Vila Abadal, que ha estat present en diversos contactes del president de la Generalitat amb les forces catalanes i que és conegut a París com a membre de la Convergència Socialista, digué ahir a la premsa, com a opinió seva particular, que la recent creació d'un Partit Socialista de Catalunya es trobava excessivament inclosa en la línia "d'acords per dalt, en comptes de brollar d'una pràctica i d'una entesa des de la base". No hem pogut saber, però, quina és l'opinió de Josep Tarradellas.

CONFERENCIA DE PREMSA DE RIBERA ROVIRA

Reunit posteriorment amb la premsa, ens digué que considera que n'hi haurà prou amb cinc anys, com fou el cas de Gran Bretanya, perquè Espanya s'integri a la CEE, a partir del moment en què s'accepti oficialment una demanda d'admissió. Parlà també, amb els periodistes catalans de París, del règim especial d'autonomia, de la comissió del qual és membre. "El més important, digué, és que els barcelonins compreguem que la importància de servir Catalunya, ja que altrament pot haver-hi molts ressentiments contra el centralisme barceloní, i això ens tornaria febles davant Madrid." Assegurà que l'Estatut del 32 té un gran valor històric de referència política, però "econòmicament és ben superat". Parlà també de les implantacions industrials catalanes al sud de França: "Es tracta sobretot d'una presència física que atraurà importacions, creant nous llocs de treball, contra el que alguns han dit críticament-nos demagògicament." Es referí també al problema de l'Ebre: "Jo voldria que tothom se'n preocupés més, perquè ffora un desastre per a Lleida si l'aigua de Barcelona s'ha d'anar a buscar al Segre; Girona no pot aguantar de donar tota l'aigua del Ter a Barcelona, perquè a la llarga li faria falta per l'hoteleria, i tant Barcelona com Tarragona necessiten, en conseqüència, de l'aigua del riu Ebre". Finalment, un periodista li preguntà si és veritat que Samaranch aspirava a ser el primer president de la Generalitat que sortiria de l'estatut d'autonomia. Entre somriures, Ribera i Rovira no ho negà.

ERNEST UDINA

L'amnistia: "Una bandera molt important"

Conferència del ministre de Justícia al Club S. XXI

"No hi ha cap ministre que hagi abjurat de res, ni hi ha motiu perquè ho faci. La Constitució espanyola fou definida com a oberta per Franco mateix, i conté la fórmula de la seva modificació, el referèndum, establert i emprat per Franco. El Govern s'atén en tot a la legalitat vigent amb fidelitat plena", va dir el ministre de Justícia, Antonio Garrigues, en el col·loqui celebrat durant l'àpat que li fou ofert ahir pel Club S. XXI.

Va significar-se més propici a la signatura d'acords parcials amb la Santa Seu que no un Concordat, perquè va considerar superada i poc dinàmica aquesta fórmula jurídica. Opinà que, després d'aquests acords, el reconeixement de la personalitat de la Conferència Episcopal espanyola no oferiria cap entrebanc. "Des de la monarquia —va dir— penso que s'ha albirat un clima de distensió entre Església i Estat". En aquest ordre de coses, el ministre confessà: "No sóc cap fanàtic de la democràcia, però penso que és l'única forma de govern compatible amb la monarquia".

AUDIENCIES. — El rei Joan Carles va rebre ahir al palau de La Zarzuela el president de les Corts i del Consell del Regne, Torcuato Fernández Miranda, i els ministres de l'Exercit, tinent general Félix Alvarez, i de l'Habitatge, Francisco Lozano, segons informa Europa Press.

ESCRIT. — Amb les signatures de la major part dels components del grup parlamentari Acció Institucional, va ésser presentat el darrer dia 18, segons ha confirmat a Logos, Díaz Llanos portaveu del grup, un nou escrit de queixa al govern. L'escrit, que va també signat per d'altres procuradors que no pertanyen al grup, instant el govern que compleixi la legalitat vigent mentre no sigui reformat pel camí institucional previst.

VILLAVEVERDE. — Després d'haver-se retirat Carlos Pinilla de la terna dels "quaranta d'Ayete", el marquès de Villaverde —gendre de Franco i un dels altres dos candidats, amb Adolfo Suárez— ha adreçat un telegrama a la majoria dels consellers permanents, que diu textualment: "En memòria del cadill Franco m'he presentat a l'elecció. Compleix en consciència amb el teu deure, Mercès, Cristóbal Martínez Bordiu."

Referint-se als principis del Moviment, digué que existeixen aquests principis fonamentals, definits com a inalterables i immutables per llur pròpia naturalesa.

Preguntat sobre la concessió d'amnistia, el ministre de Justícia la qualificà de "bandera política molt important", esgrimida legítimament per alguns i demagògicament per d'altres. Recordà els indults generals i altres gràcies concedides els darrers anys, així com la derogació del paràgraf del Decret-Llei antiterrorisme i la tramitació del projecte de llei de reforma del Codi Penal, mesures totes que, per aplicació del principi de retroactivitat, beneficien o beneficiaran bon nombre de delinqüents per convicció política.

"El president del Govern —afirmà— ha declarat ja que hi haurà amnistia quan el procés de democratització s'hagi ultimada, en la seva darrera fase. Estic plenament d'acord amb ell. L'amnistia, si es produeix, tindrà un efecte de desaparició de tot antecedent penal, naturalment, perquè l'amnistia és per a la reconciliació i reincorporació a la convivència, perquè l'amnistia és per a la reconciliació i reincorporació a la convivència de la gent que n'és exclosa."

El senyor Garrigues es mostrà bàsicament d'acord amb la idea de pacte nacional suggerida pel senyor Areilza.

PREPOLITICA

Els mots

PER ventura, poètica i política han anat de bracet a Catalunya. Per això és important el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes que, més enllà de l'encert en la prelatió a atorgar-lo, significa l'essencialitat que la llengua té dins de la nostra cultura, que és tant com dir de la nostra personalitat.

Efectivament, en els moments més negres, la paraula ens ha salvat la personalitat col·lectiva. En una postguerra de repressió cultural només ens van permetre els poemes. I ells ens van salvar el país. Ho defa, lucidament, Salvador Espriu:

Sols queden uns noms
noms fràgils mots
de la meua llengua,
arrel i llavor.

Una llavor ja fructificada. Que començà en poesia, que continuà amb prosa i teatre, que es va posar a cantar, que va ressuscitar amb revistes mensuals, setmanaris, pàgines de diari i diaris. Una llavor que ha entrat a l'escola, que s'ha reunit en assemblea, que prepara un congrés, que ha pogut esclatar en un ventall de posicions polítiques.

No oblidem l'arrel i la llavor, l'origen. Els poemes, sacerdots del verb, que el salven i el donen pur perquè la nostra subjectivitat el signifiqui i que, com en el cas del darrer Premi Carles Riba —Joan Argenté—, es troben escrivint (...) aquesta paraula que és, precisament, la paraula paraula.

JORDI MALUQUER

Premis de la Crítica "Serra d'Or"

A la proclamació parlaren Maur Boix i Castellet

En un simpàtic acte celebrat ahir al vespre a la llibreria ONA van ser proclamats els premis de la crítica "Serra d'Or" 1976. Eren presents a l'acte molts dels autors guardonats, la majoria dels membres dels jurats, editors, escriptors i d'altres personalitats de la nostra cultura. Entre aquests vam veure Jordi Mir, Teresa Pàmies, Joaquim Carbó, Martí Olaya, Maria Antònia Oliver, Guillem Jordi Graells, Max Cahner, Baltasar Porcel i molts d'altres.

El prior de Montserrat, i director de la publicació, pare Maur Boix, va obrir l'acte "amb el qual —va dir— 'Serra d'Or' fa una certa presentació en públic, malgrat que aviat arribarà el seu número 200". Va recordar el naixement de la revista l'any 59, gràcies a l'impetuositat d'un grup d'intel·lectuals que van trobar el suport de l'abad Aureli. "Al llarg d'uns anys, la revista ha menat una vida catacumbai i avui fa la seva primera aparició en públic amb la proclamació d'aquests premis de la

portant de la revista ha estat la de ser un lloc de trobament, un assaig de convivència de persones, d'idees i d'actituds molt diferents.

CASTELLET: "CAL REFER I RENOVAR LA CULTURA"

Jordi Sarsanedas, cap de redacció de "Serra d'Or", va llegir a continuació el veredict dels premis i, tot seguit, Josep M. Castellet, en nom dels jurats, va pronunciar unes paraules en les que va manifestar que, de la relació d'obres premiades, se'n podia desprendre un to més aviat pessimista, "no per la qualitat dels llibres, que són excel·lents, sinó perquè tinc por que una llista com aquesta pugui donar una certa idea de normalitat de la cultura catalana. Aquesta normalitat no existeix, i trigarem a assolir-la".

"A la nostra cultura s'han fet malbé moltes coses que ara hem de reconstruir", va dir després Castellet, tot remarquant que en aquesta tasca hem de refer la nostra cultura, però també renovar-la. "Ens pertoca, i especialment a la gent jove, de mirar els anys difícils que hem passat i respectar les persones que han lluitat en la vida subterrània; però hem de fer i bastir una cultura nova, a l'abast del temps."

Finalment, Sarsanedas va llegir cartes d'agraïment de Joan Oliver i de Joan Vinyoli, absents de l'acte, així com un telegrama en el mateix sentit d'un altre autor premiat, Víctor Manuel Arbeloa.

RELACIO D'OBRES PREMIADES

LITERATURA I ASSAIG. — Jurat: Josep M. Castellet, Josep Fauli, Pere Gimferrer, Joaquim Molas i Joan Triadú. Obres premiades: poesia, **Ara que és tard** de Joan Vinyoli; novel·la, **Cavalls cap a la fosca** de Baltasar Porcel; prosa, **Ressonàncies**. **Diari d'un escriptor** de Joan Puig i Ferrer; memòries, **El vel de maia** de Maria Manent; assaig, **Aspectes del modernisme de Joan-Lluís Marfany**; obra completa, **Obra poètica** de Pere Quart; i traducció, **Vuitanta-vuit poemes de Cavafis** de Joan Ferraté.

RECERCA. — Jurat: Josep Benet, Enric Casassas, Casimir Martí, Josep Massot i Jacint Ros i Hombravella. Obres premiades: **Arxiu Vidal i Barbaquer**. Església i Estat durant la II República Espanyola (vol II), de Miquel Batllori i Víctor Manuel Arbeloa, i **Elvissa cartaginesa**, de Miquel Tarradell i Matilde Font.

TEATRE. — Jurat: Joan-Anton Benach, Hermann Bonnin, Joan Castells, Xavier Fàbregas i Jaume Melendres. Text dramàtic d'autor català, **Teatre complet** (vols. I i II), de Joan Brossa; espectacle, **La Setmana Tràgica** de l'Escola de Teatre de l'Orfeó de Sants; contribució a la vida del teatre català, **Martí Olaya**, per la direcció del cicle "Cavall Fort".

ROSA MARIA PISOL

FUTBOL

Santamaría, renova per a l'Espanyol

Després de les converses tingudes amb el seu entrenador, José Emilio Santamaría, la junta directiva de l'Espanyol acordà, ahir, prorrogar el contracte amb el preparador per a la temporada 76-77.

ESCACS. — Anatoli Karpov, campió mundial d'escacs, arribà ahir, al voltant de les set de la tarda, a Barcelona i rebé el IX Oscar Mundial dels Escacs, materialitzat en una figureta de plata de la Dama del Paraigua barcelonina. Larsen guanyà el primer Oscar, Spassky el guanyà dos cops, i Fisher, tres, com Karpov.

EXPULSATS DEL TERRASSA. — A conseqüència del partit Terrassa-Castelló, els jugadors Capó i Hacnero són baixa en el club i s'ha obert expedient a Aguado, perquè s'ha negat a anar a la concentració de Caldes on és l'equip fins al partit de diumenge contra el Cádiz.

QUINIELES. — 12 encerts de catòrxe a 6.036.380 pessetes cadascun. 1.119 de tretze a 64.735 pessetes cadascun. 13.202 de dotze a 5.487 pessetes cadascun.

GIRONA

Judici contra dos presumptes ETA

La sentència serà pública d'aquí pocs dies

Francisco Javier de Apodaca i Ana Curruchada, suposats membres d'ETA, van ser jutjats a Girona, a la caserna Alvarez de Castro, acusats de desobediència a la força armada.

Els detinguts van arribar emmanillats al judici i fortament vigilats al llarg de tot el trajecte per nombroses forces d'ordre públic. El judici va començar poc més tard de les nou, durà una mica més d'una hora i encara no es coneix la sentència que serà feta pública, segons sembla d'aquí pocs dies. Actuava de jutge auditor el comandant Muro.

VUIT-CENTES SIGNATURES AL GOVERN CIVIL

A darrera hora de vespre, foren lliurades ahir vuit-centes signatures al govern civil de Girona sol·licitant la intercessió del governador a favor de José Felipe Ayala, obrer de la construcció, que va ser detingut ara fa un mes i que es troba a disposició dels tribunals militars.

Va ésser denegat el permís que s'havia demanat per a fer una manifestació pacífica des de la plaça de Catalunya fins a l'avinguda de Jaume I per tal d'acompanyar el lliurament de signatures i a les vuit del vespre importants forces policiaques vigilaven la plaça. Hom ha intentat de concentrar-se, sen-

se aconseguir-ho però per causa de la presència de les forces de policia.

Una comissió de personalitats ciutadanes ha anat fins a les portes del govern civil i tres nomen han estat autoritzades a entrar-hi per fer a mans del secretari particular del governador les vuit-centes signatures.

RAFAEL NADAL

EL PRAT

Dimissió de regidors

Els tinent d'alcalde d'obres i de serveis de l'Ajuntament de Prat de Llobregat, Pere Baltà Llopert i Pau Vila Fabro, respectivament, van presentar ahir llur dimissió perquè no estan d'acord amb la política fiscal de la Municipalitat.

Segons informa Europa Press, les desavinences entre l'alcalde i els dos tinent d'alcalde del Prat de Llobregat tenen per causa la política de fiscalització realitzada pels dos funcionaris dimissionaris pel que fa a allò que ells consideren "irregularitats", comeses per l'anterior consistori municipal i que, segons ells, no ha estat a bastament esbrinades per l'Ajuntament actual.

Entre les susdites irregularitats hi ha un desfalc de vuit milions de pessetes, comes per un funcionari municipal uns anys enrera,

152 títols

AMB motiu del recent Dia del Llibre, les nostres editorials van presentar cent cinquanta-dues obres en català. És un esforç encoratjador i uns resultats que permeten un cert grau d'orgull per la feina realitzada. Ja se sap —i així ha estat reconegut— que alguns d'aquests títols corresponen a reedicions o reimpressions, però fins i tot amb aquest descàrrec, el conjunt demostra que en el sentit de la "producció" (intellectual i tècnica) no hi ha hagut afebliment, sinó ben al contrari.

Tanmateix, quan es manifesta una voluntat de servei tan decidida, s'hauria de poder parlar de "moviment literari". Existeix un propòsit que s'ha anat renovant constantment, a través de vicissituds diverses i molt sovint greus, una tenacitat que ens ha permès de tenir l'evidència que el relleu s'ha produït en cada etapa decisiva. Però és molt possible que amb això no n'hi hagi prou; un moviment literari, a part del contingut espiritual que se li atribueixi, es basa en una atenció col·lectiva que ha de comprendre moltes facetes. No basten uns autors abnegats, ni uns editors amb una punta d'heroisme, ni un públic lector fidel. Cal, a més, l'estímul que es deriva del fet de saber que cap afany no caurà en el buit, que si s'aconsegueixen encerts o, fins i tot, es cometen errors lleialment advertits, en quedarà el registre, el comentari crític, la nota informativa. En una cultura com la nostra, on l'aparició d'un llibre rarament obeeix a càlculs de profit material, aquesta reconeixença és gairebé imprescindible. És evident que per a fer-la efectiva cal una premsa que representi interessos i tendències diversos, sense traves, tan nombrosos com el país dicti i vulgui; és evident, també, que durant els darrers anys no l'hem tinguda ni la tenim encara, a desgrat de totes les portes obertes a l'esperança. Els diaris i revistes publicats en llengua castellana a Catalunya destinen espais a la literatura, on els llibres en català s'han de repartir l'atenció disponible amb els escrits en castellà i, sovint, els toca la part del parent pobre. Les nostres publicacions passen per l'enlluernament de començar a sortir —amb prou feines— d'una severíssima veda i, de moment, se senten atretes per l'article i el reportatge, per l'enquesta, pels treballs que tendeixen a satisfer la set política dels lectors. A part de l'acord tàcit de no publicar obra de creació (amb conseqüències deplorables per a la narrativa i la poesia), resulta que el nombre de pàgines que entre totes dediquen a les lletres catalanes és manifestament insuficient. L'existència d'alguna revista literària, sotmesa a la reducció

d'àmbit que tota especialització comporta, no modifica el panorama d'una manera substancial; no n'hi ha prou, per molta qualitat que trespassegi. En calen més, fins que cada actitud tingui la seva i s'estableixi el joc d'oposicions o de coincidències que sol ésser tan útil.

Per tot això, pel que necessitem i encara no tenim, hi ha la temença que una bona part d'aquest centenar i mig de títols apareguts el Dia del Llibre es quedarà sense l'atenció que autors i editors espequer i a la qual tenen un perfecte dret. Qualsevol lector que segueixi amb interès les nostres coses, pot fer el compte del temps que caldrà, amb els espais que hi dediquen diaris i revistes, per comentar cada una d'aquestes obres. El resultat aritmètic és descoratjador.

Les frustracions que pot causar una situació així són desoladores. No tothom té la fermesa necessària per a superar la indiferència real o aparent dels altres. Més d'una vocació ha quedat truncada degut a l'amor propi ferit o a la tristesa de considerar sense objecte l'esforç dut a terme. I no són tan sols els joves els qui sofreixen les conseqüències negatives de sentir-se amb la veu perduda: per a un escriptor, la sensació d'aïllament és esterilitzadora a qualsevol edat.

En alguna ocasió, he escrit que no teníem crítiques. M'adono de la injustícia d'aquesta afirmació presa al peu de la lletra. El que en realitat volia dir —i ara comença a ésser més vàlid que mai— és que ens en falten més, tot i l'extraordinària labor realitzada durant els anys més difícils pels qui s'han dedicat, amb un admirable esperit de servei, a aquesta branca tan compromesa de la literatura. Han faltat, sobretot, tribunes que hagin fet possible una més gran extensió en l'exercici de la crítica. Però ara en comencem a tenir, i convé aguditzar la preocupació de servir-se'n amb la màxima eficàcia. Hem d'esperar (l'esperança no paga drets) que cada vegada comptarem amb més òrgans de premsa. Per què, des d'ara, les nostres publicacions no es fan el propòsit de dedicar més pàgines a la ressenya de llibres i als comentaris crítics? En el cas de Catalunya i de l'idioma català, això és tan important —o quasi— com la política. Qui sap, fins i tot, si no es tracta d'una qüestió d'alta política.

Sigui com sigui, hi ha més de cent cinquanta llibres que esperen l'atenció del poble al qual s'adrecen. I en vindran d'altres, i altres, i altres...

PERE CALDERS

La força, per a què serveix?

AQUESTA pregunta, en l'àmbit polític, és paral·lela, bé que inversa per la seva intencionalitat, a la famosa i tan enormement reveladora pregunta de Lenin: "La llibertat, per a què?"

Cap dubte no hi ha que la força, la pura violència constrenyent, serveix per a fer una part de la història: les piràmides d'Egipte, la muralla de Xina o els gran complexos industrials dels Urals i de Sibèria —tots construïts, en gran part si més no, amb el treball d'esclaus o de forçats, encara que llur nom oficial hagi estat, a vegades, diferent. I també serveix per a assolir algunes rostes satisfaccions personals: diners, alt nivell de vida i, sobretot, el plaer immens d'aixafar amb la bota un rostre humà, com defineix Orwell el poder polític. Dominar, sotmetre, esclavitzar el proïsme és una de les més velles i més seductores temptacions de l'home, que molt pocs saben resistir: exerceixen llur dominació on poden, a casa sobre la dona i els infants, al treball sobre els companys i els subordinats, a l'administració estatal sobre els dissortats i sovint inermes ciutadans, arreu i sobre tots per mitjà dels diners, del carnet del partit o de l'aparell repressiu.

Però avui sabem que, la història, també la fa el lliure concurs dels homes enduts per un gran ideal comú. Els uns i els altres —tots!— sabem que, avui, la més gran empresa històrica ja no és sotmetre la naturalesa i el món, sinó crear homes, fer-nos homes en la plenitud de totes les nostres dimensions, arribar a esdevenir més que homes. En el fons, aconseguir aquesta adhesió dels homes a un ideal comú és el més profund anhel de tots els totalitarismes. Volem —i volem— canviar els homes, volem —i volem— fer un home nou, volem —i volem— crear de bell nou Adam en un nou paradís. Per a assolir-ho, però, la pura força brutal que detenen els totalitarismes esdevé una eina inútil en llurs mans. Ni tan sols els pogroms, els forns crematoris i els camps de mort de Hitler —quin n'era el més esborronador?— no eliminaren el mal anomenat "problema jueu". I res no resta de l'orgull ari i del Reich dels mil anys: ni tan sols el record melangiós d'una epopeia passada. I és que la força, ni que sigui tan brutal com la dels nazis o la d'aquells camps de concentració siberians on "les llàgrimes esdevenen degotalls de glac", no canvia l'ésser dels homes. Només canvien per la pura força els qui no tenen ni una engruna de personalitat: els eterns caragrats de sempre. Però, aquests precisament, són els qui no fan història.

Tot això, ho veïem ara a casa nostra. Han estat debades els trenta-nou anys de dura i implacable opressió. Res no han resolt. Van con-

gelar certament els anhels que vivíem el 1936. Però aquests anhels, àdhuc congelats, han crescut encara i han esdevingut omnipotents. Els problemes polítics, socials i culturals d'aleshores, que haurien pogut madurar i ésser més o menys resolts, reneixen ara més vivents que mai, bé que encarcerats i esblaimats per llur vida subterrània de quaranta anys. El poble sencer, vells i joves, de tots els estaments i professions, clama el seu anhel de llibertat precisament per a crear-se i per a crear la història. El "régimen" no se'n sap avenir. El bunker encara té tota la força a les mans, però no gosa emprar-la. Ara està a la defensiva. Lliura un combat d'endarreriment. Ben cert que el resultat de la guerra civil és irreversible: no ha servit de res, no ha aconseguit cap guany veritable. Ha estat un terrible malson, de què ara ens desvetllem per a continuar essent allò que mai no hem deixat d'ésser. No hem esdevingut com "ells" volien, ni valorem aquesta "pau de Varsòvia" que ens deien que havíem fruit durant vint-i-cinc, trenta, trenta-cinc anys. Hem tornat a sentir "Els segadors" al carrer. Hi ha hagut gent, i gent jove, que ha plorat —literalment plorat!— en veure el primer número d'AVUI. Conscientment, reflexivament, amb plena responsabilitat i no pas enduts per un sobtat sentimentalisme, tots els col·legis professionals, associacions culturals, àdhuc corporacions públiques com ajuntaments i diputacions, demanen insistentment partir almenys de l'Estatut de Núria per a caminar devers un avenir de llibertat nacional.

Això no obstant, un gran triomf ha aconseguit el "régimen" i, paradoxalment, ni "ells" no en són conscients: traspasar llurs mateixos esquemes mentals de dominació a llurs enemics. Contra el bunker, fa anys que es dreça un antibunker, integrat per alguns elements de l'oposició, abans subterrània i ara tolerada. Bunker i antibunker: germans bessons de la mateixa nissaga. També a l'oposició hi ha els qui se senten inspirats pels Sant Esperit de la revolució. Volen exactament un "canvi de truita" que els permeti de fer als altres allò mateix que, durant quaranta anys, els altres els han fet, a ella. Enarboren el mateix menyspreu dels homes, la mateixa supèrbia, la mateixa freda determinació d'anihilar, de suprimir, d'abassegar tots els qui no són ells, encara que siguin llur propi pare o llurs mateixos germans. Tant o més totalitaris que el bunker, ja s'han constituït bunker. Cal remarcar a favor d'ells, que no se n'amaguen: trist consol. Podem detectar-los arreu.

Impotents per a estimar ningú, volen imposar si us plau per força l'immens amor col·lectiu que són les collectivitzacions, les autogestions

o les "comunes" populars. Impotents per a canviar-se ells mateixos, volen crear un home nou a cops de metralleres, de camps de concentració i d'espionatge policíac. Mai no ens en desem-pallegarem, doncs, del bunker o de l'antibunker. Malgrat llurs reiterats fracassos, bunker i antibunker —bé que, en realitat, els bunkers no són de dreta ni d'esquerra: són bunkers— obliden que la cosa important no és l'estructura social i estatal, sinó els homes situats als punts clau de l'estructura, sigui la que sigui. Això no vol dir que hàgim de renunciar a canviar unes estructures dolentes. Només vol dir que totes les estructures són dolentes i que només uns homes nous ens les poden fer més tolerables. I tampoc no vol dir que hàgim de renunciar rucament als nostres anhels. Només vol dir que, per a realitzar-los, ens cal el concurs absolutament lliure del proïsme. Al capdavant, tots els partits més o menys revolucionaris només han crescut per l'adhesió fervorosa i espontània de nous militants. Aquest és l'únic camí realment creador. Per què ho obliden tan de sobte així que s'emparen del poder? A Israel els "kibutim" perduren i són puixant perquè cada dia els nombrosos llurs decideixen de continuar i apreperduren i són puixants perquè cada dia els membres llurs decideixen de continuar i d'apregonar llur vida comunitària, car sempre i a tot moment tenen la total llibertat de sortir-se del kibbutz. Què restaria, en canvi, dels "kolkhoz" russos, bastits per Stalin sobre milions de morts de fam, si ara desapareixia la terrible opressió estatal que els obliga a viure? Qui és, doncs, el qui crea història: la llibertat israeliana o el totalitarisme soviètic? Ben pitjor encara: el recurs indiscriminat a la violència, que practiquen els bunkers suposadament d'esquerra, és un glavi de doble tall, car els converteix, des-trueix totes les possibilitats immanents de crear allò que deien anhelar.

Es molt difícil, certament, el camí de la llibertat ultrancera, tant en el camp polític com en l'àmbit molt més decisiu de la vida espiritual. Per a seguir-lo, cal abandonar tota mena de moralitat feta només de prohibicions i instaurar, en canvi, a les fondalades del nostre ésser, unes valors positives creadores de la major plenitud de vida. Cap bunker, ni polític ni espiritual, no dona alegria. El goig mai no és suscitat per la total i aberrant submissió a unes prohibicions, ni pel regnat de la por, l'odi, el rancor, el menyspreu infinit dels homes, regnat que és el nervi de tots els bunkers. Car el goig és vida. I vida i goig són difícils. Però, com veia Rilke, que potser no hem de bregar sempre per allò que és més difícil i l'únic fecund?

JOAN FORTUNY

BUSTIA

TERESA PAMIES I
L'AUTOCRÍTICA

"La militant que escriu" es queixa (AVUI, 15 maig) que, en alguns colloquis, certs oients es dediquen a "regirar nafres" del passat. Penso que la prolífica escriptora-conferenciant hauria de reconèixer (autocrítica sense pressions externes) que és ella qui primer ha començat a "regirar la nafra" que s'anomena Andreu Nin, i continua fent-ho quan encara es resisteix a admetre que el malaguanyat escriptor-militant hagi estat assassinat, un fet admès avui per quasi tots els historiadors. Tampoc no contribueix gens a "superar les pugnes" del trist passat quan diu despectivament (Quan érem capitans) que l'escriptor Georges Orwell —que va lluitar i morir per defensar la llibertat i la causa dels treballadors de tot el món, fregant plats i amb les armes a la mà— era, només un senyoret britànic...

J. PANE I ARGELICH
(Juneda, Les Garrigues)

CINC PEUS AL GAT

El "Diàleg" signat pel senyor Josep Esgar —AVUI de data 20-5-76—, el considero —amb perdó— fora de joc i amb ganes de cercar cinc peus al gat.

JAUME BERTRANA I MIRET
(Barcelona)

CHARLOT

Projecten El Gran Dictador i volíem anar-lo a veure amb el meu fill de sis anys. Compràrem les localitats per a la primera sessió de la tarda. El porter, correctament, preocupat i avergonyit, no ens va permetre l'entrada a la sala per prohibició "governativa". Només poden veure-la els majors de divuit anys o els majors de catorze acompanyats. Però no un nen de sis anys, per ordre de les nostres inefables autoritats.

Prego Déu perquè ningú no s'hagi de trobar mai, en la situació d'haver de consolar el deses- per del seu fill, perquè no li deixin veure una pel·lícula del seu amic Charlot.

HOME DE PAU
(Barcelona)

FERNANDEZ DE LA MORA

L'inefable senyor Fernández de la Mora va dir l'altre dia que la violència es justifica per la cultura, de la qual és inseparable. És clar que ell es referia a la violència dels escollits, suposo.

Penso, però, que la violència dels altres deu obeir a la mateixa raó, car la contra-cultura és cultura.

Vegeu, doncs, per on l'inventor del crepuscle de les ideologies (menys la seva, evidentment) se'n apareix ara com a teòric del terrorisme.

RAMON CANTO BERTRAN
(Barcelona)

PRONUNCIACIO

Per què els locutors de ràdio —de la televisió, no en sabem res— no pronuncien com cal el cognom Urgell? Si, ja sabem que a Barcelona hi ha la incongruència dels rètols dels carrers "Urgel" i Borrell, però a nivell ciutadà —no municipal, volem dir—, no ho podríem pronunciar bé? Imaginem-nos l'efecte que ens faria oir-los que diuen: Casteló, Vandelós, Castelvél, Vals, El Vendrel, Calafel, Palafrugel, Sabadel i tants d'altres! —i per què no diuen Valadolíd, Sevilla, etc.?

ANTONIA ABELLÓ
(Reus, Baix Camp)

Per ésser publicades, les cartes ens han d'arribar amb totes les dades del seu autor, i han de ser breus. Si la seva extensió és excessiva, podran ésser reduïdes per la Redacció.

("Canigo", 450/22-5-76)

Qui mana aquí?

Qui mana a l'Estat Espanyol? Qui dona les ordres? Qui, en definitiva, té la paella pel mànec?

Mai de la vida no havíem assistit a l'espectacle lamentable d'unes contradiccions més notòries entre el que es diu i el que es fa.

Es cert que el senyor Fraga dialoga amb membres de l'oposició i hi comparteix el pa i la sal. És cert que alguns líders catalans bescanvien amb aquest ministre —que, segons es diu, és l'home fort del govern— mútues impressions. També el governador civil de Barcelona declara estar en contacte i en bones relacions amb l'oposició de casa nostra.

D'aquestes converses segur que

n'han de sortir coses bones, segur que el futur serà bell, car Madrid i els seus representants no acostumen a parlar del tema català més que amb l'apellatiu de "rojo-separatisme". Tanmateix, si són així les coses, qui dona les ordres? Qui o què ha fet possible els luctuosos fets de Montejurra? Qui o què fa possible les nafres —esgarrioses, inhumanes nafres— d'Amparo Arangoa i tants d'altres detinguts? Qui o què fa possible el que ara ja no és un secret per ningú: que ni en els pitjors moments s'havien rebut pallisses tan grans?

Qui o què? Perquè en uns moments que és tan vital el judici d'Eu-

ropa, qui o què pot permetre que un candidat al Nobel de la Pau sigui apallissat, humiliat i insultat? Xirriacs és un home ben conegut fora d'aquí, un possible Nobel, i a més a més, és un home indiscutiblement bo.

Abans, fa ben poc, deien que era el "bunker", que no deixava fer res. L'energia i l'autoritarisme del senyor Fraga es veu que no eren prou per aturar un sector que, ni que sigui per inèrcia, conserva el poder. Ara, després del desafortunat discurs del president del govern, senyor Arias, sembla que tothom, inclosos les més altes instàncies, són per una ràpida europeització: sols Arias la frena. Evidentment, hi ha dissensions dintre

del govern. Possiblement molt greus, i segur que allò que els enfronta és el divers grau de conservadorisme. Possiblement no coincideixin en "timing". Segur que el "bunker" existeix i que Arias la va pifiar al seu discurs. Tot això és ben cert. Però el cúmul de contradiccions és tan notori que hom arriba a pensar si, com deia un magnífic devantal del "Brusi" fa alguns dies, el secret de tot no estarà en un munt de comptes corrents inconfessables... Altrament, si de debò hi ha tan bona voluntat, a què vénen tants secrets de despatx o de restaurant?

Pla per a estructurar les urgències sanitàries

Elaborat per tres associacions de Veïns i l'Hospital de Sant Pau

Una comissió formada per membres de les Associacions de Veïns de Joan Maragall, Sagrada Família, Vila de Gràcia, Clot-Camp de l'Arpa i l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau ha enviat al director de la Delegació Provincial de l'Institut Nacional de Previsió un important document en el qual, després d'analitzar els déficits de Barcelona en matèria sanitària, desenvolupen un seguit de propostes "amb el fi de pal·liar, en la mesura de les possibilitats, els actuals problemes assistencials" i perquè es coordinin i racionalitzin els centres que ja existeixen.

dèficit de 20.000 llits d'Hospital a la província de Barcelona —diu el document—. Creiem que l'autèntica solució de l'assistència hospitalària hauria de basar-se en cobrir els déficits mitjançant la creació d'una xarxa d'hospitals generals, a nivell comarcal i de districte, coordinats entre si". Aquests hospitals haurien de ser, a l'ensens, centres assistencials i de prevenció, higiene i educació sanitària de la zona d'influència. Aquesta programació hauria d'anar lligada, per tal de garantir l'eficàcia, a una imprescindible autonomia administrativa i a una gestió democràtica.

UNA ALTERNATIVA CONCRETA

Però mentre això no sigui realitat, els signants del document proposen la següent alternativa:

1.º — Que es divideixi en zones d'assistència pública de la ciutat de Barcelona entre els grans hospitals existents, inclosos els de la Seguretat Social, de tal manera que els usuaris, en cas d'urgència o necessitat d'ingrés, sàpiguin a quin hospital visquin. Que la divisió de zones on s'han de dirigir, segons la zona es faci pública i sigui àmpliament difosa a través de tots els mitjans de comunicació. Que sigui suficientment coneguda pels metges de capçalera i especialistes que ordenen els ingressos als hospitals.

2.º — Per tal de no sobrecarregar els serveis d'urgència dels grans hospitals i per a facilitar l'assistència als usuaris evitant-los llargs desplaçaments que s'habilitin amb personal suficient els actuals ambulatoris de la Seguretat Social per tal que puguin atendre urgències durant les 24 hores del dia.

3.º — Que els actuals dispensaris municipals, reestructurats com cal i equipats per funcionar com a dispensari d'urgències, per a visita de metges de capçalera i de pediatria, passin així a formar part del centre coordinador que es proposa.

4.º — Que es creï un Centre d'Informació i de Coordinació dels Serveis d'urgència de la ciutat, el qual hauria d'ésser finançat i dirigit per la Seguretat Social i hauria de coordinar els serveis d'urgències que ens hem referit anteriorment. Hauria de conèixer també el grau de disponibilitat d'aquest servei així com el dels hospitals de la ciutat que haguesin establert un concert amb la Institució.

Aquest centre podria proporcionar a través d'un número de telèfon conegut, tota mena d'informació sobre ambulàncies, centres d'urgències on dirigir-se segons la zona i el grau d'ocupació.

El document acaba dient que aquestes mesures són fàcilment realitzables i que tendeixen a coordinar i racionalitzar els equipaments ja existents, para evitar la sobrecàrrega, i en, concentrar l'assistència pública sota la direcció única de la Seguretat Social, mesura que segueix la tendència de la reforma sanitària proposada pel Govern actual.

Els signats del document, còpies del qual ha estat enviades a l'alcalde i al governador civil de Barcelona, esperen rebre resposta del director de la Delegació Provincial de l'Institut de Previsió en un termini breu.

BREU

HISTORIA DELS PAÏSOS CATALANS. — A "Can Lletres" nova llibreria a Barcelona, se celebra la presentació del llibre de Jordi Moners **Síntesi d'història dels Països Catalans** i d'Edicions de la Magrana, també nova editorial, al servei dels Països Catalans. Davant d'un centenar d'assistents, Jordi Moners presenta la gènesi i el perquè del seu llibre. Tot seguit s'entaula un diàleg amb l'autor per aclarir-ne i ampliar-ne alguns aspectes. A continuació, Carles-Jordi Guardiola, en nom d'Edicions de la Magrana, presenta les línies mestres de l'editorial, que amb aquest acte es presentava per primera vegada —i simultàniament també ho feia a Ciutat de Mallorca.

El dia 1 s'obre la Fira

El certamen serà inaugurat pel ministre de Comerç

Ahí, en el curs d'una conferència de premsa, va ser presentada als mitjans informatius la Fira Internacional de Barcelona que se celebrarà, en la seva quaranta-quatre edició, al recinte de Montjuïc entre els dies 1 i 10 de juny, i que inaugurarà el ministre de Comerç, Leopoldo Calvo Sotelo. Josep Riba i Ortínez, president de la FIB, va assenyalar que, seguint la línia dels darrers, anys, la Fira serà enguany tècnica i especialitzada. Cinc grans sectors composen la mostra.

El de Mobles i Làmpares, ja habitual, que aquest any presenta la novetat d'una secció de moble d'estil, d'art o reproducció. El sector de Metal·mecànica, que varia cada any, degut al ritme biennal de presentació adoptada per sots-sectors.

Un nou sector, l'Electro-Automat, omplirà enguany un buit important a la Fira, donat entrada a l'apartat de l'electricitat i l'electrònica. Hi concorren les més importants firmes espanyoles i una notable participació estrangera. El sector Construmat es presenta aquest any modernitzat i potencial, ocupant més espai que en anys anteriors. Dins aquest sector, es presenten dues exhibicions especialitzades, "Expofuego" i "Sucurexpo", dedicades als equips i materials contra incendis i a la seguretat i prevenció contra tota mena de riscos. Finalment, el sector de Manutenció i Emmagatzematge, que té caràcter biennal.

VINT-I-SIS PAÏSOS AMB PAVELLÓ OFICIAL

Riba Ortínez va fer referència a la participació estrangera en el certamen. El nombre de països amb pavelló oficial serà enguany de vint-i-sis, quan l'any passat eren solament dinou. Cal destacar l'augment de participació de països de l'àrea socialista. Concretament l'URSS serà present al certamen amb caràcter oficial i amb un pavelló de 4.500 metres quadrats. Les altres nacions participants són: l'Alemanya Democràtica, l'Alemanya Federal, Argèlia, Bèlgica, Brasil, Camerun, Colòmbia, Cuba, Txecoslovàquia, Xile, França, Anglaterra, Hongria, Índia, Iraq, Itàlia, Japó, Líbia, Marroc, Pakistan, Polònia, Portugal, Puerto Rico, Romania i Suïssa.

Durant els dies que durarà la Fira se celebraran una sèrie de Jornades Tècniques: de Logística Industrial, d'Urbanisme Aplicat, d'Expof, d'Automatització Industrial, etc.

Francesc Sanvy, director tècnic del certamen, també present a l'acte, va posar en relleu que, malgrat la difícil conjuntura dels dos darrers anys, la Fira ha pogut mantenir-se. I el senyor Riba Ortínez va expressar el seu optimisme pel que fa a l'esdevenidor del certamen, a causa de la reactivació en l'activitat econòmica que comença haver-hi, sobre tot en el sector dels béns de consum. Van assenyalar, com a dada decisiva,

la xifra de 128.000 professionals compradors enregistrats l'any passat, indicativa de l'interès que suscita la Fira.

DIA 5: CONSELL ECONOMIC SINDICAL AMB MARTIN VILLA

En el curs de la conferència de premsa el senyor Riba i Ortínez va apuntar la possibilitat que el sector Construmat, per la seva importància, es converteixi, d'ací a dos o tres anys, en saló monogràfic. També va fer referència als elevats costos, xifrats en uns seixanta milions anuals, que suposa la construcció, ampliació i manteniment dels palaus i infraestructura general de la Fira.

Hom li va plantejar si hi ha perspectives d'un lloc futur d'emplaçament per a la Fira, per tal de fer lloc a sectors que ara, per les dimensions que ocuparien, no poden ser-hi presents. Riba i Ortínez va dir que aquest tema els preocupa en una perspectiva de deu anys, i va explicar una opció en la qual s'ha pensat a llarg termini. A través de la Cambra de Comerç, la Fira va sol·licitar el canvi de qualificació d'uns terrenys situats prop del Prat de Llobregat, i que entren dins la revisió del Pla Comarcal. Si aquesta qualificació els és favorable i la Fira arriba a tenir aquesta opció, es podrien estudiar a fons les possibilitats d'utilitzar aquests terrenys per a un nou emplaçament.

Es va informar també que el dia 5, dins el tradicional "Dia de Catalunya", tindrà lloc una reunió del Consell Econòmic Sindical de Catalunya, presidida pel ministre de Relacions Sindicals, Rodolfo Martín Villa.

GRAN PREMI DE LA FIB

Finalment, es va fer conèixer el veredict del Gran Premi de la Fira Internacional de Barcelona, que ha correspost enguany al Ministeri de l'Aire, per la seva participació en el certamen a través del sector "Cosmos" i per la sèrie d'ampliacions realitzades en els aeroports catalans. La mateixa distinció ha estat atorgada al Cos de Bombers de l'Ajuntament de Barcelona, per la seva presentació d'«Expofuego». I el mateix guardó es concedeix al Centre Excursionista de Catalunya, en l'acompliment del seu centenari i per la seva labor en pro de la defensa de la naturalesa. Els esmentats guardons seran lliurats, en el curs de l'acte inaugural de la Fira, pel ministre de Comerç.

R. M. P.

OPERACIO AMB GARANTIA BANCARIA

Rendiment superior a la desvaloració de la moneda
1.000.000 mínim. Discreció absoluta

Persones verdaderament interessades poden
escriure al Apartat de Correus 2.031 de Barcelona

COL·LEGI RESIDENCIA INTERNACIONAL SAN JORGE

- Admetem nens i nenes per a les vacances d'estiu
 - Disposem de piscina i tota mena d'esports
 - També es contracten grups d'escoles, institucions, empresa, etc.
 - Oberta la matrícula del proper curs 76-77
 - C.O.U., B.U.P., E.G.B. i Preescolar
- Tels. 360-01-93 i 274-17-68

COLONIES D'ESTIU ROSA DELS VENTS A FRANÇA I CATALUNYA

per a nens i nenes de 8 a 14 anys
Circuits mixtes de 14 a 17 anys

Demaneu-nos informació de 10.30 h. a 13.30 h. al telèfon 318 25 93 i amb molt de gust us complaurem. Amb la col·laboració tècnica D'Atles Expreso A.V.G.A.-95. Avda. Porta Angel, 7, 4.º T. Barcelona - 2

HABITACIONS JOVENILS

A MIDA

DORMITORIS MÚLTIPLES
CAMBRES-ESTUDIS
PROJECTATS I DISSENYATS
EN CADA CAS
INFORMACIO T. 300 02 90.
HORES TALLER

TORRE

Urb. 1.ª categoria, vora la platja, es ven. 200.000 ptes. entrada i 12.000 ptes. mes, tot inclòs.
T. 334 20 69

BANCA I CAIXES

Aprovat en temps rècord de 3 a 6 MESOS

Acadèmies C. Català Comercial

BARCELONA: Rbla. Catalunya, 3, 1er. Tel. 302 22 38
HOSPITALET: Junt al Mercat La Florida. Tel. 333 20 35
SANTA COLOMA: Josep Antoni, 84-86. Tel. 386 79 98

AVIS A TOTS ELS ESTIUEJANTS

LA LLAR S.A. especialistes en

GUINES I SALES DE BANY

es posen al seu servei, mentre siguin fora, per fer els treballs.
Restem al seu avis al T. 235 48 38
o passin al carrer TRINXANT, 130 — BARCELONA

¡¡PARLEM-NE!!

VENC PIS PER ESTRENAR VILANOVA I LA GELTRÚ

A 3 minuts platja. — Està al núm. 12. Gran plassa ajardinada "Hérois Armada", darrera Hotel César. — 3 dormitoris. — Bany complet i aseo. — Menjador. — Estar i terrassa cara al mar. — Pagament a convenir.
Tel. 253 32 77 - Barcelona

QUIROMASSAGISTA

Diplomada a l'Escola Ferrandis s'ofereix per a treballar en institució de recuperació o similar
TELEFON 296 16 65

APARTAMENTS

Amoblats en venda. Calefacció. 1 habitació, menjador, bany, cuina i terrassa. Màxima rendibilitat més plus valia. Visites cada dia de 9 a 13.30 hores. C/ Sant Antoni Abat, 45

ART - DIFUSIO

MICHELANGELO - PISTOLETTO

originals i múltiples
25 maig - 30 juny

Balmes, 75, pl. Tl. 2156403
tots els dies, excepte els dissabtes

ACTIVITAT POLITICA

DSCC, lluny del compromís històric

Van afirmar que no accepten pactes amb cap dels organismes unitaris

"Libertas et iustitia. DSCC", quatre barres vermelles sobre fons groc i una gran sageta blava apuntant enlaire, gravats en els banderins que onejaven al vent d'un aire condicionat massa potent. Afortunadament, van tancar-lo aviat, abans que tots ens congeléssim. Els representants de Democràcia Social Cristiana de Catalunya, després d'un dinar francament frugal, van presentar-nos el seu ideari.

Fins ara, per a tots, DSCC havia estat el partit d'Anton i Pau Miserachs. Però, com que ens van demanar que no ho diguéssim mai més així, ens caldrà parlar d'un "col·lectiu polític" —aquesta és la denominació que es donen mentre no siguin legalitzats— que, en els seus indicis representava els interessos de Gil Robles a Catalunya però que ara s'ha ampliat amb d'altra gent que no és ben bé giloblista.

La qüestió de la legalitat és important per a DSCC. Quan un periodista els preguntà llur opinió sobre la "Marxa de la Llibertat", Anton Miserachs va dir que no volien barrejar-se en una cosa que no era legal i, a més, promoguda per l'Assemblea de Catalunya, que tampoc no és legal. Quan el periodista va fer constar que DSCC estava actuant ja, de fet, com un partit, encara que els partits no siguin legalitzats, alguns dels assistents van tossir i Anton Miserachs va desviar la seva opinió sobre la marxa de la llibertat per un altre camí. "Es com una pedra tirada enlaire que no saps on anirà a parar. I jo mai no esatria disposat a acceptar la responsabilitat d'una cosa així".

DSCC és un partit de dretes. Demòcrata-cristià, en diuen ells. Però d'una democràcia cristiana que no vol saber res de totes les altres democràcies cristianes de l'Estat espanyol. DSCC camina lliurement —lluny del Consell de l'Assemblea i de la Platja Junta— perquè no accepta el compromís històric que han signat els demòcrata-cristians del país. En aquest sentit, la seva principal definició és la de no acceptar tractes amb els comunistes. Matisem

però, que no són anticomunistes, que accepten l'existència del partit comunista i que volen que sigui legalitzat. A la pregunta de si acceptarien una legalització de partits que excloqués el comunista, van contestar que sí, perquè aquesta era la manera més eficaç de continuar defensant la legalització dels comunistes.

DSCC no creu en la ruptura, sinó en una reforma ràpida. Considera que la ruptura sempre comporta violències. No eren vàlids els exemples de països com Grècia, Portugal o la mateixa segona República espanyola. Creu en una mena de determinisme polític, que fa que els esdeveniments vagin venint per llurs propis passos, sense que necessitin cap mena de pressió. Així, un ardorós militant va dir que la situació a l'Estat espanyol està canviant, no perquè hi ha una pressió popular i de grups polítics i econòmics sinó perquè, mort Franco, lògicament havia de canviar. En aquest sentit, també creuen que els partits no han de pressionar per obtenir llur legalització, sinó a l'inrevés: han d'esperar pacientment que els legalitzin i aleshores començar d'actuar, fer coalicions i establir un pacte amb el govern que faciliti una reforma ràpida.

Vam preguntar-los llur opinió sobre la qüestió nacional. Tenen, també en aquest terreny, ides originals. Creuen que l'idioma castellà és una riquesa per a Catalunya i, com que no volen que vingui un Llerroux i s'endugui els qui parlen castellà, són ells els qui s'adrecen, en castellà, a la gran massa obrera encara no integrada. Per això el seu ideari ha estat imprès en les dues llengües.

DENÚNCIES PER MALTRACTAMENTS

Josep Tomàs Estellé Masià, Helene Augé Covillandeu i Xavier Oller Freixa, domiciliats a Barcelona, han presentat al jutjat número 14 sengles denúncies pels maltractaments soferts en ser detinguts el primer de maig i menats a la Direcció de Policia.

També, segons fonts estudiantines, el 19 de maig arrel de la tancada d'estudiants als Caputxins de Sarrià, fou traslladada al Clínic 24 hores després i posteriorment a Perecamps on, segons el comunicat mèdic, li van ser observades: "crisi histeroide, hematomes, erosions i contusions en ambdues regions poplites —darrera el genoll— i deltoides —espatlla— amb dolor selectiu a la pressió en la regió suprapúbica".

Segons les mateixes fonts, Maria Dolores Benítez és actualment internada a l'Institut Psiquiàtric d'Horta en qualitat de detinguda i sense haver passat encara pel jutjat de guàrdia. El rector Estapé n'ha estat informat. Maria Dolores Benítez, segons l'agència Logos, és matriculada a la Universitat de La Laguna i assistia als cursos de primer

de Filosofia i Lletres a la Universitat de Barcelona, mentre tramitava el trasllat de matrícula.

CONTINUA EL PROCES CAP A UN PARTIT SOCIALISTA

Continua endavant el procés iniciat temps enrera per Convergència Socialista de Catalunya per a la creació d'un gran partit socialista. El darrer cap de setmana, representants de CSC —Joan Raventós, Narcís Serra i S. Coromina— van mantenir sobre aquesta qüestió diverses converses amb una delegació del PSOE: el senyor Galeroto, de la comissió executiva, i J. M. Triguera i J. Ramos de la federació catalana. També aquest cap de setmana, un centenar de militants de CSC dels barris de Zona Franca i Esquerra de l'Eixample van reunir-se per parlar d'aquesta qüestió.

TREBALL

Hoteleria farà vaga l'1 de juny

Ho decidiren més de mil obrers del ram

Uns mil emplegats d'hoteleria reunits en assemblea al local de Sindicats, decidiren anar a la vaga, i això es farà els dies 1, 2 i 3 de juny que ve, en defensa de les seves reivindicacions del conveni, i sobretot, després de la fallida del pacte sindical que va signar-se i revocar-se a finals d'abril.

Durant les diverses intervencions dels assistents de l'assemblea es va dir que la vaga podria prorrogar-se després dels tres dies. També es va fer aïment que coincidiria amb la inauguració de la Fira de Mostres de Barcelona. Els assistents van manifestar la seva decisió de fer vaga, independentment que abans assolixin el que reclamen perquè "ja ens han enganyat una vegada".

També van acordar fer una manifestació pacífica sortint de l'assemblea. Efectivament, en regnes de tres van anar cap a la plaça de Sant Jaume, Rambles i plaça de Catalunya. Durant el trajecte llançaven crits referents a la seva lluita. No van interrompre el tràfic ni hi va haver incidents.

"Jaume I", l'altre Premi d'Honor

A la Festa de Maig de les Lletres Catalanes, celebrada dissabte al vespre al Palau de la Música, es va anunciar oficialment que es crearia el premi "Jaume I", institut per la Fundació Carulla-Font per guardonar diferents personalitats catalanes per mèrits no literaris.

El premi serà anual, també serà

UNIVERSITAT

Prenen possessió els nous rectors

El sots-secretari marcà els límits de l'autonomia

Els doctors Laporte i Fernández Ferrer van prendre aïr possessió dels càrrecs de rector de les Universitats Autònoma i Politècnica, respectivament, en un únic acte presidit pel sots-secretari del ministeri d'Educació i Ciència amb les autoritats provincials, locals i acadèmiques.

Tot i tenir un caràcter eminentment protocol·lari, aquesta doble presa de possessió era condicionada per la personalitat dels nous rectors com a representants d'un moviment d'autonomia i democràcia. D'altra banda, la presència del sots-secretari Olivencia permetia d'augurar una confrontació interessant amb els punts de vista de les autoritats centrals.

I, en efecte, la confrontació va produir-se. Els doctors Laporte i Fernández no van amagar en llurs parlaments ni el fet que havien estat escollits democràticament ni llur

aspiració a una més àmplia autonomia. No es van felicitar pel que s'havia aconseguit, sinó que van insistir en allò que restava per fer: "aquesta Universitat fins ara mal anomenada autònoma", va dir Laporte en parlar del centre de Bellaterra, tot afegint que l'acte que celebraven era "només un pròleg" d'una profunda transformació que consagraria "la col·laboració de les tres Universitats catalanes al servei del poble". El doctor Fernández havia parlat abans d'una "confederació d'universitats democràtiques" i va anunciar que el seu primer acte com a rector seria "l'acceptació en nom de la Politècnica d'uns terrenys que han estat expropiats després d'una llarga lluita amb uns grups capitalistes". Aquest va acabar el seu parlament, en català, pronunciant un "visca la Universitat".

El sots-secretari Olivencia, en el parlament que va cloure la sessió, va oferir una altra imatge de l'autonomia. "L'autonomia —va dir— és el camí cap a una Universitat més perfecta", remarcant el mot "una" i jugant amb l'ambigüetat d'aquest article que és alhora un adjectiu numeral. I, adreçant-se al doctor Laporte, va precisar que "l'autonomia no ha de distingir-se de les altres Universitats per aquest qualificatiu". Sembla, doncs, que les Universitats catalanes no han d'esperar l'acceptació d'un règim especial que consagraria la reforma des de baix o des de dintre. L'autonomia "ben entesa" que va propugnar el sots-secretari Olivencia serà concedida a totes les Universitats en general per tal de preservar la unitat d'aquesta institució estatal. El sots-secretari fou explícit al respectar "parlaré —va dir d'antuvi— de la Universitat en singular", una Universitat que "ha d'ésser càtedra d'idees, però no escenari de lluites ideològiques o palestra d'idees polítiques".

Berlitz®
llibertat per a els
homes d'empresa

Llibertat per escollir cuansevol idioma: francès, anglès, alemany, rus.

Llibertat per escollir el curs que mes els hi interessi:

Una lliço particular, un Total Immersion o un Crash Course. I llibertat per escollir l'hora mes convenient i poder variar-la sempre que els hi convingui. Demanins informació.

BARCELONA
Paseig de Gracia, 59 -
215 01 00
Servei de traductors i
interprets.

COMERÇ PUJOL D'OLIS

Suministres amb interès
PREUS

Carbonell	0,4	93
Abaco	0,5	90
U.C.A.	0,5	88
Koipe	0,5	92
Sublime	0,5	90
Borges	0,5	88
Ibarra	0,5	94

C/ Aragó, 155 - Tel. 253 95 12
5 pessetes de descompte per litre.
Més de 30 aïpus d'olis diferents.
Oliva, soja, cacauet, pinyola,
gira-sol i pasús.

A vegades cal que les creacions... els invents... els distintius...

siguin preparats i presentats al Registre de la Propietat Industrial, al cap de poques hores de llur comanda.

Això, que exigeix una altra manera d'ésser, us ho ofereix, amb la garantia d'una tècnica acurada, l'Oficina de

PATENTS I MARQUES J. TORTRAS

Barcelona-6 - Avda. General Goded, 14 - Tels. 217 73 77 - 227 66 70
Corresponsals a tots els països. Membre de l'Association
Internationale pour la Protection de la Propriété Industrielle

Motor Ibérica sa

Per a les seves fàbriques de BARCELONA (Zona Franca, López Varela) i Montcada-Reixach, demana:

- TORNERS DE 1.° i 2.°
- AJUSTADORS DE 1.° i 2.°
- FRESADORS DE 1.° i 2.°
- ELECTRICISTES
- PLANXISTES

Es requerirà formació a nivell d'Oficialia Industrial i experiència mínima de tres anys en l'especialitat.

S'ofereixen àmplies possibilitats de promoció. Jornada laboral de 40 hores setmanals, de dilluns a divendres. La retribució es determinarà atenent la formació, aptituds i experiència professional dels candidats.

Els interessats hauran d'enviar historial professional a la Direcció de Personal (Departament de Selecció i Promoció) de Motor Ibérica, S.A., Avda. Capitá López Valera, 149 - Barcelona-5.

Es prega l'abstenció de les persones que no reuneixin les exigències professionals descrites.

SANTAMARIA

S'atorga avui a la nit

Maurici Serrahima presidirà el sopar literari

Com cada any en la seva data tradicional del 25 de maig, aquesta nit serà concedit, en el transcurs del sopar literari que se celebrarà en els salons de l'Hotel Tàber, el Premi Joan Santamaria, que apleix, amb aquest, el seu vint-i-un aniversari.

El premi, que es dona alternativament per anys a una obra teatral o narrativa, correspon enguany a una obra de teatre, en un o més actes. Amb això se satisfà el propòsit que va animar els fundadors del premi, escriptors, periodistes i professionals, gairebé tots ells atenistes, de mantenir i fomentar el culte a la llengua i a la literatura catalanes, bo i posant-lo sota l'advocació d'un gran escriptor, el novel·lista i narrador Joan Santamaria, a la memòria del qual reten també així homenatge els qui van ésser els seus companys de professió i de tertúlia.

Acomplerts per part del jurat els respectius torns de lectura de les vint-i-dues obres teatrals rebudes dels quatre punts cardinals de l'àrea lingüística catalana, només cal esperar la tria definitiva del premi, que baurà estat atorgat aquesta vegada per Maria Aurelia Capmany, Josep M. Benet, Ventura Pons, Guillem-Jordi Graells i Jaume Planas.

La clàssica nit literària serà presidida per Maurici Serrahima. En finalitzar el sopar es descobrirà la peça que vindrà a allargar la ja copiosa llista de títols i valors que el Premi Joan Santamaria ha patrocinat al llarg de vint-i-un anys.

PREMSA

No al jurat d'Ètica Professional
Informe fet per la Comissió de Defensa

Després de la suspensió per quatre mesos de les revistes "Papillon", "El Papus" i "Marratós", els seus directores —Josep Antoni Echarri, Xavier Echarri i Eduard Arcs— hauran de presentar-se davant el jurat d'ètica professional. També haurà de fer-ho Ramon Barnils, director d'"Ajoblanco".

La comissió de defensa professional de l'Associació de la Premsa de Barcelona ha emès un informe sobre aquesta qüestió.

El jurat d'ètica professional fou

Jornades Catalanes de la Dona

Grups d'ANCHE en contra de les votacions

Alguns dels grups de dones que s'acullen al voltant d'ANCHE han fet públic un comunicat que especifica la seva posició davant les "Jornades Catalanes de la Dona" que se celebraran a Barcelona del 27 al 30 d'aquest mes.

Diuen que aquestes Jornades poden ser el començament d'una dis-

cussió oberta i profunda sobre tots els temes que fan referència a l'exploració de la dona. Els grups autors del comunicat, que són els del Poble Sec, Esquerra de l'Eixample, Horta, Sants, Sant Andreu-Poble Nou, Sagrada Família i la Floresta, consideren les Jornades fruit del treball acomplert fins ara pels distints aplecs feministes organitzats de Barcelona confien que sigui l'inici d'un moviment molt més ampli.

Les dones d'ANCHE, davant les "Jornades", fixen com a més importants els objectius següents:

A) Un debat obert, ampli, sobre la base de les ponències presentades on poden i han d'intervenir totes les dones interessades en la lluita pel seu alliberament. Considerem "Les Jornades" com uns dies d'estudi i discussió, no pas com un Congrés definitiu, ja que un moviment ampli i en gran part no estructurat no pot donar-se. Es per això que no considerem necessari sotmetre a votació les conclusions finals de cada ponència, les quals, a més a més, per la seva amplitud i la maduresa del debat, no poden ésser unitàries a tot el moviment. Per aquesta raó nosaltres no utilitzarem el vot que ens correspon per a la votació de les ponències.

B) Assegurar la coordinació dels grups actualment existents a Barcelona, que representin parcialment distints corrents del feminisme havent-se en uns punts mínims unitàries. Assegurar l'autonomia d'aquest moviment respecte als homes i a les organitzacions polítiques i estructurar-lo com un Moviment obert unitari i democràtic en el seu funcionament. Alhora, establir la coordinació amb el Moviment de la resta de l'Estat espanyol.

Totes les decisions hauran de ser preses després de la discussió dels diferents grups que formen el Moviment organitzat. En aquest sentit, ens sap greu haver de criticar l'adhesió del secretariat tècnic d'aquestes jornades a l'Assemblea de Catalunya, perquè l'esmentada adhesió s'ha fet sense consultar la base, i no és, per tant, representativa, sinó que té només un caràcter formal. Creiem que una decisió d'aquesta mena ha d'ésser presa per tots els grups coordinats en el Moviment d'una manera democràtica i tenint en compte sempre les limitacions que una definició de principis d'aquest tipus pot tenir quant a caràcter unitari obert del moviment.

C) Creiem que, si bé totes les dones poden pronunciar-se sobre les bases mínimes unitàries del moviment, el caràcter de la coordinació i la seva estructura organitzadora ha d'ésser decidida només pels grups que estiguin coordinats o que pretenguin coordinar-se a partir d'aquestes jornades i que tinguin una entitat pròpia; en aquesta votació creiem que s'ha de votar com a grup i no pas d'una manera individual.

«Amics dels Castells»
es reuneixen
a la Diputació

A la Diputació Provincial van tenir lloc una reunió de treball dels grups locals integrants de l'Associació Espanyola d'Amics dels Castells. Van assistir-hi una cinquantena de representants de catorze grups locals i va dirigir les deliberacions el president de l'Associació, Lluís Monreal. L'arquitecte provincial de Monuments, Camil Pallàs va parlar sobre les restauracions de castells realitzades per la Diputació. Després els grups locals van informar dels treballs que han dut a terme darrerament. També es va informar de la recent i completa restauració del Castell de Cardener. En canvi, es va lamentar l'abandonament en què ha caigut el castell de Palafolls. Es va concedir un premi de 10.000 pessetes com ajuda al grup local de Sant Esteve de Palautordera. En acabar la sessió, els Amics dels Castells van ser rebuts pel president de la Diputació, senyor Samaranch, qui els va oferir l'ajut de la Corporació en les seves tasques. La reunió va continuar amb un dinar i, a la tarda, amb una visita al castell de Montjuïc.

Compren tota classe de
partides, restes de sèrie
i antiquitats
Sr. MASIP
Tel. 258-19-68

BREU

CARTELL. — S'ha reunit a la Fundació Joan Miró el jurat del Premi de Cartells per escollir el cartell de la XV convocatòria del Premi Internacional de Dibuix Joan Miró. El jurat, compost per Alexandre Cirici, Amèlia Riera, Joan Pedragosa, Joaquim Nolla i Josep M. Mir i Borrull, va escollir, entre els 22 seleccionats, el cartell realitzat pels grafistes Santiago Ferrando i Miquel Angel Pazos.

CREU ROJA. — Amb motiu del Dia Mundial de la Creu Roja, la Institució ha fet públiques les convocatòries de tres concursos, en els quals poden participar els joves que ho desitgin. El termini de lliurament de treballs per a cadascun dels tres certàmens (de fotografia, cartells i redacció, respectivament) acabarà diumenge vinent, dia 30. Els qui desitgin participar-hi es poden dirigir a l'Assemblea Provincial de la Creu Roja Espanyola (Secció de la Joventut), carrer de Tuset, 19.

CONGRES TEXTIL. — Ahir van iniciar-se a Barcelona les sessions de l'AITIT (Association Internationale de la Teinture et de l'Impression Textiles), corresponents a l'Assemblea General de 1976. Aquesta organització agrupa els industrials d'Alemanya, Àustria, França, Holanda, Bèlgica, Suïssa, Itàlia, Portugal, Anglaterra i Espanya dedicats a l'ennobliment tèxtil (tintors, acabadors i estampadors), i és presidida per Josep Vilà i Marsans. Les sessions tindran lloc a l'Hotel "Princesa Sofia" i, dins el programa d'actes, destaquen les conferències que hi pronunciaran els senyors M. Lehembre i M. Quenedey.

DIBUIX. — S'ha reunit al Palau de la Virreina el jurat del III Premi de Dibuix Sant Jordi, organitzat pel Cercle Artístic de Sant Lluc i patrocinat per la Diputació; el jurat, format per Joan Ainaud de Lasarte, Antoni M. Sadurn, Josep Pratmarçó i Parera, Francesc Miralles i Josep Costa i Salanova, actuant de secretari, sense vot, Lluís Bosch i Cruanyas, després de considerar les 152 obres presentades, va atorgar el primer premi a Jesús Iralzo i Mitxelena, i tres accessits a Pilar Perdices, Octavi Samsó i Jordi Andreu. Igualment ha estat fet coneixedor el veredict del II Premi de Dibuix Infantil Sant Jordi, al qual concursaven 42 obres, pel jurat format per Consol Naranjo, Elisenda Barrera, Marius Fàbregas, Jordi Senties, Josep Sandoval, Armand Lluent i Lluís Bosch i Cruanyas, aquest darrer sense vot. En la primera secció fou premiada Roser Pedemonte, i en la segona, Rudolf Tur i Font.

FILATELIA. — Promogut per la firma de subhastes Carles Ensenyat, s'ha insituït el Premi "Ensenyat" de Filatelia, que serà concedit anualment i és dotat amb 250.000 pessetes. La presentació del premi ha tingut lloc a l'Hotel Diplomàtic de Barcelona. Formen el jurat qualificador Francesc Graus i Fontova, Antoni Gasull Mestre, Enric Magrinyà Mir, Natali S. Nathan, Joan Baptista Subirana, Manuel Tizón Duclaud i Andreu Vallderas Ros. El premi es farà coneixedor el dia de la darrera subhasta de la temporada, que tindrà lloc el juny entrant.

LENGUA ITALIANA. — L'Institut de Cultura recorda que són els últims dies de matrícula per als cursos intensius de llengua italiana per a principiants, que començaran el proper 3 de juny. Per a més informació, els interessats es poden dirigir a l'esmentat Institut, Passatge Méndez Vigo, 5, telèfon 317 31 74. La mateixa entitat recorda també la convocatòria de diversos concursos: el IV Concurs Internacional de Cant Melodramàtic Setè-Vuitcentesc, el XV Concurs Internacional de Composició Simfònica, el IV Concurs Internacional de Piano "Rina Sala Gallo", i el XIV Concurs Internacional F.P. Neglia, que tindran lloc properament a diverses ciutats italianes.

Per què no donar-se
una volta en cotxe
fins a
Menorca o Eivissa?

L'embarcament tindrà lloc en un temps rècord, doncs conduirà vostè mateix el cotxe fins al nostre aparcament del ferry. Gaudirà del plaer de navegar emprant tots els serveis que posarem a la seva disposició, i una vegada desembarcat, podrà recórrer amb el seu automòbil totes les illes i admirar els seus bells paisatges.

BARCELONA • EIVISSA
BARCELONA • MENORCA (Mahó)

Viatge amb el seu cotxe en els

ferrys
AZNAR

Altres línies:
VALENCIA - PALMA - FRANÇA - VALENCIA - EIVISSA
ALGESIRES - CEUTA

SANTANDER - SOUTHAMPTON (Anglaterra)
Monte Toledo

Consulti a la seva Agència de Viatges o bé a Naviera Aznar

Jesús García Castillo y Cía. Marqués del Duero, 17 y 19
Telèfon 329 31 00 Tèlex 54744 JEGAR-E. Barcelona

**PORTES
BASCULANTS**

ANGEL MIR

PATENTABES

Existencia en imágenes normalizadas (Standard)

DISTRIBUIDES A TOTA ESPANYA

Oficina: Avda. Ferrer de Fábregas, 22, Tel. 840.200, 84.0184 (Girona)

**ENS HA SORTIT
UN PIS BONIC**
I AMB UN SISTEMA DE PAGAMENT
ORIGINALÍSSIM
BENEFICI'S DE TOT AIXO VISITANT
L'EDIFICI "ALFA"

SITUAT A SANT ANDREU, 477, ON L'ESPERA LA SEVA PROPERA LLAR, AMB 3 CAMBRES, MENJADOR, CUINA AMB ARMARIS COMPLETA, BANY, ACABATS DE MAXIMA QUALITAT, AMB FUESTES NOBLES, ETC., A PARTIR D'UNA ENTRADA DE 200.000 PTES. O 300.000 PTES. HIPOTECA CAIXA DE PENSIONES DE 600.000 PTES. A 11 ANYS. LA RESTA A PLAÇ CURT AMB INTERESSANTS DESCOMPTES O A PLAÇ LLARG, INF. AL MAITEIX EDIFICI DE 10 A 11 DE 4 A 7 LAR, I FESTIUS

PROCER, S. A. Avda. Meridiana, 580. Tel. 345-92-96

Des del 12 de Juny, i només amb TWA, podeu volar de Barcelona a Nova York en un 747.

Cada dimarts, dimecres i dissabtes, TWA us ofereix l'única possibilitat de volar a Nova York en un 747.

Sortides de Barcelona a les 11,10

De Madrid a les 13,40

Arribada a Nova York a les 15,15

TWA N°1 travessant l'Atlàntic

Demaneu-ho a la vostra Agència de Viatges. O bé, truqueu a TWA: Tel. 318 00 31 - Barcelona

L'Assemblea de Catalunya, organisme de lluita popular

Taula rodona amb independents: Benet, Casanovas, Lobo i de Semir

Hem parlat de l'Assemblea de Catalunya amb independents que siguin vinculats als seus organismes. Josep Benet, Jordi Carbonell, Salvador Casanova, Ricard Lobo i Agustí de Semir s'han reunit al voltant del nostre magnetòfon, tot advertint prèviament que no s'havien d'interpretar les seves paraules com la veu oficial de l'Assemblea, perquè no tenien la comissió concreta de fer-ho, sinó com la veu d'uns homes que, sense pertànyer a cap partit polític, participen activament en les tasques de l'Assemblea «**el que queda clar**» —diu Jordi Carbonell— **que no acceptem el qualificatiu de «partit dels independents» que algú ens ha donat. L'única cosa que ens uneix, a partir de la nostra independència, és la defensa de la concepció de l'Assemblea com a organisme de lluita popular.**

Hem volgut parlar, sobretot, del moment actual de l'Assemblea. La seva gestió i els primers passos comencen a ser ja prou coneguts, persort.

PARTITS I ASSEMBLEA

Jordi Carbonell: Tots els partits que són al Consell, excepte Esquerra Democràtica, i gairebé tots els altres partits que a Catalunya lluiten per la democràcia són a l'Assemblea. Però és que a més, en un moment en què la lluita per la democràcia és un fet tan amplament popular com ho és actualment a Catalunya, això sobrepassa l'estricta organització dels partits, i la sobrepassa de la mateixa manera que durant la guerra mundial a França, o a Itàlia o a qualsevol país ocupat, la resistència va sobrepassar l'organització dels partits. Hi ha a tot arreu un gran nombre de persones que, sentint-se profundament democràtics i defensant fonamentalment els drets nacionals, han estat disposats a lluitar per la democràcia i els drets nacionals, sense pertànyer a cap partit polític. En el futur democràtic pot ser que aquesta gent pertanyin a algun partit polític i pot ser que no. Als partits, hi pertany un tant per cent limitat de persones, als països democràtics.

Ricard Lobo: Els partits són la punta de llança de l'oposició i, sense, Catalunya estaria molt endarrerada en la seva lluita, però el poble desborda el quadre organitzatiu i s'organitza com vol, d'acord amb les necessitats, sobretot en una situació pre-democràtica o no democràtica en la qual encara no hem passat pel foc de les eleccions.

Agustí de Semir: En una situació de democràcia formal normal, a més dels militants de les diferents organitzacions polítiques, hi ha el ciutadà corrent que no pertany a cap militància i l'activitat política del qual es manifesta formant l'opinió pública, és a dir expressant les seves opinions polítiques pels mitjans normals de les entitats, dels ateneus, de les manifestacions, de les eleccions... Ara bé, en un moment que encara s'ha de construir la democràcia, aquest ciutadà no militant té

també una funció política, que és la lluita per la creació de la democràcia. I a Catalunya el ciutadà té per a fer-ho un instrument que és l'Assemblea de Catalunya. Cal no oblidar que és un invent dels partits organitzats en la Coordinadora de Forces

Polítiques de Catalunya, la qual, en lloc de crear un organisme superestructural, crida una comissió preparatòria oberta, en la qual hi ha independents, i crea les representacions funcionals per als sectors als quals era possible una representació

orgànica, però on eren clars els corrents de lluita democràtica.

Ricard Lobo: L'Assemblea no és exportable, malgrat que s'hagi intentat. La capacitat associativa de Catalunya ha fet possible que s'hi poguessin integrar no

solament estaments i classes socials diverses, sinó un cúmul d'institucions de tot tipus.

Salvador Casanova: L'Assemblea ha estat una experiència absolutament única i original, com singular ha estat la circumstància històrica que l'ha originat.

Jordi Carbonell: Però, així com tot l'Estat Espanyol vivia la mateixa circumstància històrica, solament a Catalunya es possible l'Assemblea, precisament per aquesta característica diferencial que assenyala en Ricard: la riquesa associativa.

Una nova etapa comença el 20 de novembre

— Quins fenòmens nous han aparegut a l'Assemblea de Catalunya a partir de la mort del general Franco?

José Benet: L'Assemblea que fins aleshores era només coneguda per les persecucions que sofria —jo mateix vaig ser el primer detingut de l'Assemblea, i en van seguir molts més— surt al carrer, acaba amb l'etapa de clandestinitat, i això comporta un extraordinari eixamplament de la base popular.

Jordi Carbonell: L'Assemblea, que fins aleshores havia estat clandestina, surt a la llum. No de seguida, doncs la dotzena permanent, celebrada el desembre del setanta-cinc, encara és clandestina, i encara no se'n dona la data exacta de celebració, i encara no surt ningú a parlar oficialment en nom de l'Assemblea. Però a partir de la tertzena permanent, tot i que encara no s'anuncia prèviament, ja surten unes persones comissionades perquè facin una conferència de premsa i donin els seus noms. Això es repeteix a la dotzena i a la quinzena.

Agustí de Semir: Això facilita molt la mobilització a nivell popular de la gent no enquadrada políticament.

Ricard Lobo: També és important la primera permanent celebrada després de la mort de Franco perquè és decidida de portar a la base els quatre punts de l'Assemblea, no com a simple enunciat: abstracte, sinó com a quelcom que cal explicitar i elaborar per formular una veritable alternativa democràtica. Aquest és ja el treball previ cap a una segona sessió plenària. Això políticament em sembla una qüestió més important que no pas la desclandestinització acordada a la permanent següent.

Salvador Casanova: Referint-me al tema que ja heu tocat de la desclandestinització, vull significar, perquè és molt important, que la representació funcional d'entitats a l'Assemblea, característica de l'època anterior, esdevé cada vegada més formal a partir de novembre de 1975. Concretament cal citar el cas del Col·legi de Llicenciats que fou la institució legal que en una assemblea absolutament autoritzada decideix per vuitanta i tants vots a favor i dues abstencions d'integrar-se a l'Assemblea. Després va fer-ho l'Associació de Veïns del Turó de la Peira, i al darrera una

quinzena d'associacions més. Es una mostra de com la base de l'Assemblea de Catalunya es va eixamplant. A l'última permanent el nombre de partits eren setze o disset, el de delegacions comarcals eren 26 i el d'associacions de veïns, quinze.

Jordi Carbonell: Hi ha algunes diferències més que jo voldria destacar entre els orígens de l'Assemblea i el moment actual. Una és la conscienciació pel que fa al fet nacional. Al principi el punt tercer trobava algunes reticències entre alguns grups, i ara és unànime i assumit.

Ricard Lobo: Cal destacar, també la importància del reconeixement del president Terradellas per part de l'Assemblea i l'acord, a la dotzena permanent, d'establir-hi un contacte formal.

Jordi Carbonell: Una altra diferència

Una existència basada en quatre punts

— Es dedueix, del que heu dit fins ara, que l'Assemblea pot sobreviure al trencament democràtic, car és evident que continuarà havent-hi gent que no militi políticament, però que vulgui portar a terme alguna activitat política. Heu dit que ara aquesta activitat pot canalitzar-se en l'Assemblea. Continuarà essent així un cop assolida la democràcia?

Salvador Casanova: L'Assemblea de Catalunya no s'ha pronunciat mai en aquest sentit, ni s'ho ha plantejat. Ara, versemblantment, si s'aconsegueix la totalitat del que representen els quatre punts, és evident que l'Assemblea, tal com l'entenen ara, deixaria de tenir sentit.

Agustí de Semir: A títol personalíssim puc dir que crec que en el moment que s'hagi aconseguit una situació democràtica establitzada, l'Assemblea deixarà d'existir per raons sociològiques. Però crec també que l'experiència del tipus de lluita de l'Assemblea portarà a fer que el poble continuï la seva lluita utilitzant procediments anàlegs, perquè és evident que, establerta la democràcia, no s'ha acabat la lluita. Per a una sèrie de reivindicacions específiques, sectorials, el règim d'Assemblea quedarà com un situació normal per al ciutadà del nostre poble. I això, alguns, ho temen.

José Benet: L'hàbit de diàleg, de col·laboració que ha creat l'Assemblea serà important per al futur de Catalunya. Pot dir-se que l'Assemblea ha fet una missió similar al dels moviments de resistència a França i a Itàlia. Gràcies a l'Assemblea, la gent sap treballar conjuntament sense arribar a enfrontaments, sap fins on pot arribar perquè la unitat no es trenqui. En la lluita democràtica de demà, que serà dura, agressiva, haver estat junts aquests anys serà un factor determinat.

Agustí de Semir: El respecte de la gent ha estat sempre molt gran: quan vaig ser cridat a la Comissió Preparatòria, per raons molt clares vaig discrepar radicalment d'homes com Cornudella i Colomines, per citar dos casos que recorde en aquest moment. Ara bé, el respecte que aquestes persones van tenir pel meu punt de vista, prolongant la sessió fins que vam arribar a un «consensus» absolut, és una cosa que jo no puc oblidar, perquè no es feia en funció de la meua persona, sinó en funció que

important és que la gent a après a dialogar, a comportar-se públicament en les reunions de la permanent de la mateixa manera que s'hi hauran de comportar el dia de demà en un parlament. L'Assemblea ha estat una escola parlamentària de primer ordre, amb la diferència que en un Parlament hom parla amb molta tranquil·litat, i a les reunions de les permanents de l'Assemblea fins a la dotzena inclosa s'ha parlat sempre en una situació de tensió.

Agustí de Semir: I d'aprofitar molt el temps!

Ricard Lobo: Voldria destacar en aquest sentit que malgrat les discussions, a vegades aspres, que han sorgit al si de les permanents, algunes vegades que s'ha parlat de temes roents, mai una permanent no s'ha clos sense un comunicat aprovat unànimement. Això suposa una capacitat de diàleg i de negociació.

aquests homes volien que tots els sectors de Catalunya ens trobéssim dintre l'Assemblea. I details com aquest han imprès un caràcter a l'Assemblea en tot el procés posterior.

José Benet: Es difícil de preveure, quan desapareixerà l'Assemblea. Depèn de tantes coses! Jo crec que és quelcom que hauria de ser objecte d'una sessió plenària. La meua opinió és que, en el moment que hi hagi democràcia a Catalunya, l'Assemblea desapareixerà com a tal. Però insisteixo que jo crec que l'Assemblea és prou seriosa per a decidir ella mateixa quan ha de desaparèixer, en una sessió formal.

Agustí de Semir: Jo, aquesta sessió de clausura, no la veig. El segon punt parla no solament de l'exercici d'unes llibertats i drets fonamentals, sinó que aquestes garanteixin l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític. Això pot obligar a prolongar la presència en lluita del poble de Catalunya al si de l'Assemblea perquè aquest mínim de contingut acordat pels reunits el set de novembre s'asseguri en el moment d'establir-se la democràcia formal. Parlar de l'accés del poble al poder econòmic suposa, crec, una certa prolongació de la lluita.

Ricard Lobo: Efectivament, la democràcia formal no garanteix l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític.

Agustí de Semir: I fins que no l'aconsegueixi, el poble de Catalunya no es desmobilitzará.

Salvador Casanova: Es impensable que el trencament democràtic s'aconsegueixi sense la mobilització popular, sense el protagonisme del poble del qual parlen tants i tants documents de l'Assemblea.

Jordi Carbonell: L'Assemblea no és només mobilització. No pot ser que uns decideixin i els altres es mobilitzin. L'Assemblea és també plataforma de pensament polític.

Ricard Lobo: I això és perfectament ortodox al si de l'Assemblea, perquè els documents diuen que és una plataforma de convergència política, i la política no és només la mobilització, sinó també la presa de decisions amb la màxima participació per part de la base.

Cronologia

1970.— La Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya, creada el 1969, llença l'idea de l'Assemblea de Catalunya i crida una comissió preparatòria on participin, a més de representants de partits polítics, representants d'ambients cristians, independents i d'estaments diversos de Catalunya.

1971.— Febrer: Primer document de la Comissió Preparatòria. 25 Maig: Intent frustrat de celebració de la sessió de l'Assemblea de Catalunya per haver arribat a coneixement de la policia prèviament. 7 de novembre: Sessió constituent de l'A. de C. on s'aproven els quatre punts.

1972.— Gener: Primera reunió de la comissió permanent. Febrer: Segona permanent. Maig: Tercera Permanent. Octubre: Quarta Permanent. 12 de novembre: Tres mil persones es concentren a Ripoll per celebrar el primer aniversari de l'A. de C. Poden manifestar-s'hi silenciosament i pacífica, si bé al final hi ha algunes detencions. Per primera vegada els diaris hi fan referència.

Durant aquest mateix any l'Assemblea va llençar algunes campanyes i va propiciar l'aparició d'un butlletí i el funcionament, durant tres mesos, d'una emissió radiofònica d'un quart de durada tres cops a la setmana.

1973.— Abril: Cinquena Permanent. 1 de Maig: Vuit mil persones es concentren a Sant Cugat, seguint una crida de l'A. de C. 28 d'octubre: Durant la celebració de la Sisena Permanent a la parròquia de Maria Mitjancera de Barcelona són detingudes 113 persones que romandran dos mesos tancades a la Model. 11 de novembre: Milers de persones acuden a Vic responnent a una nova crida de l'A. de C. La força pública bloqueja les entrades a la ciutat i una part dels assistents —unes 15.000 persones— es dirigeixen aleshores a Granollers, on poden manifestar-se. Entre Novembre de 1973 i maig de 1974 se celebren tres Permanents.

1974.— Maig: Desena permanent. 8 setembre: 67 persones són detingudes a Sabadell mentre celebraven una reunió de l'A. de C. Desembre: Onzena Permanent.

1975.— La creació de la Junta Democràtica crea un cert cul-de-sac en el funcionament de l'assemblea. La celebració del cicle de conferències, anomenat «Terceres Vies», a la primavera, i la consegüent creació del Consell de Forces Polítiques de Catalunya centren l'activitat política de l'any. El 20 de novembre mor el general Franco. 27 de desembre: Se celebra la dotzena permanent, que es pronuncia per la ruptura. Els diaris en publiquen un comunicat. Aquest mateix mes se celebra una concentració de 3.000 persones a Montserrat responnent a una crida de l'A. de C.

1976.— 1 febrer: Tretzena Permanent. 8 de febrer: 50.000 persones es manifesten pels carrers de Barcelona a favor de les llibertats nacionals, responnent a una crida de l'A. de C. 28 de febrer: Catorzena Permanent. 21 de març: Quinzena Permanent.

La dreta i la classe obrera

—Es comparable l'Assemblea a moviments com Solidaritat Catalana?

José Benet: El moviment de Solidaritat Catalana va ser molt important en aquella època, però era evident un moviment molt més reduït. Només era de partits polítics, i encara no hi eren tots. No hi havia la classe obrera i per això es va crear la Solidaritat Obrera, que era una mena de rèplica indirecta a Solidaritat Catalana. No hi havia tampoc tota una sèrie de moviments populars, que si que són representats a l'Assemblea.

Jordi Carbonell: Professionals, co-

Grups integrats

Més d'un centenar de grups són integrats a l'Assemblea de Catalunya. Per a resumir, diguem que hi ha 24 representacions de barris de Barcelona (Associacions de Veïns o Assemblees Democràtiques) i 46 de comarques. Els partits polítics són CDC, PSAN, CSC, PSOE (p), ERC, PPC, PNC, RSDC, PSOE, PTE, PCC, PSUC, OCE-BR, MCC, ORT, UDC i POUM. Les organitzacions de masses i professionals són: Comissions Obreres Nacionals de Catalunya, Unió Sindical Obrera, Solidaritat Obrera de Catalunya, UGT, Treballadors d'Administració Pública, Unió de Pagesos, Grup de Periodistes Democràtics, Assemblea Permanent d'Intel·lectuals, Professors no Numeraris, Batllers, Moviment de Dones, grup de No Alineats, Justícia Democràtica i Advocats Democràtics. De grups legalment constituïts, hi són: Agermanament, Rosa Sensat, Amics de la Ciutat, Comissió Xirinachs, Pax Christi, Justícia i Pau i el Col·legi de Llicenciats.

Cal afegir a aquesta relació les entitats i grups adherits, però no integrats, i les representacions no oficials i els observadors.

Josep Terradellas i el Consell

—Com veieu l'existència simultània de l'Assemblea de Catalunya i del Consell de Forces Polítiques de Catalunya?

Ricard Lobo: Per necessitat històrica estem advocats a l'entesa, si realment treballem en funció del poble de Catalunya. Aquesta entesa, objectiu número u de l'Assemblea i no cal dubtar que també del Consell, només podria tenir problemes si algun partit perdés de vista que no hem assolit encara la democràcia i no hem arribat a l'etapa electoral.

Salvador Casanova: Si diguéssim que tots els organismes de l'Assemblea han rebut amb palmes i llorsers la creació del Consell, faltariem a la veritat. És públic i notori que les reaccions han estat de tota mena, amb una àmplia

gamma de matisos, des dels qui s'han alegrat profundament fins als qui no s'han estat de manifestar una certa preocupació. Això és un fet cert. Ara bé: allò que demostra el grau enorme de maduresa a què ha arribat l'Assemblea de Catalunya és que en la dotzena Permanent, totes les forces presents a l'Assemblea van saludar la presència del Consell, tant si els havia fet feliços com si no els n'havia fet gens. Això vol dir que per a totes les organitzacions és una realitat i que hauria estat un error adoptar una actitud d'enfrontament o d'hostilitat.

José Benet: D'acord.

Agustí de Semir: Ha estat un gran avenç polític que els partits arribessin a

seure al voltant d'una taula i a construir una aliança. Crec també que no podem establir la relació Assemblea-Consell d'una manera formal, sinó que la vida política ens abocarà a una solució que potser nosaltres, homes d'Assemblea, i els homes de partit, encara no sabem d'on sortirà, perquè ens la imposarà el poble. Existeix un home que és el depositari dels principis i de les institucions: el president Terradellas. Ell pot facilitar molt la interpretació de la voluntat del poble perquè ens aboqui a una solució.

Jordi Carbonell: Estic convençut que, de les negociacions entre Consell i Assemblea, en sortirà la veu única de Catalunya pactant amb la resta de l'estat espanyol.

JAUME FABRE

AGENDA

BADALONA. — 16.15: Josep M. Figueres, cap de promoció de Premsa Catalana, parlarà, al carrer Arnús 62, baixos, sobre "La premsa en català: ahir i avui", fent referència al llarg de l'exposició al naixement del AVUI.

BARCELONA. — 19: A l'auditori de la Biblioteca de Catalunya, acte de recordança i homenatge a Clementina Arderiu, presentat per Roser Matheu.

— 19.15: A l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, taula rodona sobre "La incidència per a l'agricultura catalana de la possible entrada en el Mercat Comú", amb els senyors Bonmati, Dalmau, Sabatés, Pagès i Seró.

— 19.30: A l'Institut d'Estudis Professionals Superiors, Avinyuda de Pearson 9, taula rodona sobre "Criteris polítics" amb Ramon Trias Fargas com a ponent i, a la taula, Llibertat Cuatrecasas, Antoni Miserachs, J. M. Poal, Salvador Paniker i Agustí de S.

— 19.30: A la Facultat d'Economies, Manuel Azcarate i Ricardo Lovelace parlaran dins el cicle "Programes econòmics en l'alternativa democràtica".

— 19.30: Fernando García Agudín, Rafael Pillado i Arturo Reguera parlaran, a l'Ateneu, sobre "Alternativa política a Galicia".

— 20: A l'Hotel Barcelona, Casp 7, Josep Antoni Alcover donarà una conferència sobre "Problemes ecològics de les Illes".

— 20: Tercera i darrera sessió del Curs d'Introducció Polimològica que dona el professor Josep Monràs Sender, a l'ICESB, Enric Granados 2, sobre el tema "Inevitabilitat de la pau". El curs serà clausurat per Frederic Roda.

— 20: A la Fundació Miró, sota el nom de "Màgia de prop", demostració de tècniques actuals de manipulació d'objectes en prestidigitació, per Tony Cachadina.

— 20: A l'Espai 10 de la Fundació Miró, inauguració de l'exposició "Objecte. Primera antologia catalana de l'art i l'objecte". Oberta fins al 13 de juny.

— 22: Conferència del doctor Antoni Puigvert, president de la Junta Provincial d'UNICEF de Barcelona, sobre "L'atenció i educació del nen a Cuba", amb projecció d'un documental sobre els programes que realitza UNICEF. L'acte tindrà lloc a La Casa dels Italians, Passatge Méndez Vigo, 8.

CASTELLO DE LA PLANA. — 19.30: A Garbell Llibres col·loqui sobre "Els altres 75 anys de pintura valenciana". Hi prendran part els pintors Armengol Heras, Dolz i Llorens.

GIRONA. — 20: Xerrada-Col·loqui a la Casa de Cultura sobre "La problemàtica de la dona a la societat actual", per A. Mercader.

CIUTAT DE MALLORCA. — 20: A l'Estudi General Lluà, Elisa Lamas parlarà sobre "La dona i la política".

— 20.30: Al Col·legi de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres, conferència d'Antoni Serra "Marxisme i qüestió nacional".

MARTEORELL. — 22: I Cicle d'orientació dedicat a l'ensenyament primari, "El llenguatge a l'escola".

SABADELL. — 20: A la Unió Excursionista de Sabadell, conferència sobre "L'excursionisme i els homes".

— 22.15: A l'auditori Cambra de Comerç, debat "La Cultura".

VALENCIA. — 19.30: Saló Sotolla de l'Ateneu Mercantil, Cicle de conferències en commemoració del 7è centenari de Jaume I. Conferència d'Elias de Tejada sobre "La herència de don Jaume: el 'furs' de València i el jurista Pere Belluga".

ACTIVITAT POLITICA

Constituida l'Assemblea de "les tres comarques"

Acull representants dels pobles de Ribera d'Ebre, Priorat i Terra Alta

Les comarques de Ribera d'Ebre, Priorat i Terra Alta han organitzat llur Assemblea de Catalunya sota el nom de "Les tres comarques". A la reunió assistiren representants d'Ascó, Miravet, Falset, la Fatarella, Gandesa, Vilalba dels Arcs, Bot, els Guiams, Flix, el Masroig, Ribera-roja d'Ebre, Ginestar d'Ebre, Móra la Nova i Móra d'Ebre. Fou elegida la comissió permanent, i també el secretariat, segons informa Gonell-Roglan.

Donades les característiques d'aquestes comarques, es va decidir formar l'Assemblea unitària de totes tres i es va adoptar el sistema de representació per pobles, tot i deixar oberta la possibilitat de representació per entitats. Ultra els quatre punts programàtics de l'Assemblea de Catalunya, l'Assemblea de les "tres comarques" es compromet a assolir els següents objectius: ajuntaments democràtics, amb la dimissió dels actuals consistoris; reivindicacions a nivell socio-econòmic; exigència d'un ensenyament democràtic, català gratuït i popular; lluitar per a assolir una organització unitària pàgina, de caràcter sindical i regulada democràticament; i reivindicació d'un sindicat obrer de classe.

MONTBLANC: PER A UNA GESTIÓ DEMOCRÀTICA

El senyor Manuel Vallejo va parlar a Montblanc dels elements per a una gestió democràtica, segons ens informa Antoni Serrano. Es va fer un petit resum històric de la gestió dels municipis catalans, i varen concretar-se els elements necessaris per a una futura gestió democràtica: consistori elegit totalment per sufragi universal; règim de llibertats polítiques sense restriccions; autonomia municipal en el marc de l'Estatut del 32; descentralització de les gestions; control ciutadà; elaboració dels programes municipals per part dels diversos grups polítics. Durant el col·loqui posterior va parlar-se de problemes de finançament de la participació dels joves; i del paper a jugar per consistoris provisionals, en el trànsit d'una situació pre-democràtica a una altra plenament democràtica.

RIPOLL

Esclat popular en el recital de Llach

Exactament un any després de la prohibició de l'anterior recital, en Llach ha pogut cantar a Ripoll, al mateix local de "L'INEM", però amb un públic molt més llançat que el que s'hauria pogut esperar en aquelles ja llunyanes dates.

El recital fou una festa, la Festa Major del Poble, segons informa J. M. Ferrer. El dia abans del recital s'havien venut més de mil localitats, fàcilment doblades en finalitzar les dues sessions que tingueren lloc dissabte a la nit i diumenge a la tarda. A l'entrada del recinte, parades de clavells vermells.

Poc abans de començar, els aplaudiments del públic aclamaren senyores de quatre barres que llençaven al pati de butaques i des de les baranes dels pisos i també algun exem-

MOSSÈN CARRERA PARLA DELS PARTITS

A Móra la Nova —segons informa també Gonell-Roglan— mossèn Carrera, vicari episcopal de pastoral seglar de Barcelona, va parlar sobre "Moviments polítics a Catalunya". El col·loqui posterior va resultar molt animat, puix és el primer cop, en molts anys, que a Móra la Nova es plantegen, públicament, qüestions d'aquesta mena.

LA IDENTIFICACIÓ DE PUJOL

La delegació gironina de la Convergència Democràtica de Catalunya ha fet pública una nota de protesta per la suspensió de la conferència de Jordi Pujol a Anglès, de la qual ja varem donar compte. Les Forces d'Ordre Públic de Santa Coloma de Farners van invitar els assistents a l'acte a lliurar els programes que se'ls havien facilitat; van instar Jordi Pujol que lliurés diversos documents i que s'identifiqués, cosa que el polític català va fer. Poc després era autoritzat a abandonar el local. La delegació gironina de la Con-

gència Democràtica considera que aquests fets "atempten contra els drets de la persona humana".

LA CSC CONTRA L'EX-REAGUPAMENT

De Vilanova i la Geltrú, el Baix Penedès i Sabadell ens han arribat notes de la Convergència Socialista de Catalunya que contenen opinions contràries al canvi de nom que ha decidit el Reagrupament Socialista i Democràtic de Catalunya, ara Partit Socialista Català. Es demana que rectifiqui la decisió i els de Vilanova acusen el partit de Pallach de "practicar i emparar una política de relacions internacionals idèntica a la que proposa la drete europea".

UNIÓ DEMOCRÀTICA A NAVARCLES

Albert Vila va fer la presentació d'Unió Democràtica a Navarcles (Bages) segons ens informa Jordi Novell. Va exposar la història del partit i el seu programa socio-econòmic.

SANTA COLOMA

Els pares de deficientes amb el governador

Quinzena de l'ensenyament a tots el barris

Representants de les Associacions de Pares de Deficients Mentals de tota la província van entrevistar-se amb el governador, senyor Sánchez Terán, i li van presentar les cent mil signatures que avalen la carta adreçada al rei on exposen els problemes i les alternatives que presenten els deficients mentals. D'aquestes signatures, dotze són de Santa Coloma. Davant l'interès lògic de les esmentades entitats a fer arribar llur veu amb la major eficàcia a les instàncies supremes de l'Estat, Sánchez Terán va suggerir-los demanar una audiència al rei i s'ofereix en capçalera el mateix.

Amb visible joia, el president d'ASPAÑIDE (Associació de Pares de Nens Deficients) ens digué que la campanya de conscienciació ciutadana i reivindicativa a nivell oficial comença a donar fruits, sobre tot arran del "Dia del Subnormal". Més de dos mil metres quadrats ha donat per fi l'Ajuntament per a la construcció d'una escola. El SEREM, pel seu costat, aporta sis milions de pessetes dels vuit que demanava ASPANIDE per a l'adquisició d'una torre en venda al carrer de la Plata, que serà destinada a taller.

QUINZENA DE L'ENSENYAMENT

S'ha iniciat la Quinzena de l'Ensenyament a nivell de tota la població, i durarà fins al dia 3 de juny. La iniciativa ha estat de les Associacions i Comissions Gestores de Pares, entitats que han desenvolupat una gran activitat sobre el problema de l'ensenyament.

Per a la realització de la quinzena s'han afegit a la comissió els vocals culturals de Singuerlin, Fons, Centre i Can Mariné. Les qüestions concretes que hi seran debatudes són reivindicacions a curt termini (escoles per a tots els nens, ensenyament gratuït, prou places d'ensenyament professional, construcció de guarderies i parvularis, manteniment adequat de les escoles estatals i desaparició de les permanències) com a pas previ a d'altres més àmplies com l'escola pública i la participació en llur gestió de pares mestres i alumnes.

AURORA AGUSTI

FARMACIES

BARCELONA

GUARDIA NOCTURNA de 10 nit a 9.30 matí

ALMIRALL. — Girona, 72 (Consell de Cent)
 ALTIMIRA. — Joan de Garay, 59 (Fres-ser)
 ARASANZ. — Agustí i Milà, 38 (Sant Andreu)
 BOADA. — Numància, 169 (Avinguda Generalissim)
 BOSCH. — Cantàbria, 58 (Menorca-Pt. Trabajo)
 CERVERA. — Muntaner, 254 (Avinguda Generalissim)
 ESQUERRA. — Angel Marqués, Bloc 1 (Grup Montbau)
 FABREGAS. — Diputació, 157 (Villar-roel)
 FORES. — Lisboa, 9 (junt Mercat d'Hosta)
 GENIS. — Carretas, 35 (Plaça Reina Amàlia)
 HERRERO. — Tamarit, 89 (Entença)
 MESTRES. — Amílcar, 156 (Plaça Catalana)
 PACHECO. — Provença, 538 (Dos de Maig)
 POCH. — Bac de Roda, 98 (junt Pere IV)
 PUJOL. — Septimània, 17 (Gral. Mitre-Plaça Lesseps)
 RUEDA. — Mina de la Ciutat, 20 (Les Torres)
 SALAS. — Còrsega, 369 (Roger de Llúria)
 SALSAS. — Espaderna, 1 Santa Maria del Mar)
 SANS. — Granadella, 16 (Bon Pastor)
 TORRES. — Vergós, 5 (Escoles Pies)
 ZALACAIN. — Alcúdia, 46 i 48 (Formen-tor)

(NOMES AMB RECEPTA MEDICA)

GUARDIA DIURNA

de 9.30 matí a 10 nit

FARMACIA CENTRE D'ESPECIFICS

GALUP
 Casp, 23 i Via Laietana, 83. T. 317-72-83
 CENTRE D'ESPECIFICS. Pg. GRACIA
 FARMACIA M. SEGURA
 Passeig de Gràcia, 90. Tel. 215-34-27
 FARMACIA J. VILADOT
 Rambla de Catalunya, 36. Tel. 301-41-76
 FARMACIA PI FIGUERAS
 Avda. J. Antonio, 748. Tel. 226-10-16
 FARMACIA M. ALMIRALL FUSTE
 Girona, 72. Tel. 225-21-81
 FARMACIA DR. F. CASANOVAS PUIG
 Avinyó, 32. Tel. 317-91-98
 FARMACIA E. VILA PITARCH
 Passeig Gral. Mola, 1. Tel. 257-51-78
 FARM. J. PUJOL BOADA. Tel. 217-98-98
 Septimània, 17 (Mitre-Lesseps)
 FARMACIA A. ALBERT SANCHIS
 Aribau, 180. Tel. 218-25-60
 FARMACIA SANCHE VALLS
 Passeig Maragall, 177. Tel. 235-31-74
 FARM. J. CHACON. Tel. 235-92-93
 Indústria, 128 (entre Lepant-Padilla)
 FARMACIA MANSO. Tels. 251-31-51 i 251-95-98. Mallorca, 621 (junt Meridiana)
 FARMACIA LLUBIA
 Aragó, 207 (Aribau). Tel. 253-26-95
 FARMACIA SIMON DURAN. T. 249-01-69
 Col·labanc, 66 (cant. Travessera Les Corts)
 FARMACIA GASTO. Tel. 236-51-00
 San Quinti, 20 (entre Indústria i Còrsega)
 FARMACIA DEL PINO
 Plaça del Pi, 6. Tel. 318-29-41
 FARMACIA J. A. TURELL CABRINETT
 Pasteur, 1 (cant. Carr. Carmelo)
 Tel. 229-86-56
 FARM. MARQUES FERRER. Tel. 349-12-40
 Olesa, 65 (junt Avinguda Meridiana, entre Garclaso i Cardenal Tedeschini)
 FARM. FABREGAS. Tel. 253-70-23
 Diputació, 157 (cant. Villarroel)
 FARMACIA R. ALTIMIRA JANE
 Joan de Garay, 59. Tel. 349-93-69
 FARMACIA RAMBLAS J. MIQUEL
 Rambles, 44. Tel. 302-03-91
 FARMACIA BALSSELLS. Tel. 219-79-94
 Secretari Coloma, 92 i 94 (junt camp de l'Europa)
 FARMACIA BUSQUETS
 Blasco de Garay, 10. Tel. 241-52-64
 FARMACIA F. GALI MONSALVATJE
 Passatge Herzegovino, 4. Tel. 348-17-72
 FARM. I. GIRALT VDA. SAU. T. 224-31-88
 Diputació, 12 (junt Pl. d'Espanya)
 FARMACIA M. COMAS. Tel. 227-26-61
 Rosselló, 215 (Balmes-E. Granados)
 FARMACIA J. BOADA CALVET
 Numància, 169 (Avinguda Generalissim)
 FARMACIA MERCEDES BARRAQUER
 Floridablanca, 119. Tel. 223-17-57
 FARMACIA R. BRUGUERA TRABAL
 Avinguda Infanta Carlota, 153 (Calvo Sotelo). Tel. 239-26-84
 FARMACIA CENTRO D'ESPECIFICS
 G. OBIOLS GONZALEZ. Tel. 236-77-34
 Cerdanya, 334 (Rosselló-Sgda. Família)
 CENTRE D'ESPECIFICS DR. ANDREU
 Rambla de Catalunya, 66. Tel. 215-44-53
 (Aragó-València)
 FARMACIA MATHEU. Escorial, 23. Telfono 213-20-75

SERVEI D'URGENCIA

METGES D'URGENCIA 321-21-21
 Centre Av. Sarrià, 30 321-21-21
 Ambulàncies 321-21-31
 METGES D'URGENCIA 213-85-35
 AMBULANCIES 213-84-04

"les CORTS" carrer Galileu, 281-285 (Can Bruixa), a 25 m. de la Travessera de les Corts. A 50 m. del Metro i del mercat de les Corts
 ● Pisos de 4 habitacions amb armari, cambra de bany, lavabo amb dutxa, menjador-sala d'estar amb armari buffet incorporat, cuina ben pensada, amb ventilació per als fums, tres piques d'aigua, dues de cuina i una de treball (per a galledes), armari de fusta (baixos i alts), taula petita, connexions preparades per a instal·lar màquines automàtiques (renta-plats i rentar-ropa) i equipada amb una màquina d'eixugar roba (eixugament total). ● Entresolat al passadís i al distribuïdor, i armari per a roba ● Aigua calenta per gas i calefacció elèctrica. ● Aïllament acústic. ● Armari de malendresos per a cada pis. ● Porteria molt àmplia, amb escala doble i amb dos ascensors. Terrassa-solàrium amb ping pong. ● PREU TOTAL: a partir de 2.150.000 ptes. inclosa hipoteca, a pagar en 14 anys. Al mateix edifici, venda de despatxos i de places d'aparcament.

Visites del pis de mostra moblat; A l'edifici mateix, els dies fetsners de 10'30 a 2 i de 4 a 8 (diumenges, de 10 a 2).

Immobilicària Jordi, S.A. Burdeus, 22, baixos. t. 3219793

En-tout-cas

HA SOMMIAT
 AMB UNA PISTA
 DE GRAGREEN?
 DESPERTI.
 ESTA ALSEU ABAST

RAMBLA CATALUNYA, 8-5 pta. 52
 tel. 3023777 3023276

VALENCIA tel. 321 88 52 • MADRID tel. 234 65 27

BREU

ARBUCIES. — Per a demanar que el nom d'Arbúcies sigui reconegut i escrit oficialment en lloc d'Arbucias, s'ha adreçat a l'Ajuntament un document avalat amb unes sis-centes signatures, gràcies a la gestió del grup local d'Omnium Cultural. Resulta paradoxal que mentre l'ajuntament ha acollit de bon grat aquesta iniciativa ha estat ell l'autor de l'exorbitant error gramatical que figura a les papereres públiques que sostenen un rètol que diu: "Vila d'Arbucias, jardí del Montseny", la qual cosa, com assenyala Quirze Montoliu, produeix molt mala impressió tant a l'arbucienc com al visitant".

CASTELLAR DEL VALLES. — Han començat les Jornades de Cultura Popular, organitzades per les entitats culturals, escoles, associacions de pares i que compten amb la subvenció i coordinació de l'ajuntament. Els actes previstos i els que ja s'han celebrat, inclouen exposicions, conferències, recitals, etcètera. Informa Enriqueta Hernández que per avui dimarts és prevista una conferència sobre "Present i futur polític de Catalunya" a càrrec d'Agustí de Semir, Salvador Casanova i Manuel Pagès.

GANDESA. — El governador civil de Tarragona arribà a Coll del Moro per a celebrar els sis mesos de la mort de Franco. En dipositar dues corones de llorer feu referència a les paraules del discurs del president Arias: "No al comunisme, no al separatisme i no a la ruptura democràtica", informa Joaquim Pedrola i Garde.

SANT PERE DE RIBES. — L'Associació de Veïns de les Roquetes de Sant Pere de Ribes ha fet públic el pesar i l'indignació de tot el veïnat com a conseqüència de la tràgica mort de l'obrer Fermi Díaz, electrocutat en tocar el volquet del camió que conduïa amb els cables d'alta tensió instal·lats a la barriada, informa Cifra. La perillositat que oferia l'esmentat cable havia estat feta saber tant a l'ajuntament de Sant Pere de Ribes com a la direcció de FECSA, al govern civil i a la Delegació d'Indústria, precisament amb el desig d'evitar accidents.

SANT COLOMA DE GRAMANET. — El proppassat cap de setmana els alumnes de COU de l'Institut Puig Castellar van organitzar un happening en el qual van representar l'ensenyament. Disfressats i portant l'ensenyament. Disfressats i portant pancartes amb les frases com "No a la selectivitat", i d'altres fent referència al tema, tot parodiant diversos programes televisius. La marxa fúnebre finí a la Plaça de la Vila on va celebrar-se l'enterrament.

Aquell mateix matí els alumnes havien acabat la pintada de la tanca que envolta l'INEM i que ha estat decorada amb temes com la natura, la ciutat, la repressió, etc., realitzats lliurement. Aquesta activitat plàstica ha estat la primera a gran nivell de tota la ciutat i els seus resultats són realment atractius. Al mateix temps, el pintor Cuspinera exposava a l'interior del centre obres sobre poemes de Miquel Hernández.

MATARO

Exposició sobre el Pla d'Ordenament

S'afavoreixen alts nivells d'especulació

L'advocat M. Roca i Junyent i l'arquitecte J. A. Solans van fer una exposició, al Foment Mataroní, del Pla d'Ordenació Urbana-75, que han revisat i adaptat.

Aquesta revisió va sorgir de la necessitat de donar respostes a una infinitat d'impugnacions que s'havien presentat al Pla-74, i l'adaptació es va fer per a estructurar el Pla segons la nova llei del sòl de maig del 75.

Posterior al Pla-74, assenyala Roca i Junyent, va sortir la nova llei del sòl del 75, que invalidava tots els plans que no haguessin estat fets sota aquesta llei i que va fer plantejar algunes qüestions noves que aquell no havia previst.

75 VIVENDES PER HECTAREA

Aquesta adaptació, bàsicament, es va adreçar a una nova classificació del sòl, dividint-lo en: sòl urbà, urbanitzable i no urbanitzable; uns nous standards d'urbanització, ja que la nova llei estableix una proporció entre l'edificabilitat i els equipaments; la densitat, des d'ara, no podrà passar de 75 vivendes per hectàrea; i introdueix un coeficient d'aprofitament mig, ja que tot terreny té un aprofitament mig equivalent, dins del sòl urbanitzable.

Quant a la revisió, va invalidar moltes de les impugnacions, explica J. A. Solans, que, per a procedir a la seva resolució tenint en compte aspectes formals i jurídics, van ser qualificades per temes.

Pel que fa als interiors de les illes de cases, no es podia fer taula rasa d'una situació històrica que les va crear, i calia tenir-los en compte, quant a les alçades reguladores, segons ens deia Solans, que "hi ha a Mataró molts carrers amb evident desproporció entre l'amplada del carrer i l'alçada dels edificis", la política de legalització del Pla-74 va tolerar sectors organitzats anàrquicament; per això, amb aquesta adaptació s'han de revisar, perquè quedin dintre la norma.

EQUILIBRI D'EQUIPAMENTS

En els sectors de remodelació s'han de crear nous edificis comercials que donguin ampliació als actuals centres, seguint un equilibri socioeconòmic. Aquesta operació, aclari Solans, és important en aquesta revisió, per aportar al teixit històric zones verdes, guarderies, etc...

Un altre dels problemes que plantejava el Pla —i que l'arquitecte Solans pensa que no s'ha resolt per culpa de les presses— era la regulació de les illes de cases que han estat ocupades per indústries. Moltes d'aquestes han quedat fora d'ordenació.

En relació amb els equipaments, aquest punt és un dels més difícils a resoldre, "cal controlar la seva producció, ja que no interessa que es pugui entrar en un circuit especulatiu" —digué Solans. Cal, doncs, que la ciutat no perdi aquestes infraestructures que són bàsiques per a fer ciutadans. Cal evitar que es tornin a produir casos d'especulació com el que es va produir a Valldemà.

Pel que fa al sòl urbanitzable, la quantitat destinada a futures demandes era excessiva, segons va ser reconsiderat pel Col·legi d'Arquitectes i diverses Associacions de Veïns.

El Pla d'Ordenació que està ara a informació pública, no esgota cap possibilitat que puguin haver-hi totes les modificacions que calguin. Sense la capacitat de control urbanístic que dona un Pla, s'afavoreix en gran mesura els alts nivells d'especulació, a què ja ens han fet aversar.

S'han de crear organismes administratius competents, que des de l'Ajuntament, puguin portar a terme el Pla, ja que per més ben fet que sigui, si aquests organismes no funcionen, queda palesa la seva inviolabilitat.

TERESA CARRERAS

LLEIDA

Contesta a un advocat favorable a Rialb
Els batlles del Mig Segre justifiquen la negativa

Els alcaldes de Tiurana i Bassella —poblacions en els límits entre la Noguera i l'Alt Urgell—, de fer-se el pantà de Rialb, quedarien colgades per l'aigua— han manifestat, en un informe de resposta a l'advocat senyor Lligros —que defensà el projecte del pantà durant la taula rodona celebrada a Lleida—, llur justificació a la negativa a la construcció de l'esmentada obra.

Entre altres coses diuen: "No és cert que la nostra oposició sigui mancada de fonament, perquè amb la construcció del pantà de Rialb s'arrasaria una preciosa i fecunda superfície que ara produeix el cent per u d'una extensió no gens menyspreable. No és mancada de fonament, perquè amb la construcció del pantà de Tres Ponts podria portar-se l'aigua llisquent a terres per a les quals amb el de Rialb, caldria que fos elevada; i si per una banda hem de produir energia elèctrica al Pirineu perquè després hagi de consumir-se en l'elevació d'aigua per regar la Segarra i les Garrigues, poc profit en traurem per al bé comú. No és mancada de fonament, perquè la població a desplaçar amb el pantà de Rialb és molt superior, més del doble, a la que podria quedar afectada pel de Tres Ponts. Tampoc no és mancada de fonament perquè aquest pantà és inclòs en el Pla d'Aprofitament integral del Segre, aprovat per llei del desembre del 1963, la temporalitat del qual seria molt discutible. I no és mancada de fonament quan la Comunitat de Regants del Canal de les Garrigues —en l'última taula rodona sobre el tema a Lleida— s'opo-

sà rotundament a la construcció del pantà de Rialb.

en aquesta taula rodona, representants de la Segarra, comarca a la qual no interessien les aigües elevades. I per últim, no és mancada de fonament, perquè la tramitació de l'expedient del projecte de construcció de l'embassament de Rialb, entenem que té greus defectes de procediment que l'invaliden."

L'anomenat "canal de l'Alt Urgell", el traçat del qual recorre una part del contrafort oriental de l'extensa plana de l'Urgell, s'alimenta de les aigües, una vegada elevades, del canal d'Urgell. Solament però, de l'1 d'octubre al 30 de març.

Els primers dos anys d'iniciades les obres d'aquest canal secundari, van fer-se els treballs d'infraestructura: estació de bombeig, el paviment del llit del canal, part de les sèquies secundàries i la conducció de la línia elèctrica, les quals van ésser finançades en un 70 % amb un crèdit de l'Institut de Colonització, i el 30 % restant amb aportacions dels propietaris de les terres. Més endavant, i arran d'una visita del senyor Muñoz Durán, aleshores president nacional de l'IRYDA, va declarar-se "d'interès nacional" la zona, circumstància que afavoria els propietaris de les terres ja que l'IRYDA es feia càrrec del projecte i realització de la xarxa de sèquies i d'unes basses de regulació d'aigua, i el 30 % d'aportació corresponent als propietaris passava a fons perdut a càrrec de l'IRYDA. No obstant això, la realitat és que encara hi manquen un 80 % de sèquies per pavimentar i també les basses de regulació, i de quatre anys ençà no s'hi fa res, donant-se el fet que, les dites obres van restar paralizades després que prengué possessió l'actual delegat provincial de l'IRYDA, senyor Gregorio Gálvez Pasos.

EL PAPER DE L'IRYDA

La setmana passada, aprofitant l'avinentesa que l'actual president nacional de l'IRYDA, Juan Manuel Juste Trullén donava una conferència a Cervera, va aturar-se dues hores a Tàrraga, i la Junta del Canal va aprofitar per mostrar-li les construccions realitzades, i li va manifestar la necessitat de reprendre les obres, estranyament interrompudes, tot mostrant-li la diferència existent entre un camp de cereals regat i un altre que no ho era, calculant que el primer representava de 10.000 a 15.000 pessetes de millor rendibilitat per Ha.

"Esperem que el nostre prec doni resultat", ha manifestat el senyor Coma, interventor del Grup Sindical de Colonització 1448 de Tàrraga.

EUGENI NADAL

SABADELL

Paralitzen les obras de la Gran Via

Des de les set del matí fins a les 3 de la tarda del diumenge, uns dos-cents veïns paralyzaren les obres de la Gran Via de Sabadell en el seu pas pel barri de la Concòrdia.

Els motius d'aquesta acció eren que els veïns no estaven d'acord amb la rasant que la nova avinguda tenia en passar per aquest barri. D'altra banda, la Gran Via col·lapsava l'accés des del barri a l'estació de la Renfe de Sabadell-Nord, a més que les voravies quedaven molt reduïdes.

Al migdia, una comissió de veïns es presentà a l'Ajuntament i dialogà amb els senyors Royo i Oliveras. Finalment arribaren a l'acord de deixar la rasant en el mateix nivell ac-

tual. Pel que fa a les voravies, quedaran igual, i s'habilitarà un pas elevat provisional per facilitar l'accés a l'estació Sabadell-Nord.

A les 3 de la tarda, la comissió comunicà als veïns el resultat de la seva gestió prop de l'Ajuntament, i s'acordà deixar continuar les obres, tot vigilat que es compleixin les promeses que els van fer a l'Ajuntament.

Des de la vaga general de Sabadell, produïda —entre altres coses— per la mala gestió municipal que des de fa temps afecta d'una forma molt directa els barris, estem assistint a una mobilització popular davant les irregularitats urbanístiques i manca d'atenció als sectors perifèrics de la ciutat.

JOAN BRUNET

Escandinavia

Disfruti l'encís dels
països nòrdics

Privilegiada i meravellosa natura; bells fiords, llacs, muntanyes, immensos boscos, ràpids rius de cristal·lins aigües, el Sol de Mitjanit... Ciutats antigues, de tradicions ancestrals, al costat de la més avançada civilització.

VISITI ESCANDINAVIA

a tres hores de vol de Barcelona

Ventajoses TARIFES D'EXCURSIO
PLA DE TARIFA FAMILIAR
i a crèdit si ho prefereix

Exemple de tarifa d'anada i tornada des de Barcelona:

COPENHAGUE	20.300 ptes.	TARIFA FAMILIAR (muller i fills) 10.150 ptes.
------------	--------------	---

I l'oportunitat d'allargar el seu viatge visitant
HELSINKI, LENINGRAD I MOSCU

Consulti el seu agent de viatges

SAS SCANDINAVIAN AIRLINES

Tel. 215 39 00 - Barcelona

Aixequem la veu.

OPTIMUS SA

42 anys d'experiència en megafonia i sonorització

CTRA. DE BARCELONA, 101. APART. N.º 77 TEL. (972) 20 33 00 GIRONA

AVDA. DE ROMA, 84 TEL. 224 02 08 BARCELONA

ELX

Incidents en l'homenatge a Miguel Hernández

Forts contingents de policia vigilaven els voltants d'Altabix i la ciutat

Malgrat la suspensió de l'acte de diumenge que hi havia programat dins l'homenatge a Miguel Hernández, l'estadi d'Altabix, a la ciutat d'Elx, nombrosos grups de persones vingudes de tota la comarca i d'altres indrets del País Valencià es reuniren intentant en algun moment de manifestar-se, la qual cosa fou impossible pels forts contingents de la força pública que dissolgué qualsevol agrupament cosa que provocà així algunes corregudes i unes quantes detencions. Els problemes de l'homenatge al poeta d'Oriola continuen, informen Pere Miquel Campos i Emili Piera.

D'altra banda, diversos autobusos i cotxes particulars traslladaren diumenge al matí alguns centenars de valencians de la capital i comarques dels voltants (l'Horta, Ribera Baixa, etc.) a Elx per assistir, malgrat la prohibició expressa del govern

civil d'Alacant a l'homenatge a Miguel Hernández, el poeta militant d'Oriola.

Devers les 2.30 de la vesprada, l'expedició s'aturà a Alacant per dinar en un parc que hi ha molt a prop dels ascensors del castell de santa Bàrbara. La concentració era presidida per una senyera que duia escrit el nom del poeta i una pancarta allusiva a l'homenatge. Quan la gent tornava als autobusos per continuar la marxa cap a Elx, un grup de persones va ser detingut per agents de la policia municipal que els demanà que s'identificaren i explicaren el significat de la concentració i de les pancartes. Finalment, aquest grup va poder continuar el viatge sense més problemes.

A uns quatre quilòmetres de l'entrada a aquesta ciutat, hi havia instal·lat un control de carretera de la guàrdia civil que obligava als autobusos a desviar-se cap a d'altres llocs. Un autobús que venia de Múrcia va haver de dirigir-se a la platja

de Santa Pola. Els ocupants dels autobusos que havien eixit a primeres hores del matí de València, s'aturaren un parell de quilòmetres abans del lloc on es trobava el control.

A peu, unes dos-centes persones es dirigiren per carreteres secundàries i camins veïnals a Elx, on arribaren després de recórrer més de set quilòmetres.

A les 5.30 de la vesprada, un grup d'unes tres-centes persones es concentraren al barri obrer de Sant Anton, on es manifestaren cridant: "¡Miguel Hernández, poeta popular!". A continuació s'adreçaren a un erm, on la policia no va trigar a presentar-se. Forces de la policia armada i de la guàrdia civil, s'acostaren als manifestants, exigint la identificació dels membres de la "comissió organitzadora". La força pública que començà fent la impressió de tenir una actitud conciliadora, actuà de forma contundent dispersant els manifestants. Un d'ells agafà un roc i el llançà al cap d'un agent que duia un megafon i semblava dirigir aquest destacament.

Els manifestants tornaren a reagrupar-se en petits grups al voltant d'Altabix, lloc previst per a l'homenatge, on es podien veure forts contingents de policia, guàrdia civil i policia municipal. Es produïren algunes colles de poca importància. Els manifestants foren dispersats fins i tot pels guàrdies urbans.

Al vespre, uns centenars de manifestants van recórrer el centre de la ciutat cridant el nom de "Miguel Hernández". Sembla que la policia practicà algunes detencions.

D'altra banda, a les 10.30 del vespre un nombre grup de persones, que s'ignora d'on venien, foren detinguts per la guàrdia civil que va prendre nota de les seues filiacions, i als quals posteriorment deixaren seguir el seu camí. Un jove que, pareix, duia propaganda il·legal fou retingut per la força pública.

VALENCIA

Primera eixida pública de la Taula

A Econòmiques es lliuraren els premis de l'ACED

En un sopar celebrat a la Facultat d'Econòmiques de València es va fer entrega dels premis als treballs sobre temes relacionats amb qualsevol aspecte de la problemàtica del País Valencià, guanyadors del concurs convocat per l'Associació Cultural d'Estudiants de Dret.

Van ser premiades les següents obres: "El fet teatral dins la societat valenciana" de Josep Lluís Círrera; "Aigües del país" de Vicent Franch i Ferrer; i "Proceso i desenvolupament de la economia del país valenciano entre 1920 i 1936".

Un moment abans es penjaren una pancarta amb l'inscripció "Llibertat, amnistia i estatut d'autonomia" i una senyera amb franja blava que provocà la protesta dels assistents que cridaren: "País Valencià" i "Ombuena" amb to irònic. Finalment, fou arrancada la franja blava per dos membres de la Taula, entre els aplaudiments del públic. A continuació va prendre la paraula un dels guanyadors, Vicent Franch i Ferrer, que va explicar que el seu treball feia referència a l'agressió de les multinacions contra el medi ambient del País Valencià i va indicar que les forces polítiques no s'havien oposat prou energicament a aquest fet.

Vicent Álvarez parlà des d'una posició d'esquerra dient que les llibertats democràtiques havien de ser instrumentalitzades per la classe treballadora cap a la revolució socialista i que calia donar un contingut de classe al govern provisional. Després de la intervenció de Laura Pastor del Partit Carli Valencià es va fer un minut de silenci amb el públic dempeus per les víctimes de Montejurra. El parlament del senyor Conca, president de l'Associació

d'ex-pressos polítics, va ser molt aplaudit.

Un alumne de Medicina demanà un aplaudiment en memòria de Joan Pesset i parlà de la propera celebració del Congrés de Metges i Biòlegs dels Països Catalans. Les associacions universitàries "Canyes i Fang" i "Galileo Galilei" també van fer sentir la seua veu. Eliseu Climent explicà els diversos àmbits d'actuació del Congrés de Cultura Catalana. Un dels dirigents del CCOO del País Valencià va llegir un comunicat d'aquesta organització sindical i va advertir del perill que passava el militant del CCOO, Salvador Boix, de ser condemnat quan siga processat el proper 1 de juny. Seguiren altres intervencions del Moviment Democràtic de Dones i la Unió Democràtica del País Valencià. El professor Ernest Lluch va tenir un record per als partits PT, MC, UC que no podien prendre la paraula per raons de clandestinitat. A continuació va fer llum sobre l'incident de la franja blava dient que aquesta era patrimoni de la ciutat de València mentre que les quatre barres ho són de tots els territoris de l'antiga corona d'Aragó. Parlà també un jove de l'Associació Borrianenca de Cultura, Carles Dolç, i un artista del col·lectiu d'Arts Plàstiques del País Valencià.

Les últimes intervencions van ser les del catedràtic Brosseta (grup de Demòcrates Independents), militants del PSP, membres de la comissió negociadora dels PNN i Jaime Mil·las, corresponent de "Triunfo" i "El País" i membre del jurat que va concedir els premis. Va insistir en la importància de la premsa en una situació pre-democràtica.

E. P.

ALMASSORA

L'Institut vol elegir-se el director

Els ensenyants envien una carta a Robles Piquer

En elecció secreta entre tots els professors de l'Institut d'Ensenyament d'Almassora decidiren enviar una carta al ministre de l'Ensenyament en la qual es refusaven les normes ministerials sobre l'elecció de director d'Institut, considerant-les discriminatòries, antidemocràtiques i claudistes.

En el seu escrit exigeixen que pugui ser elegit director qualsevol dels ensenyants, no tan sols els catedràtics; que siguin tots els estaments responsables de l'ensenyament els qui tinguin la possibilitat de po-

der elegir el director. Entre aquests estaments també assenyalen els alumnes que puguin també votar les ternes.

Al mateix temps refusen en l'escrit l'elecció final per part del ministeri de la terna presentada i volen que sigui elegit director el qui tingui un major nombre de vots. També demanen en la carta adreçada al ministre senyor Robles Piquer que tots els càrrecs que formen part del consell de direcció siguin elegits pel claustre de professors, compost per catedràtics, tant numeraris com no numeraris.

ERNEST NABAS

EL GRAU

Exposició cívica dels veïns

Es va mostrar com agradaria que fóra el barri

Un grup de veïns del districte marítim el Grau va organitzar una festa cívica amb el títol de "Com veus el teu barri i com t'agradaria que fóra?". Els xiquets de les escoles del districte muntaren una exposició de dibuixos en un ermot del carrer "Rodrigo de Pertegaz". Els mateixos veïns netejaren i prepararen durant els darrers dies "La sala d'art". El

barri és un dels més conflictius de la ciutat de València pels greus problemes de contaminació ambiental de les indústries del voltant i per la manca d'equipament i serveis. Tot això es tractà d'explicar amb la imaginació dels xicots i la col·laboració dels veïns que exposaran els problemes i solucions.

VICENT ALEXANDRE

VALENCIA

Gómez Picazo parla de la Llei de Bases

Afirma que permet la institució de la regió com a entitat jurídica

El senyor Gómez Picazo, director general d'Administració Local, va mantenir amb els periodistes valencians una conferència de premsa en el Palau de la Generalitat, on va explicar els estudis sobre àrees regionals que vint-i-cinc presidents de Diputació de diverses províncies de l'Estat espanyol han fet.

El senyor Gómez Picazo va dir que la llei de bases va incidir en un tema que ocupa el primer pla de l'actualitat política.

La llei de bases fou aprovada un dia abans de la mort de Franco, i és el producte de quatre anys d'estudi. Estem encetant una nova etapa política i en una època de transició com aquesta, i després de plantejar-nos la qüestió de si serveix o no la llei de bases, jo crec que aquesta llei té la virtualitat suficient per a ser articulada i desenvolupada. Per altra banda, els òrgans legislatius de la nació han estat conscients de la necessària agilitat amb què cal mantenir les reformes en aquest terreny, ja que el pla previst per a desenrotllar l'articulació de la llei de bases és d'un any, mentre que l'anterior Llei de Bases, encara vigent, que data del 1945, no es va acabar d'articular fins cinc anys després. Aquesta és la primera vegada que d'una manera seriosa i col·lectiva les diputacions s'enfronten amb el tema regional.

El concert econòmic i administratiu de que gaudeix Navarra va ser adquirit el 1841 i ha durat fins ara sense que els successos reajustaments hagin suposat la reaprovació per part de les Corts d'una nova llei. El que no es pot pensar de cap manera és que avui puguin atorgar-se a d'altres províncies règims semblants als que disfruten Navarra o Alaba, va dir el senyor Gómez Picazo.

Vostès m'han dit que les províncies que han sol·licitat un règim especial són les que gaudeixen d'un rendament per càpita més elevada, però nosaltres ens hem plantejat de rebutjar qualsevol tipus de privilegi.

La implantació d'un règim especial a les províncies basques i catalanes, ens servirà com d'una mena de rodatge, d'assaig per a conèixer el funcionament d'aquesta nova institució. D'altra banda, catalans i bascos van ser els primers espanyols que sol·licitaren el règim especial. Les Balears i les Canàries seran les altres regions que en un primer moment tindran un règim especial per raons tan evidents i de tan pes —al marge de la qüestió de la peculiaritat— com la seua situació "d'isolament" de l'anyània en el cas de les illes Canàries.

A Catalunya —que és el cas que vostès han esmentat— hi ha partits de l'oposició que s'estimarien més que se'ls reconegué la seua singularitat lingüística i cultural que no pas privilegis aranzelaris de qualsevol tipus. Més encara, estarien disposats a sacrificar el segon per conquerir el primer. No caldrà que di-

guem noms. Aquestes persones i partits arriben a proposar una ordenació federativa de l'Estat espanyol, jo diria que quasi confederal.

Un periodista contestà: "Sense el quasi, senyor Gómez Picazo".

Una llei molt flexible.

La Llei de Bases de Règim Local és molt flexible i per al desenvolupament de totes les riques possibilitats que té, caldria esperar que se'n faça la corresponent articulació. La llei permet l'establiment de cartes municipals, mancomunitats comarcals, provincials, interprovincials, —va dir el director general d'Administració Local.

—La Llei de Bases preveu la institució de la regió com a entitat amb personalitat jurídica pròpia. En aquest sentit és molt simptomàtic que és parlo de règim especial "para las provincias catalanas" i no pas de règim especial per a Catalunya. Efectivament, la Llei de Bases tan sols reconeix la Mancomunitat com a entitat supraprovincial. No contempla la figura de la regió, però sí que ens permet de caminar cap al seu reconeixement i dotació d'uns organismes que tinguin àmples, amplissimes, competències. La voluntat descentralitzadora del Govern, de vegades no és assumida per les corporacions locals i provincials, per manca de costum, serveis tècnics, etcètera...; volen que els ho facen tot des de Madrid. Alguns ajuntaments van saber com fer front a la recaptació d'impost de circulació.

EMILI PIERA

Obrim matrícula només pels nivells de Preescolar i 1.º d'Educació General Bàsica.

Preescolar • E. G. B. Batxillerat Homologat. Serveis de menjador i autocar. Francès i Anglès.

ESCOLA
FREDERIC
MISTRAL

Iradier, 15-19-21-28
(BONANOVA)

(Aquest estiu comencem la nova Escola a l'Avinguda Dr. Andreu)

211 81 54
211 89 54

CONCERTAR ENTREVISTA

BONET

el vostre camiser
Boutique per a l'home
Aribau, 3 T. 254 52 52
[P] Aribau, 9

CAPDEVILA
JOIERS i ARGENTERS

A LA CIUTAT DE BARCELONA

MENORCA

Debat sobre el moment de l'illa

Hi prendran part figures significatives

El cicle de conferències que amb el títol genèric de "Menorca davant el problema regional" ha organitzat l'Ateneu de Maó en col·laboració amb les Jovenuts Musicals i el Centre Cultural "17 de gener" de Ciutadella ha arribat al seu termini.

Fins avui les conferències havien estat pronunciades per especialistes en les diferents matèries. Hi han intervingut Joan Prats, Isidre Molas, Andreu Murillo i qui subscriu aquesta crònica. La cloenda no podia ésser, però, una lliçó ex-cathedra, sinó, molt altrament, un diàleg entre homes de diferents tendències que miraran entre tots de fer llum damunt un tema que tant d'interès té per a nosaltres. L'acte se celebrarà el pròxim dimecres dia vint-i-sis a les nou de la nit i aplegarà entorn d'una mateixa taula Antoni Casasnovas, batlle de la ciutat i membre de la comissió per a l'estudi del règim especial; Rafael Timoner, ex-batlle de Maó, ex-procurador a Corts i dirigent d'ADEME; Mateu Seguí, periodista, ex-director de "Menorca"; Ramon Caballer, vice-president del foment de turisme de Menorca; Joan Casals, hotelier, dirigent d'Esquerra Democràtica; Andreu Murillo, historiador; Ferran Gomila, advocat laboralista, i Ignasi Mascaró, estudiant.

VARIADA GAMMA D'OPCIONS

La diferent procedència dels col·loquiants, així com la variada gamma d'opcions ideològiques que representen —tot i que cadascú hi serà a títol individual—, és un incentiu més

que suficient per a omplir la sala d'actes de l'entitat ciutadellenca. El tema de la xerrada serà Menorca i l'autonomia i s'hi haurà de presentar i discutir ben segur l'esborrany dels tècnics sobre el règim especial.

La qüestió que més omple avui les tertúlies polítiques de Menorca és quina postura prendrà l'oposició davant el projecte que redacti definitivament la comissió nomenada pel governador civil, tot i que també preocupa —no ens enganyem— la discussió encetada sobre l'emplaçament del futur consell insular que ha enfrontat dialècticament els batlles de Maó i Ciutadella.

El problema de la bipolaritat és entre nosaltres un problema real. La geografia l'ha creat. Menorca és una illa llarga i estreta que té dos grans nuclis de població a cada extrem. Maó, del segle XVIII ençà, s'ha emportat la millor tallada, i Ciutadella, l'antiga capital, no creu convenient que tota l'administració insular estigui situada en aquella ciutat.

El problema, per tant, hi és i els menorquins tenim l'obligació de solucionar-lo. La llàstima és que sempre s'hagi hagut de plantejar a nivell de grups de pressió que tot defensant llurs propis interessos han manipulat les masses populars i les han encervellades amb plantejaments potser no gaire sòlids. Els grups polítics democràtics que avui estan cuellant entre nosaltres veuen les coses des d'una altra perspectiva i, si bé són conscients que aquest és un afer delicat, opinen, però, que la democratització real del país podria aportar noves maneres de veure la qüestió que podrien ajudar al bon enteniment entre tots els illencs.

JOSEP M. QUINTANA

MALLORCA

El Parc de la Mar serà com el vol la gent

Forta oposició de l'empresa beneficiària de l'antic projecte urbanístic

A la fi s'han produït certes filtracions des de la comissió municipal que redacta les noves reformes del parc de la mar. Reformes, segons sembla, a la totalitat, que gairebé res del que s'havia projectat serviria, exceptuats els aparcaments subterranis que, com se sap, ja estan en funcionament.

El problema actual és, per tant, de tipus econòmic. No n'hi ha d'altre, ja que l'Ajuntament s'ha decantat, fent-se la seva, cap a la campanya popular de mesos enrera. "Volem parc, no parking", deien els slògans. Idò bé això és el que ara es pensa fer: fora parking de superfície deixant en tot el solar únicament una gran explanada, amb vegetació adequada a l'entorn i amb possibilitats que puguin hi ésser instal·lats distints grups escultòrics que ofresquin la desitjada contribució de la Ciutat de Mallorca d'avui al seu propi patrimoni cultural.

La comissió de la reforma vol suprimir el llac, el pont, el joc gegant d'escacs, el vas i tot el que paresqui fer nosa, de manera que el parc quedi reduït arquitectònicament a no gaire res, tal com pertoca si ha de servir d'escenari per a la contemplació de les muralles i tot el conjunt monumental de la ciutat vella de Mallorca amb la Seu i el palau de l'Almudaina. Aquest era el projecte que desitjava la ciutat per substituir el que seria aprovat en uns moments on encara no lligava bé el concepte de monumentalitat amb la conservació de l'entorn. La batalla ha estat guanyada definitivament per l'opinió pública, però ara queda per veure la sortida econòmica de l'assumpte.

la possibilitat de continuar explotant els aparcaments subterranis. Park-Mar s'aferra al concepte legal per poder obtenir un màxim guany. Així, assenyala, per exemple, els plans d'inversió perduts. Per això, un acord no serà gens fàcil. Des de fa setmanes l'estira i amolla han estat l'ordre del dia, i és degut a aquesta situació tal com ho deixàvem entendre en una passada crònica que hom pot pensar que l'Ajuntament vol coaccionar els concessionaris tant pel que fa al parc de la mar com pel que fa als aparcaments de la plaça major, indirectament relacionats amb l'empresa, a la qual cosa aquesta contesta entaulant recursos i traslladant-se al camp judicial.

LES POSICIONS ARA SON DEFINIDES

Almenys ara sabem allò que succeeix. El pressupost municipal per al parc era de cent-vint milions de pessetes, Park-Mar, durant l'execució de les obres rebé ja quaranta milions, ara si accepta arribar a l'acord li serien pagats uns altres

quaranta més com a indemnització, arribant així als vuitanta promesos a part de la concessió dels esmentats aparcament subterranis. Així es podrien utilitzar els altres quaranta a acabar el projecte segons el nou disseny que, com hem dit, suposa una gran senzillesa. Aquesta és l'oferta de la ciutat. Quina serà la contesta del capital de Park-Mar? Si ha d'ésser positiva per al bé públic, els responsables de l'empresa haurien d'humanitzar el seu plantejament i reconèixer que els pertoca una part de la culpa col·lectiva del problema i que per tant no els és permès de continuar emmurats exclusivament dalt de la qüestió monetària.

SEBASTIA VERD

ACLARIMENT

A la crònica publicada dissabte passat, dia vint-i-dos, es deia que Gabriel Alomar, nét del polític i assagista Gabriel Alomar, pertanyia al PSOE. Podem informar que aquesta informació no s'ajustava a la veritat, car al marge dels sentiments de simpatia que pugui tenir envers l'esmentat partit, no hi és afiliat.

Sense avinença en la querella Piñar - Pla

"Prensa i Radio del Movimiento i el diari «Baleares» no posseeixen personalitat jurídica pròpia, el periòdic essent propietat del Movimiento Nacional, o sigui que hi ha falta de legitimació passiva, per la qual cosa la demanda hauria d'haver-se formalitzat contra el Movimiento Nacional." Això és el que feu constar el director del diari "Baleares", senyor

Antoni Pizà, en el curs del preventiu del judici de conciliació per la querella que el senyor Blas Piñar vol posar contra el redactor de l'esmentat diari, Joan Pla, l'esmentat Antoni Pizà i subsidiàriament Prensa del Movimiento, propietària de l'esmentat periòdic, informa Logos. Finalment, no hi hagué reconciliació.

EIVISSA

Elmir d'Hory, novament acusat d'estafa

Davant el jutge d'instrucció d'Eivissa, el pintor apàtrida Elmir d'Hory ha estat acusat pel seu antic soci i marxant francès Fernand Legros. L'acusació afirma que el pintor ha estat l'autor d'una estafa i d'una falsificació de documents, informa Europa Press.

Com tothom recordarà, els jutges francesos han reclamat per dues vegades l'extradició d'Elmir d'Hory, acusat de falsificar diverses pintures. En ambdues ocasions, l'Audiència de Ciutat de Mallorca fallà a favor del pintor. Aquesta última causa es veurà a Eivissa el pròxim juliol.

No hi ha boicot salarial als hotels Thompson

La cadena anglesa Thompson ha desmentit una recent informació publicada pel diari "Baleares", el qual havia dit que cinc hotels de la zona de Calvià propietat de Thompson no pagarien als treballadors la quantitat que fou acordada abonar pels industrials hotelers. Alts directius de l'esmentat Tour Operator varen afirmar que no s'ha boicotejat cap acord salarial.

Gala dubta dels polítics espanyols

El censor a Espanya és tota una societat

"Em podeu impedir el plaer de fer conèixer la meua obra però el plaer d'haver-la creat, no", diu Antoni Gala a les autoritats ministerials que impediïren que fos estrenada la seva obra *Suerte campeón* sobre trenta anys de vida nacional, segons ell mateix recorda en unes declaracions al diari "Menorca", extractades per Logos.

A l'autor, que te dues obres sense representar, li han retirat una sèrie de televisió i està en el banquet dels suplents per dos articles pe-

riodístics, considera que la censura ha estat extremadament dura a Espanya. I no és una censura que sorgeix únicament de l'administració: a Espanya existeix una societat espectral de censura.

Opina Gala, pel que fa a la política, que Potser es podria presumir de la bona fe dels polítics, però no es pot presumir d'ells. Un bon polític és aquell que ocupa un lloc en el poder perquè creu que val per a ell i perquè creu que fa un servei i que arribant el moment que ja no serveix, deixa la seva situació a un altre.

200 MILIONS RECLAMEN A L'AJUNTAMENT

Si l'Ajuntament i la ciutat han de fer les paus i teòricament han de jugar plegats, manca encara guanyar la voluntat de l'empresa concessionària de les obres Park-Mar, que segons sembla es resisteix a cedir davant les pressions municipals. Se creu saber que per rescindir el contracte demana més de dos-cents milions de pessetes, a la qual cosa es nega l'Ajuntament, que li ofereix en canvi uns vuitanta, juntament amb

SABENA

Línies Aèries de Bèlgica,
dóna la benvinguda a

AVUI

L'APARICIO d'AVUI, primer diari d'àmplia difusió en llengua catalana, suposa un pas més en la potència de Catalunya dins el concert de les regions espanyoles. I així havia d'ésser..

L'idioma català, llengua de cultura amb una riquíssima tradició literària i que en l'actualitat agermana socialment i espiritual a més de set milions de persones, reclamava expressar-se àmpliament en els òrgans de l'opinió. Sabena

no pot fer menys que congratular-se de que això sigui ja un fet en l'existència d'AVUI. Des de les seves mateixes pàgines, la companyia belga li dona la més cordial benvinguda i li desitja un afressat camí.

SABENA

Línies Aèries Internacionals de Bèlgica

Lemmonier & Tremblé

ATLAS

GRUES

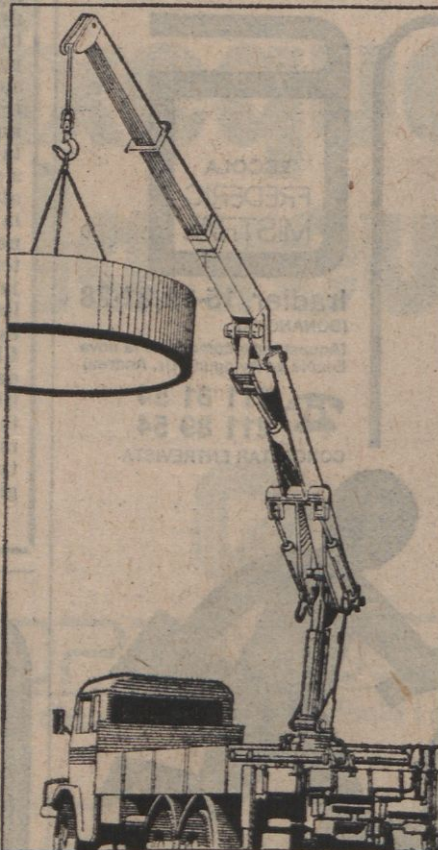
La gamma més completa de grues hidràuliques. Amb 12 models bàsics en 52 versions diferents. No ho dubti. Si pot pagar un xic més vegi una ATLAS. Hi sortirà guanyant sempre

Distribuïdor exclusiu:

implementos, s.a.

Madrid
General Pardiñas, 112-bis
(Madrid-6) Tels. 262 38 98
262 38 99 y 262 48 96

Barcelona
Verge dels Dolors, 12
Sant Just Desvern (Barcelona)
Tel. 371 51 33

GALLART
girona, 71

NENS I NENES
(petits i grans)

tot l'equip de vestir, del
neixer fins a 14 anys

MADRID

Primera batalla reformista a les Corts

Fernández Miranda: Contactes previs amb Fraga i amb diversos procuradors

Tot és a punt perquè avui comenci a les Corts la primera batalla reformista. Es cert que aquesta primera confrontació govern-Corts no serà a l'entorn d'un dels temes considerats com transcendents per les forces polítiques ara al poder. La discussió parlamentària sobre el projecte de llei pertocant al dret de reunió i manifestació tindrà més aviat el caire d'un sondatge que, segurament, aclarirà moltes posicions en l'actual joc polític.

El procediment d'urgència també serà sotmès a prova i hom veurà si és prou flexible i, alhora, prou taxatiu per a desballejar ràpidament de les Corts els futurs projectes, especialment, els qualificats d'urgents.

Hom creu que el debat també servirà per a conèixer altres aspectes complementaris dels projectes reformistes, que encara no han estat fets públics i que, directament o indirectament, afecten el futur polític de tot l'Estat. La cambra ha presentat dues-centes quaranta-cinc esmenes i vuit observacions generals, així com alguns retocs de la ponència, que és presidida per l'ex-ministre Gregorio López Bravo i en la qual figura Tomás Garicano Goñi, ex-governador de Barcelona i ex-ministre. Però el defensor autèntic i visible del text presentat serà el mateix Fraga Iribarne, que es presentarà a les Corts com l'home puntal del reformisme. Darrera, tindrà l'ajut decisiu del president de les Corts, Torcuato Fernández Miranda, un polític que s'ha mostrat, a més de brillant, del tot lleial al reformisme.

Corren rumors de tota mena, la majoria dels quals són totalment inadmissibles, segurament a causa de l'interès que suscita el tema. Però es pot dir que la impressió general "avant-match" és que les Corts no veuen amb mals ulls els projectes del govern i que, per tant, no els posaran grans dificultats. Ens referim, és clar, a la cambra en conjunt. Mostra de l'interès i la preocupació que suscita l'actitud de les Corts podria ser la visita que ahir al matí va fer el ministre de la Governació i vice-president del govern, Fraga Iribarne, al president de les Corts i del Consell del Regne, Torcuato Fernández Miranda, en el seu despatx oficial. Posteriorment Fernández Miranda va rebre cinc dels procuradors que van presentar esmenes al text del projecte de llei. La ponència té el criteri que, atès el fet que no contenen observacions a les línies generals del projecte de llei sinó esmenes a l'articulat, no poden ser exposades davant d'un ple amb caràcter de tramitació urgent. Al migdia, Fernández Miranda va rebre uns altres tres procuradors, que

seran els qui intervindran en el ple d'avui. Posteriorment, es reunirà amb els procuradors de la ponència que faran la presentació i defensa del projecte de llei.

També avui s'acabarà el govern amb una segona batalla política: l'elecció d'un conseller nacional del grup dels quaranta vitalicis. El nomenament, se'l disputen a darrera hora el ministre secretari general del Movimiento, Adolfo Suárez, i el gendre del general Franco, doctor Cristóbal Martínez-Bodiu, home considerat partidari dels sectors més conservadors, el tercer candidat, Carlos Piniella, es retirà a l'últim moment. Diuen que la presentació del ministre Suárez ha estat un error, car calia reservar-lo per a d'altres tasques i que, en canvi, arribava moltíssim en aquesta votació que, si li és desfavorable, el podrà desqualificar per al futur. Sens dubte, el govern intenta col·locar en aquest organisme un home important dels seus per a afrontar millor la propera reforma constitucional.

oedRacinBaajectedeint?i'dga

UN OBSTACLE: LA FEBLESA GOVERNAMENTAL

Potser el pitjor obstacle amb què topa el govern Arias un cop i un altre cop és la seva pròpia feblesa política, malgrat haver guanyat alguns punts aquests darrers dies. Tant el primer ministre com el titular de l'Interior, són considerats com uns dirigents "cremats". Precisament en relació amb el viatge del rei als Estats Units, es manté insistentment el vell rumor que el cap de govern dimetirà abans de la partença del monarca. Els observadors, això no obstant, neguen aquesta possibilitat i ajornen unes setmanes més aquest esdeveniment. Vegeu l'opinió d'un d'aquests observadors, Ricardo de la Cierva: "L'actual president del govern es manté en la seva posició rellevant per un contingut equilibri d'incompatibilitats i per la seva coneguda habilitat a fer un bon ús polític dels moments d'inèrcia; en el sentit mecànic, no cronològic de la metàfora. Però si, jurídicament, Carlos Arias és un president del govern en el ple sentit de la paraula, històricament és ja un successor precari d'ell mateix, i políticament més el podem considerar un president en funcions. Als nivells polítics previst a les decisions màximes, la successió presidencial fa diverses setmanes que és oberta". I acaba el seu comentari avançant els noms de quatre possibles substituïts del president Arias: José Maria de Arellano, Manuel Fraga Iribarne, Torcuato Fernández Miranda i Adolfo Suárez.

LA NOVA LLEI ELECTORAL

L'agència Europa Press ha divulgat un possible esborrany de la propera llei electoral que és discutit a les altes esferes del país. Amb les reserves naturals, car el projecte pot ser encara modificat, l'agència dona

les dades següents. Els districtes electorals es faran segons el nombre d'habitants i d'acord amb el mòdul de 175.000 habitants; els seus límits no hauran de coincidir per força amb els de les províncies i cada districte elegirà un sol diputat. Seran electors tots els espanyols majors d'edat i els candidats hauran de poder ser electors i no estar sotmesos a les incapacitats civils habituals. Els candidats seran presentats pels grups polítics legalitzats i, si són independents, hauran d'anar avalats per un determinat nombre de signatures o per la de certes "personalitats". És molt probable que els candidats hagin de dipositar una quantitat de cinc mil pessetes que perduran si no assolixen el cinc per cent dels vots; els qui perdin aquest dipòsit no es podran tornar a presentar almenys a les eleccions següents. D'aquesta manera es vol suprimir els candidats que no disposin d'unes garanties mínimes d'èxit i es tendeix a afavorir les grans col·leccions que evitin la fragmentació dels grups electorals. En cas que cap dels candidats d'un districte assolixi més del cinquanta per cent de vots, se celebrarà una segona volta electoral en la qual només participaran els candidats que, o bé hagin obtingut un nombre mínim de vots, o bé hagin quedat entre els tres primers.

Els procediments suplementaris, com publicitat i propaganda, seran regulats oportunament. I, finalment, afirma Europa Press, si haurà una disposició addicional que estendrà aquestes mateixes normes a l'elecció dels senadors que hagin d'ésser-ho per sufragi universal.

JOSEP M. SANMARTI

PAIS BASC

Exit dels llibres bascs

Els de més venda són els que parlan del país

Ahir, dilluns, s'acomplia la quarta jornada de la Fira del Llibre a Bilbao, que havia estat inaugurada per l'ex-director general Ricardo de la Cierva.

Als quatre dies de venda, els llibres més demanats pels compradors són els que tracten temes del País Basc. Els títols més venuts són *Sensaciones en Bilbao* d'Unamuno, *El día que murió Guernika*, *Música vasca* i *El nacionalismo vasco*. Cal destacar que tots aquests llibres són escrits en castellà.

HOMENATGE A UNAMUNO

A propòsit d'Unamuno, l'Associació del "Casco Viejo" de Bilbao, i el Gremi de Llibreters de Biscaia han organitzat un homenatge a l'escriptor i pensador basc. L'homenatge que serà un sopar literari, serà presidit pel filòsof Julián Marias.

APLEC D'INFANTS

Cinc mil infants del País Basc, tots ells euskera, acudirán a l'aplec organitzat a l'Ajuntament de Mungia, poble de Biscaia, diumenge vinent. Aquesta concentració serà una oportunitat per a l'actuació de quatre-cents "txistularis" infantils, diversos grups de dansaires i per a acti-

ARENYS DE MAR

VENC APARTAMENT enfront al Port, amb garatge. Tel. 295-18-46 i 392-13-75

Comerç Pujol d'Ols

Preus

Carbonell	0,4	93
Abaco	0,5	90
U.C.A.	0,5	88
Koipe	0,5	92
Sublime	0,5	90
Borges	0,5	88

C/ Aragó, 155. Tel. 335 95 12
Val 5 pessetes de descompte per litre

Nicolás Redondo, readmès al treball

El secretari de la UGT torna a Astilleros Españoles

Segons informen fonts properes a la UGT (sindicat del Partit Socialista Obrer Espanyol), l'actual secretari general de la citada Unió General de Treballadors, Nicolás Redondo, ha estat readmès en el seu lloc de treball en la factoria d'"Astilleros Españoles" de Sestao. Redondo havia estat acomiadat el juny de 1973, després de sortir de la presó.

posteriorment, acceptant el recurs presentat per l'empresa.

DIRIGENTS OBRERS EN LLIBERTAT

Després d'haver complert l'arrestament substitutori d'un mes, foren posats en llibertat ahir els quatre dirigents de la CECO (Coordinadora d'Euzkadi de Comissions Obres) que foren detinguts el 25 d'abril propassat.

Els quatre dirigents, Joseba Luis Torres, Amalio García, Yon Karlos López Etxebarria i Jesús San Martín, van presidir aquell dia una reunió de la CECO a Durango (Biscaia), a què assistien unes 2.000 persones, representants d'aquest grup sindical, quan fou dissolta per la guàrdia civil.

ANDALUSIA

Problemes laborals i municipals

A Màlaga els bombers volen plus de perillositat

Les alcaldies de les diferents províncies andaluses protagonitzen la major part de les notícies, mentre la resta és composta per diferents activitats de signe cultural.

Els bombers de Màlaga es van traslladar a l'ajuntament en comissió per a reclamar a l'alcalde que els pagui els pluses de perillositat que tenen els empleats de cementiri, obres públiques i policia, plus que reclamen des de 1965.

També demanen reposició del material mòbil que es va donar de baixa fa un parell d'anys.

Passant a la província de Sevilla cal ressenyar que per causa d'incompatibilitat, han demanat la destitució de l'alcalde, i diuen que, si no se'ls fa cas, presentaran la dimissió irrevocable.

I en aquesta mateixa província, al col·legi d'advocats de Sevilla, avui donarà una conferència Cantarero del Castillo i el dia 3, n'hi haurà una altra, a càrrec de Gil Robles, a aquestes seguiran altres de polítiques de diferents partits.

A Màlaga se celebrant un cicle de vuit pel·lícules dels Circuits Alternatius, obra dels directors catalans Pere Portabella, Anton Padros i Jacint Esteve, i d'altres.

HOMENATGE MUNDIAL A GARCIA LORCA

Per acabar, ens podem referir a l'homenatge Internacional a Garcia Lorca que se celebrarà el dia 5 de juny a Fuentevaqueros, prop de Granada, amb motiu del 40è aniversari de la seva mort. L'ajuntament del poble, d'acord amb la Diputació ha decidit col·locar una placa a la casa on va néixer, i un rètol al carrer Trinidad, actes que se celebraran el dia 27. Els familiars del poeta consideren que aquest acte del dia 27 és com una compensació "oficial", i per això neguen completament l'autorització perquè se celebrin. Altrament, han autoritzat tot el que es prepari per al dia 5 de juny.

ROBERT PETIT

ANTONIO ROIG

INTRODUCCIO A L'ASTROLOGIA DEL PROFESSOR LESTER

(el conegut professor de Ràdio i Televisió)

Conferència - col·loqui sobre Astrologia.

Cosmograma, Bio-ritme

(Astrobiocosmograma)

DIMARTS, DIA 25, A LES 20 HORES

en els locals de l'Imperial Club

Places limitades. Reserva de tiquets:

Sra. Gómez. Tel. 218 97 48 i 218 98 48

Una altra iniciativa de:

IMPERIAL CLUB

Diagonal, 474, 9é. Barcelona

C.A.D. andorra

PAPERS PINTATS D'IMPORTACIO FRANCESOS I SUISSOS

OFERTA DE PROMOCIO

COL·LECCIONS «SALUBRA» I «A.M.T.»

CAP DEL CARRER, 3
TEL. 20 293 - ANDORRA LA VELLA
diumenges obert de 10 a 13 h.

comercial balmes

Balmes, 254-Barcelona (6)
Tels. 2281976-2282818-2282373EQUIPS D'ILLUMINACIO D'EMERGENCIA
FLEAPS
CENDRERS I LLUMS DE TAULA

UNA AGENCIA CATALANA AL SERVEI DE CATALUNYA

VIAGES CATALONIA, S.L.
G.A.T.117L'AJUDA VIATJER
Via Layetana, 113 - Tel. 317 27 78
Valencia, 437 - Tel. 245 69 77 - 245 71 25

URQUIOLA

"Les mesures, inadequades"

Manifestà el segon oficial del vaixell ma més

"Les mesures no han estat les adequades", ha manifestat Arturo Peña Díaz, que és a Vitòria, passant unes jornades. El segon oficial de l'"Urquiola", és un jove de 28 anys i amb títol de primer oficial de Marina de l'Escola Nàutica de Bilbao.

En unes manifestacions fetes als medis informatius, Peña va explicar com s'havia produït l'accident de l'"Urquiola" i com pel que a ell fa, l'avisaren a tres quarts de vuit d'aquell dia per tal que es fes càrrec de les maniobres.

Però quan es disposava a fer-ho, el vaixell ja havia xocat amb el fons i veié com s'havia produït una pèrdua de fuel de consum i de petroli. Va ser avisat el pràctic i després de les consultes fetes a la Comandància de Marina de la Corunya, es va decidir de virar en rodó el vaixell i tornar a sortir a alta mar moment en què el vaixell va tornar a xocar.

TOT ANAVA BE

"Tot anava bé —va dir Peña als informadors— i segons les cartes de l'Institut Hidrogràfic del Ministeri de Marina, en el lloc del xoc, les dades assenyalaven una profunditat de 22 metres, mentre que el calat del vaixell era de 15,30 metres. Però, això no obstant, abans de sortir del primer xoc, varem quedar embarrancats.

Devem la vida al capità que, a partir del segon xoc, va comprendre que la situació era molt perillosa i va ordenar a tota la tripulació que abordés el remolcador "Fontenaya". Em sembla que la decisió de sortir de la "ria" va ser presa precipitadament. I el que no és explicable, és que des de les deu del matí quan es va comprovar que no era possible de desembarancar el vaixell no es va fer res de positiu fins que es va produir la primera explosió a les dues de la tarda. D'altra banda cal dir que a La Corunya no existeixen els medis adequats per a fer front a una emergència d'aquesta envergadura".

Preguntat sobre les pèrdues, el segon oficial de l'"Urquiola" digué que a "grosso modo" calculava que el vaixell devia valer uns 1.200 milions de pessetes, la càrrega uns 650 i els danys i perjudicis uns 2.000 milions. Pel que fa a les responsabilitats, a

la platja de Miera —digué— hi havia uns 30 centímetres d'espessor de petroli. Les mesures no han estat les més adequades, perquè s'havia d'haver rodejat tot amb un cordó de suro per tal d'impedir la sortida del petroli, que en ser menys dens que l'aigua sura. Hi ha una mena de bombes que xopen el petroli i després es poden escórrer, però aquí no hi ha tècnics i s'han hagut de cridar els anglesos i holandesos.

A la qüestió de per què es va salvar el pràctic i en canvi no el capità, respongué que el pràctic era un atleta i practicava el submarinisme.

EL MINISTRE DE COMERÇ VISITA LA ZONA

Segons l'agència Logos, el Ministeri de l'Aire ha muntat un servei aeri amb la missió de detectar possibles taques de carburant a les costes gallegues. Mentrestant el trasvasament del cru segueix el seu ritme després d'haver-se suspès momentàniament per l'estat de la mar.

En un altre sentit, informa Cifra que el ministre de Comerç Leopoldo Calvo Sotelo va arribar ahir al matí a La Corunya procedent de Santiago. Després de recórrer la zona afectada per la catàstrofe de l'"Urquiola" hi ha previst que celebri una reunió amb les autoritats de Marina.

TREBALL

Hi haurà llibertat d'organització sindical

Martín Villa presentà a Las Palmas el projecte de llei corresponent

El ministre de Relacions Sindicals, acompanyat de Sancho Rof, director central d'Administració i Finances de l'Organització Sindical, arribà ahir a Las Palmas, on informà del projecte de llei de Reforma Sindical, inclòs dins el projecte de reforma política.

El ministre n'esbossà els principis bàsics: possibilitat de creació de les organitzacions i associacions de patrons i de treballadors a constituir lliurement i segons diferents corrents d'opinió sindical. Autonomia de les organitzacions entre elles, respecte al Govern i a les associacions i partits polítics. Creació d'organismes independents per a la consulta, com el "Consejo Económico y Social", format per representants de tots els nivells.

SANTANDER: VAGA TOTAL A LA CONSTRUCCIO

Ahir s'inicià una vaga total al sector de la construcció de Santander, que afectà la totalitat de les empreses de la capital, on la inactivitat laboral és màxima. A la província, la vaga fou considerable en les mil cinc-cents deu empreses que constitueixen el cens de la construcció i que engloben dotze mil sis-cents quatre treballadors.

La vaga ha estat el resultat de les

difíciles negociacions del conveni de la construcció. Durant tot ahir al matí grups de treballadors es van manifestar per colles diverses, que foren enèrgicament dispersades per la policia, que va detenir unes quantes persones. La situació fou especialment tensa quan es va prohibir als treballadors de congregar-se davant la Casa Sindical.

Per altra banda, continuen tancats els vuitanta estudiants en protesta de les detencions a Madrid dels seus representants. A partir de la mitja nit d'ahir, catorze dels estudiants van encetar la vaga de fam.

MADRID: TANCA LA "VERS"

La fàbrica "Vers" companyia auxiliar de ferrocarrils, tanca ahir amb permís de l'autoritat laboral, després d'uns dies en què els treballadors feien vaga, demanat un augment lineal de cinc mil pessetes. L'empresa allega una crítica situació econòmica, encara que els treballadors informen d'un encàrrec a "Vers" per més de cinc-cents milions de pessetes. Vint-i-set membres de la junta sindical han estat expedientats i seixanta set treballadors —dels cinc-cents que formen la plantilla— acomiadats.

Mentrestant, i també a Madrid es retarda la negociació del conveni de l'ensenyament privat, perquè el presentat per la UTT del sindicat era

de fa dos anys, i els empresaris alleguen que no seria acceptat per la comissió deliberadora del conveni, elegida pels treballadors d'ensenyament. La UTT ha donat un termini fins a començaments de juny.

SARAGOSSA: 500 TREBALLADORS SANCIONATS

A set dies de suspensió de sou i feina han estat sancionats cinc-cents treballadors de "Taca-Grau" i "Taca-Hidro", que tenen una plantilla total de set-cents treballadors. Els obrers feia un dies que treballaven a baix rendiment, tot demanant un augment lineal de cinc mil pessetes.

A Biscaia, la conflictivitat laboral afectava ahir mil sis-cents treballadors de set empreses. A El Ferrol, la UTT del metall es pronuncià per un sindicalisme unitari, democràtic i independent.

BREU

CARRILLO. — Nicolae Ceausescu, president de Romania i secretari general del partit, i Santiago Carrillo, dirigent del Partit Comunista Espanyol varen sostenir una nova tanda de converses al Palau de Snagov i tractaren del desenvolupament de les relacions entre ambdós partits.

GALVAN. — El professor Tierno Galván, líder del Partit Socialista Popular (PSP) ha estat sotmès novament a una intervenció quirúrgica a la vista, que es dugué a terme dissabte passat a la Clínica "San Camilo", en què està internat.

Segons han manifestat els membres de la família, l'operació ha estat completament satisfactòria i Tierno es recupera amb normalitat.

GISCARD D'ESTAING. — François Giscard d'Estaing, president del Banc de Comerç Exterior de França i cosí del president de la República, en unes declaracions a un diari de Màlaga diu que el president francès considera l'èxit del nou règim de l'Estat espanyol com a fonamental, no solament per a França, sinó fins i tot per a Europa. Valéry Giscard, és, segons el seu cosí, molt informat de les activitats polítiques d'aquesta banda del Pirineu i pensa que és l'experiència política més interessant de l'Europa Occidental.

PIÑAR. — "Fuerza Nueva", no és un grup protegit oficialment per a la defensa del capitalisme, ni dedicat a la "caça de bruixes". Som un grup independent que a pit obert defensa els ideals de l'"Alzamiento Nacional" i la revolució nacional sindicalista", va dir el conseller del "Movimiento" Blas Piñar en un acte d'afirmació espanyolista celebrat a Sevilla.

THOMAS. — Entre 15 i 20 milions de persones, es poden calcular la xifra potencial d'emigrats i refugiats que hi ha en el món actualment, segons ho manifestà el director del Comitè Internacional de les Migracions Europees, John Thomas.

El senyor Thomas, durant la seva estada de tres dies a l'Estat espanyol mantindrà converses amb els ministres d'Afers Estrangers i Treball, així com amb d'altres càrrecs dels esmentats departaments. El CIME, fou creat el 1952 com una agència d'ajut per als refugiats que existien després de la segona guerra mundial.

Martín Gamero en la reunió del Consell Nacional de Premsa

"Vivim un període de trànsit cap a un sistema de legitimitat democràtica"

L'entorn de les notícies de premsa gira sobre la reunió del Consell Nacional de Premsa, els premis "Francisco Franco" i el segrest d'una de les revistes d'humor.

Ahir a migdia, en el Palau de Congressos i Exposicions de Madrid es va reunir el ple del Consell Nacional de Premsa en la cinquena sessió. Presidí l'acte el ministre d'Informació i Turisme, Adolfo Martín Gamero.

Després de la lectura de l'ordre ministerial de constitució del Consell, va prendre la paraula el president

de l'alludit Consell, Juan Beneyto Pérez, que va llegir un informe sobre les activitats de l'entitat. Va posar de manifest que l'orientació reformista començada sota l'etapa més recent centrava els treballs del Consell cap a una reconsideració de la Llei de premsa i impremta i en especial sobre l'aplicació del polèmic article segon.

PRIMER NUMERO D'UNA NOVA REVISTA

L'associació política "Reforma Social Espanyola", que presideix Manuel Cantarero del Castillo, ha iniciat la publicació d'un òrgan d'expressió propi que porta el nom de "RS". Té periodicitat mensual, dedicada a informació general política i particularment fa referència a les activitats pròpies de l'esmentada associació.

Per altre banda, ha estat segrestat l'últim número de la revista "La Codorniz", per la qual cosa ahir al matí va anar a declarar al jutjat d'ordre públic número u el director del setmanari, Alvaro de Laiglesia. El motiu sembla ser el contingut dels versos d'un sonet. El número s'havia posat a la venda dilluns passat i es trobava ja distribuït en quasi la seva totalitat.

PREMI "FRANCISCO FRANCO"

"Vivim un període de trànsit cap a un sistema de poder basat en la legitimitat democràtica. El govern de la Monarquia ha estat i és conscient que la societat espanyola, majoritàriament, es partidària d'una evolució que porti a la plena participació dels

Timidesa i oli

La timidesa és indecisió. Timidesa per desconeixament i timidesa per fluixedat mental. Decideixi's i conegui l'oli "Especial 65" de

COMERC Pujol D'OLIS

trempi's higiènicament. Altament dietètic. Indicadíssim per els intel·lectuals i esportistes. Per suministres: C/ Aragó, 155 - Tel. 253 95 12. Preparats sobre encàrrec

VESPA GUÉLL, S. L.

Agència Oficial
Vespa - Vespinos - Gilera
Últims models
(Comprem i canviem)

Mallorca, 84 - Tel. 321 59 99

SOPI AQUESTA NITA A PORTUGAL PER 600 PESSETES

Als salons de l'Hotel Sarrià vostè pot conèixer "Portugal sense fronteres". Vingui a visitar-lo. I quedi's a dinar o a sopar. Amb "ranchos" i "fadistas". Amb guitarra i "cançons". Portugal l'invita a assaborir els seus "vinhos" més famosos: "verdes" i "maduros", de Madeira i de Porto, de la Costa Verda, regada pel Miño o del Algarve. A fi de que vostè guardi bon gust de la seva visita, només pagará el sopar. Un bon menú pot costar-li al voltant de 600 pessetes. Sense anar més lluny.

PORTUGAL, ARA MÉS A PROP

Horari de Restaurant: de 12 a 15 i de 21 a 24.
Reserva de taules: Telefons: 239 1109 - 250 7008
Vins oferts per l'Oficina Comercial de Portugal

LA CONFIANCA

Taules, prestatges, llits i cadires a bon preu.

VIA AUGUSTA PL. MOLINA

FRANÇA

Improbable la intervenció al Líban

Mestrestant es registra un nou increment de la violència en aquell país

La capital francesa ja està només a quatre hores i quaranta-cinc minuts de Washington. L'avió monstre franco-britànic "Concorde" realitzà ahir per primera vegada el viatge comercial, des de París i des de Londres, amb l'admiració dels nord-americans que —segons diu la premsa francesa— són incògnits davant la capacitat aèria europea.

Però més que aquesta performance europea, l'actualitat francesa, és centrada en dues declaracions que féu Giscard d'Estaing abans de tornar diumenge a París del seu viatge a Estats Units.

L'oferta del president francès d'enviar soldats francesos al Líban per tal d'assegurar un respecte total a una hipotètica pau, ha caigut malament a tot arreu. Fora dels cristians de dreita libanesos, tots els altres grups d'aquell país han reaccionat en contra. Aquí a França, s'ha creat una polèmica nacional, en què la mateixa dreita està dividida. Uns, com el gaullista Debré i el centralista Lecanuet han aprovat la iniciativa de Giscard. Però d'altres gaullistes i centristes pensen que el president hauria d'haver temptejat millor quines serien les reaccions en els països àrabs, abans de llançar aquesta atrevida iniciativa.

L'esquerra francesa ha trobat un nou terreny per posar-se radicalment en contra de Giscard. El diari comunista "L'Humanité" deia ahir que Giscard vol substituir Ford en el paper de policia mundial. Mitterrand digué que aquesta fou una proposta improvisada, i que se sentia totalment solidari de l'actitud de l'esquerra libanesa, que no vol aquesta anada d'una força d'intervenció francesa al Líban. Però hi ha 21.000 soldats francesos preparats per anar-hi, com una expedició que la dreita francesa qualifica d'ajut a la pau i l'esquerra de resonàncies colonials. Al final, aquests soldats no s'hauran de moure, perquè es ben difícil que el Líban ho demani. De tota manera, la iniciativa sorprenent de Giscard podria acabar essent, com deia "Le Monde" d'ahir, un error de càlcul. No solament perquè llençant la proposta en el seu viatge a Estats Units, sembla ben bé que la idea li hagi estat donada per Kissinger, sinó també perquè el batibull de reaccions contràries pot encara perjudicar més els esforços que volia fer França, a través de Giscard, per tal de portar la pau a aquell país àrab esqueixat.

DE CARA A LES ELECCIONS DE 1978

L'altra declaració de Giscard es refereix a la seguretat que va mostrar quan digué que si el 1978 gua-

nya l'esquerra, ell continuarà ocupant la presidència fins al 1981. Els seus es feliciten de la seva determinació, mentre que l'esquerra diu que si bé constitucionalment acceptarà que el president continuï es negarà que sigui nomenat un primer ministre que no sigui dels seus. Amb aquest debat, i encara que faltin dos anys per a les eleccions, França es troba de bell ple com si visqués en campanya electoral. Els centristes de Lecanuet s'han posat el nom nou de "social-demòcrates", però no es que hagin creat un partit del no-res, sinó que han consolidat un llarg procés d'unió de grups centristes, que han declarat que volien una col·laboració privilegiada amb els republicans independents —partit que fundà Giscard—, marginant així de pas els gaullistes, i sempre amb la perspectiva de crear un eix reformista que aconseguís a la llarga separar molts socialistes de l'aliança amb els comunistes. Però això, segons l'informe de l'embaixada nord-americana que circula entre els polítics, és, almenys a curt termini, quelcom d'irrealitzable, ja que segons l'informe és ben segur que la Unió de l'Esquerra no s'esquinarà almenys fins a les eleccions polítiques del març del 78. França dividida en dos grups polítics, continua essent una realitat cada dia més palesa, com demostren totes les polèmiques típiques de temps electorals que s'estan desenvolupant des de les darreres eleccions cantonals del mes de març.

Després d'un parell de jornades relativament tranquil·les, viscudes el darrer cap de setmana al Líban, en el qual no shavien enregistrat sinó que alguns petits aldarulls de poca importància en els barris perifèrics de la capital, Beirut, arriben notícies d'una nova radicalització de la crisi.

Durant la jornada d'ahir, diversos fets bèl·lics de variada importància

CHAMUN CONTRA SADAT

El ministre de l'interior del Líban, Camille Chamun, va acusar el president d'Egipte, Anwar Al-Sadat d'"haver liquidat la causa palestinenca en signar el tractat del Sinai, amb Israel", i per altra part, revelà que la facció de la dreita cristiana libanesa rep armes de subministradors egipcis.

Camille Chamun, cap del Partit Liberal Nacional (de dreita moderada), formulà aquestes acusacions, en contestar a una declaració del govern del Caire, en què s'acusava la dreita libanesa de conspirar, juntament amb els sirians, per la parti-

cipació del Líban i per destruir el moviment de la resistència palestinenca. Sadat deia també en aquesta declaració que Israel proveeix d'armes els falangistes cristians de la dreita libanesa.

LA MEDIACIO DE KUWAIT NO REIX

Els ministres d'Afers Estrangers de Kuwait i de l'Àrabia Saudita, tornaren ahir a llurs respectius països després de les converses mantingudes amb el president siria Hafez Al-Assad, en un darrer intent de resoldre les diferències aparegudes entre Egipte i Síria. Els funcionaris sirians s'han negat a fer comentaris sobre les negociacions, tot dient que "continuen els esforços de mediació i els intercanvis de punts de vista".

ERNEST UDINA

ULSTER

Nova ona d'atacs contra la policia

Sis morts a la província el passat cap de setmana

Dos individus armats de pistoles van disparar la nit del diumenge contra dos policies, un home i una dona, a Londonderry. Els dos policies eren amagats en un portal quan van passar la parella de policies i des de l'ombra van fer els trets a boca de canó.

La dona policia, de dinou anys, va ser ferida al cap i fou hospitalitzada; el seu estat és considerat molt greu. El seu company va ser ferit a l'esquena i en una cama i també les ferides es consideren de gravetat; té divuit anys. Durant la setmana passada van ésser morts sis policies a Irlanda del Nord.

AL SEU PARE L'HAVIEN MORT DOS ANYS ABANS

El soldat britànic femení pertany al "Royal Ulster Constabulary" i dels atacants no es coneixen més detalls que la suposició que es tracia d'un comando activista dels que actuen per Londonderry.

L'identitat de la noia no ha estat facilitada, però fonts de l'exèrcit britànic han declarat que el seu pare, un militar anglès destacat a l'Ulster,

PORTUGAL

Pressions sobre Costa Gomes

Perquè es decideixi a presentar candidatura

Portugal està vivint uns dies d'autèntica suspensió entorn de l'elecció del nou president. L'heroi de la situació és l'actual president, general Costa Gomes, que no acaba de decidir-se a donar el seu "sí" a la comissió nacional de suport a la seva candidatura.

Diumenge passat aquesta comissió, de la qual formen part prestigiosos intel·lectuals d'esquerra va lliurar a Costa Gomes un manifest insistint en la seva candidatura, i després de la reunió va declarar: "El general continua dient que no, continua reservant la seva decisió, però fins divendres podrà dir que sí". De fet, encara que dia el vint-i-vuit es tanca el termini per a la presentació dels processos, diuen que el del general Costa Gomes és completat, amb totes les signatures exigides per la llei. De ser així, Costa Gomes podrà realment mantenir el país en suspens fins al darrer minut.

El manifest presentat pel futur possible candidat posa en relleu les tasques fonamentals que cauen sobre el futur president: "Defensa dels interessos nacionals, per damunt de partidismes, que puguin assegurar la convergència de les forces democràtiques, establint un clima de confiança de manera que sigui possible la via cap al socialisme i la solució dels problemes urgents del poble portuguès amb la consegüent indispensabilitat d'un projecte econòmic que garanteixi l'adhesió de les masses treballadores; defensa de la independència nacional i del desenvolupament de relacions amistoses amb tots els pobles i particularment amb els nous estats d'Àfrica nascuts de la descolonització portuguesa; unitat de les Forces Armades que en la seva posició garanteixin la democràcia i la pau".

UN HOME AMB EXPERIENCIA POLITICA

El punt principal que fa que molta gent desitgi la candidatura de l'actual president, és, per damunt de tot, la seva experiència política.

El general Costa Gomes, però, és president de la República des del vint-i-vuit de setembre del setanta-quatre i ha demostrat una enorme capacitat de maniobra durant alguns dels moments més greus de la història portuguesa d'aquest segle. Alguns l'acusen de poc ferm perquè la seva posició era coneguda sempre a darrera hora i acabava sempre per donar el seu suport al grup que guanyés.

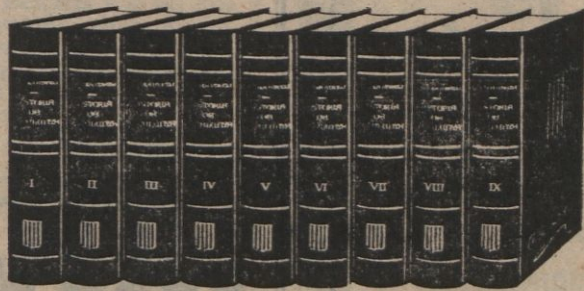
Però, en opinió de molta gent el general Costa Gomes ha demostrat durant els seus vint mesos de president una habilitat política a tots els títols admissible, amb una gran sensibilitat per a sentir el pols polític del país. I ara mateix, envers la comissió nacional que promou la seva candidatura, pren la mateixa posició.

LA POSTURA DEL PC

Alguns comentadors polítics tanmateix presenten el seu recel que el Partit Comunista pugui desistir del seu mandat i llançar tot el seu pes darrera Costa Gomes. Però ho pot fer igualment amb el general Eanes. Ni un ni l'altre són comunistes.

MANUEL DE SEABRA

Esdeveniment Editorial

Història de Catalunya

d'Antoni Rovira i Virgili. Pròleg de Jaume Sobrequés i Callicó. Reproducció facsímil de la primera edició publicada entre 1922 i 1934 i completada per personal especialitzat. Amb uns 4.000 gravats en blanc i negre i làmines a tot color, fora de text. Vols d'aparició trimestral d'unes 700 pàgines. Format 25x16 cms. Luxosament relligats en pell i cap daurat amb or fi.

Acaba d'aparèixer el primer volum

Demaneu sense compromís el prospecte a tot color, gratuït ja sigui personalment a la Llibreria o bé enviant o copiant el peu d'aquest anunci a

CASA DEL LLIBRE - CATALONIA
Ronda Sant Pere, 3 Barcelona-10

El Sr. _____
adreça _____
població _____
desitja rebre informació de la Història de Catalunya.

UNA NOVA PUBLICACIO DE CAIRE EUROPEU

La parella en el món actual tractat de manera revolucionària i pràctica per destacats experts

Amb pàgines obertes a la consulta del lector
CADA SETMANA, 30 pessetes

BHISA Avui el seny català aconsella introduir el confort dintre mateix de casa.

Us instal·larem propà al vostre pis, a la vostra torre o a la vostra indústria.

BHISA
Català, 94 Tel. 325.07.00
BARCELONA

PROPANO

HOSTAL L'ESPLAI ORSAVINYA

«PARATGE DE PAU I REPOS»

AL MIG DEL MONTNEGRO
A 12 Km. DE CALELLA
VACANCES - NOCES
FINALS DE SETMANA

Tel. 862-33-48

FILIPINES

El segrestament acaba amb 13 morts

L'avió explotà en ser assaltat per la policia

Tot i la pèrdua de tretze vides humanes i de l'avió, les autoritats militars filipines van dir ahir que l'operació contra els segrestadors de l'avió de la companyia filipina Pal ha estat un èxit. Un general afirmà que potser seria aquest el darrer segrestament.

Els segrestadors, sis nacionalistes musulmans del Moviment Nacionalista d'Alliberament Filipí (MNAF), amb la complicitat —sembla— d'una dona, volaren l'aparell, un "Bac-111" amb una granada de mà a l'aeroport de Zamboanga, a uns vuit-cents quilòmetres al sud de Manila, tot lliurant una batalla amb les forces de l'exèrcit que assaltaren l'avió abans de produir-se la primera explosió a l'interior de l'aparell.

"UN ÈXIT"

Segons la nota oficial, tretze persones resultaren mortes, entre elles tres dels segrestadors i una dona,

sospitosa d'ésser còmplice. També moriren dintre de l'avió nou passatgers. Un dels segrestadors mort era el cap de l'escamot. Vint-i-dues persones més foren ferides de diversa consideració com a conseqüència de l'explosió i de l'intercanvi de trets entre policies i segrestadors. Segons dades subministrades per la companyia aèria sobrevisqueren a la tragèdia setanta-quatre passatgers. Tot i el tràgic final del segrestament, el contraalmirall Rómulo Espaldon, comandant militar del sud de Filipines va dir que l'operació de rescat dels ostatges fou un "auténtic èxit". Per la seva banda, el general Mariano Castañeda, cap de la brigada antise-grestaments va dir "potser aquest serà l'últim segrestament".

Abans de l'explosió de l'avió filipí, segrestat dividint-se passat, i segons fonts de les línies aèries, es produí un intercanvi de trets a l'interior de l'aparell —hom suposa entre l'escamot i la policia— i seguidament s'incendià. En aquest moment hi havia a bord vintanta-dos passatgers i cinc tripulants, així com els sis nacionalistes musulmans. Un portaveu de la companyia digué que la tripulació s'havia salvat.

BRUSEL·LES

Difíciltes negociacions amb la CEE

Mentre no hi hagi una Espanya democràtica, continuarà l'acord del 1970

Per tal de posar en solfa les xifres i dades del comerç hispano-europeu que seran a la base de la pròxima reunió plenària de negociació es reuniren ahir a Brussel·les, en aplegada tècnica, funcionaris especialitzats de les delegacions espanyola i europea que estant configurant el reajustament de l'acord preferencial de 1970.

El que hi ha en joc avui no és, però, res de l'altre món, car el marc que continuarà guiant les relacions econòmiques i l'apropament polític hispano-europeu serà el vell acord preferencial signat fa sis anys. Es tracta actualment de posar-hi alguns pedregos que li permetin d'aguantar fins al moment que una futura Espanya democràtica podrà integrar-se plenament en la comunitat europea.

MERCAT COMU, PERO A MITGES

Després de dues aplegades plenàries de negociació que no dona gaire marge d'acció a la delegació de la

Comissió europea que du les discussions amb els representants espanyols.

En el terreny agrícola (que és de moment el més polèmic) Gran Bretanya s'oposa a uniformitzar totalment els seus drets duaners sobre els productes agrícoles espanyols amb el nivell de drets duaners vigents als altres països de la Comunitat Europea, a la qual s'ha integrat posteriorment a la signatura de l'acord hispano-europeu de 1970. La uniformització automàtica d'aquests aranzels anglesos provocaria un encariment dels productes agrícoles espanyols en els mercats britànics i això implicaria immediatament un alça del cost de vida que el Govern de Londres vol evitar sigui com sigui. Mantenint aquesta posició. L'ons'enfronta un cop més als seus associats del Mercat Comú. A més, França i Itàlia, que prou problemes agrícoles tenen als seus propis territoris, no volen volen cap condescendència comercial envers els interlocutors exteriors del Mercat Comú, com és Espanya. Sobretot tenint en compte que les principals exportacions agrícoles espanyoles (cítrics, vins, determinats fruits i llegums) competeixen directament en identiques produccions dels països igualment mediterranis com França i Itàlia.

EL COMERÇ INDUSTRIAL

Pel que fa al terreny del comerç industrial, les coses són més planes. Espanya ha anunciat des del primer moment que en el sector industrial s'evindrà a tot, i una mica més, si els europeus accepten de deixar en peu a l'estatu quo agrícola de 1970 i de millorar-lo lleugerament. Aquesta posició espanyola vol aplicar davant l'adversari europeu el clàssic i comprovat principi "divideix i venceràs". Car Alemanya, que és el membre més potent de la CEE i el que té més interessos en les exportacions industrials envers Espanya, pressionarà probablement sobre els altres perquè condescendeixin en el terreny agrícola, que és el que Espanya persegueix.

Si no hi cap giravolt espectacular (tot és possible i ja no ens estranya res) les posicions de combat seran en grans línies aquestes. Però cal no oblidar que serà un combat minia-tura. Les grans opcions i les línies mestres de les relacions hispano-europees continuaran sent les mateixes que les de 1970. El que marcarà el ritme d'aquest apropament no seran, però, les ganes sinó la instau-

ració a Espanya d'una democràcia menys orgànica i més normal. El fet que tant l'Europa del Mercat Comú com Espanya volen donar a l'acord actualitzat avui dia en discussió una vigència de cinc o sis anys, demostra la poca confiança d'uns i altres en l'eficàcia democratitzadora a curt termini dels vents reformistes que corren ara del Pirineu en avall.

FRANCESC VERDU

BREU

ALEMANYA. — Amb un repte electoral a govern social-demòcrata i liberal del canceller Schmidt, el president de la Unió Cristiano-Demòcrata Alemanya (CDU), Helmut Kohl, va inaugurar ahir a Hannover el congrés federal del seu partit. Segons Kohl, aspirant de l'oposició a la cancelleria a les eleccions del 3 d'octubre, el seu partit i el social-cristià bavarès (CSU) compten amb possibilitats d'aconseguir la majoria parlamentària als pròxims comicis generals.

ARGENTINA. — Un tribunal d'honor de la policia federal argentina jutjarà la conducta dels qui van proposar l'ascens al grau de comissari general de policia, màxim escalafó d'oficials, del caporal de primera retirat José López Rega. El comissari general fou ministre i secretari presidencial durant l'enderroc govern peronista actualment és reclamat pels tribunals que l'acusen de malversament de fons i altres delictes.

FILIPINES. — El tifó Olga avançava cap a les planures centrals de l'illa de Luzon, la més gran de Filipines, on hi ha els principals arrossars de tot l'arxipèlag, després d'haver sacsejat les àrees septentrionals de l'illa, haver-se endut quaranta-dues vides humanes i haver deixat milers de persones sense llar.

RHODESIA. — Un tren de la línia que uneix Rhodèsia amb Sud-àfrica, fou volat pels nacionalistes durant la nit d'abans-d'ahir, segons anunciaren ahir les forces rodhesianes. La policia va admetre que tota la línia fèrria que uneix ambdós països així com les carreteres, és ara vulnerable als atacs dels nacionalistes. El tràfic de carretera és fa de dia i en combois escortats per soldats.

PORTUGAL
SENSE FRONTERES.

TANDEM

Portugal s'acosta a Europa.
Amb parada i fonda a Barcelona.
Durant quatre dies en els salons de l'Hotel Sarrià es podrà visitar Portugal, sense fronteres.
Una mostra del seu art, les seves costums i la gràcia de llurs terres i llurs gents.
Un avanç del que pot oferir al visitant el vell Portugal, tan nou! La seva música de sempre i les seves "novas canções".
El gust del seu "jantar" i dels seus "vinhos". Amb sorteig de regals i viatges entre tots els assistents.
Sense visats ni duanes. Sense demanar res a canvi.
Només "o prazer da sua visita".

PORTUGAL, ARA MÉS A PROP

Des del 24 (20 hores) fins al 27 de Maig. Matí i tarda, al Hotel Sarrià, "Portugal sense fronteres", organitzat per l'Oficina de Turisme de Portugal a Espanya, amb la col·laboració de l'Hotel Algarve, l'Oficina Comercial de Portugal i la companyia aèria portuguesa TAP. Més informació: Delegació de l'Oficina de Turisme de Portugal a Barcelona. Ronda de Sant Pere, 7, telèfon: 317 79 99.

JUVENTUS

Oberta la matrícula
pels nivells
Preescolars i E.G.B.
Continuitat de B.U.P. i C.O.U.

Concertar entrevista
de 9 a 1 i de 4 a 6 menys dissabtes

POMARET, 23
Teléfonos:
247 91 46 / 247 30 05
BARCELONA*17

SARDENYA

La llengua, principal reivindicació sarda

L'ensenyament de l'italià ha estat una forma de negació de la cultura

Els moviments autonomistes sards es basen en una situació objectiva que és el revés de la de Catalunya. Sardenya és pobre té una economia d'origen pastoril. Catalunya és rica, la seva economia és industrial i comercial. Però en el programa de la llengua les coses són semblants.

La professora Antonietta Dettori, de la càtedra de lingüística sarda de la Facultat de Lletres de la Universitat de Cagliari, comença amb una cita de Gramsci l'entrevista que li fem en el seu despatx: "El nen sard coneix dos argots i cap idioma".

"Això és el que volem corregir immediatament a Sardenya", ens diu. A l'entrevista intervé el professor Antonio Sanna, titular de la càtedra i especialista en filologia romànica. Nostres, que som un grup d'intel·lectuals i estudiosos sards, desitgem el reconeixement del poble sard com una minoria lingüística. Per aquest motiu ens esforcem perquè a l'escola, se li permeti de parlar sard, i quan pren lliçons, si pot expressar millor un concepte en llengua sarda que no en italià, que tingui llibertat per a expressar-se. En aquest sentit ja hem guanyat algunes batalles i unes escoles, que encara són pòques, ja apliquen aquests mètodes".

EL SEPARATISME SARD

"El separatisme sard no té cap possibilitat de desenvolupament, diu el professor Sanna, ni tampoc n'ha tingut anys enrera, potser perquè li han fèit grans personalitats". A la primera postguerra va sortir el "Partido Sardo d'Azione", que planteja reivindicacions específiques per a Sardenya, però la seva posició interclassista (terratinents i pagesos units per a l'alliberació de Sardenya), el va portar a una crisi profunda. Una ala dreta coqueteja amb el feixisme en els últims anys 20, i un sector molt important dels "sardistes" va abandonar el partit aquell mateix any i es passà al Partit Socialista. L'any 1921 el "Partido Sardo d'Azione" obtingué el trenta-sis per cent dels vots de l'illa. Avui en té el quatre per cent i es presenta a les eleccions formant un front únic amb el Partit Comunista.

Els altres grups sards que presenten reivindicacions federalistes són dos: el que publica la revista "Su Populu Sardu" (El Poble Sard) que s'edita a la ciutat de Nuoro i té un cert públic camperol; i el segon és "Città e campagna" (Ciutat i camp), amb una relativa influència al sud de l'illa. Aquests dos periòdics defensen la llengua vernacle perquè

"l'italià és l'idioma del patró" i sostenen que "la lluita per la llengua és una lluita de classes".

El separatisme sard no té ni perspectives ni pes a la vida de la població, diuen els professors Sanna i Dettori. Per al professor Sanna, "la qüestió de la llengua és la més important i l'afordem sols com a problema científic, per a millorar l'ensenyament escolar. Fins ara, el curs d'italià a les escoles de l'illa ha estat una forma de negació de la cultura."

"Cal tenir en compte la llengua materna diu la professora Dettori, com un problema social. El govern de Roma ha fet en aquest sentit a més d'altres qüestions que no tractarem aquí, una política centralitzadora de la cultura, la qual dona per suposat que la llengua de Sardenya és l'italià, i que el sard és un dialecte, símbol de retard i d'incultura vergonyant".

LA DIGLOSSIA DE SEMPRE

Per això s'observa a Sardenya un fenomen similar al que es dona a Catalunya: els burgesos eduquen llurs fills en el desconeixement de la llengua materna. Però el nen, especialment a l'ambient camperol i dels pobles i ciutats fora de la capital, Càller, va a l'escola parlant la llengua nadiua; allí es veu obligat a parlar i a escriure una llengua que li resulta estranya, i a més, el mestre té instruccions d'impedir-li que s'expressi durant la lliçó en sard. Per això l'infant de l'illa continua en la mateixa situació a la qual es refereix Gramsci (que va néixer a Sardenya), quan parla que coneix dos argots i cap idioma. En aquesta situació, els pobladors de l'illa es troben en inferioritat de condicions respecte als de la resta d'Itàlia: s'han després de llur cultura originària i sols han rebut unes poques nocions de la cultura italiana.

"Els catalans, diu el professor Sanna, estan en millor situació que nosaltres perquè tenen una literatura tan rica, tenen les seves pròpies editorials, les seves revistes, i ara el seu diari. Tenen novel·listes, historiadors, assagistes i poetes. Nosaltres tenim molt poc de tot això", reflexiona el professor Sanna, que així demostra conèixer la literatura de Catalunya i recorda el curs sobre Ramon Llull que es va fer l'any passat a la càtedra de Filologia Romànica de la seva universitat.

ALICIA FAJARDO

ESTATS UNITS

Ford es col·loca davant Reagan

Avui, eleccions primàries a sis nous Estats

Aquest fi de setmana, sense que comportés una jornada electoral, el president Ford aconseguí més de dos-cents delegats de la convenció nacional del Partit Republicà, posant-se al capdavant en la carrera per la candidatura presidencial del seu partit.

La delegació republicana de Pennsilvània decidí abonar Ford amb vuitanta-vuit delegats. A Vermont n'aconsegui divuit, mentre que Reagan n'aconsegui quinze a Virgínia, i l'estat de Kansas en proporcionava dinou al president i cap a Reagan. Així, doncs, per primera vegada en unes quantes setmanes, Ford se situa davant Reagan, el qual, en el cas d'haver obtingut aquests delegats en votació electoral normal, s'hauria col·locat al cap de la candidatura republicana, sense cap possibilitat per a Ford. Curiosament, tots els estats on Ford ha aconseguit el delegats són estats del nord, mentre que els estats del "Deep South" (Sud profund) els han donats a Reagan.

L'avantatge, però, no és gaire gran respecte al seu contrincant ultraconservador. Ara bé, aquesta decisió de la convenció nacional republicana té un relleu especial, per tal com, en última instància, si les candidatures són molt igualades, és ella qui pot decidir el candidat que es presenta a les eleccions presidencials.

En el Partit Demòcrata, Jimmy Carter aconsegui vint-i-sis delegats a Virgínia i Vermont, Morris Udall quinze i Edmund Brown dos. Carter esperava aconseguir-ne més, a Virgínia, fet que confirma la crisi de popularitat per què travessa l'encara

favorit per a candidat demòcrata a la presidència.

LES D'AVUI

Avui, les eleccions primàries que se celebren al sud, als estats de Tennessee, Kentucky i Arkansas, i al nord-oest, a als d'Oregon, Nevada i Idaho, són molt discutides, ja que s'hi disputen cent setanta-sis delegats republicans i cent setanta-nou demòcrates. Especialment, l'estat d'Oregon pot marcar decisivament la candidatura de Ford davant la convenció i pot donar al president la possibilitat de trencar definitivament la brillant carrera electoral de Carter.

En aquest sentit, Ford va demanar als delegats de Nova York i Pennsilvània que li donessin llur suport a l'estat d'Oregon, mentre s'espera que Reagan guanyi les primàries a tots els altres estats del sud. Al nord-oest i a Arkansas pot tenir majoria Ford, mentre que a Kentucky i a Tennessee és bastant probable el triomf de Reagan. Sempre segons les enquestes, a Idaho la competició republicana pot ser difícil, mentre que a Nevada tot és molt incert. Oregon, doncs, pot ser la pedra de toc.

El pròxim 8 de juny s'han de celebrar les primàries als estats de Califòrnia, Nova Jersey i Ohio, i aquesta jornada pot ser completament decisiva ja que d'aquests estats surt la tercera part dels delegats —tant republicans com demòcrates— que han de formar les convencions nacionals respectives. Califòrnia serà un estat especialment disputat, ja que és el més poblat dels Estats Units seguit a poca distància pel de Nova York.

Kissinger no es ben rebut a Suècia

Quinze mil manifestants contra la seva presència

La política de distensió entre els blocs Est-Oest i la solidaritat europea van ser tractades ahir pel secretari d'Estat nord-americà Henry Kissinger i els seus interlocutors suecs, el president Olof Palme i el ministre d'Afers Exteriors, Sven Andersson.

Kissinger, que arribà a Estocolm procedent de Bonn, on s'havia entrevistat amb els ministres d'Afers Exteriors, d'Economia i de Desenvolupament de la República Federal Alemanya, passarà dos dies en aquest país. Procurarà millorar les relacions del seu país amb Suècia,

bastant deteriorades després dels debats sobre la guerra del Vietnam. L'estada de Kissinger a Suècia és acompanyada per extraordinàries mesures de seguretat i per manifestacions hostils en les que es poden llegir pancartes que diuen "Kissinger assassini" i "Kissinger criminal de guerra".

Unes quinze mil persones es van congrega la nit de l'arribada de Kissinger davant l'ambaixada d'Estats Units per protestar contra la visita. La manifestació, de caràcter pacífic i molt vigilada per forces de policia, és la més gran des de la del 72, quan s'organitzà per protestar pels bombardeigs d'Hanoi pels EUA.

GRAN BRETANYA

El "Concorde" arriba als Estats Units

Un trajecte cobert en menys de quatre hores

L'avió anglo-francès "Concorde" ha inaugurat oficialment el primer servei regular supersònic entre Europa i els Estats Units. Dos aparells, un de la "British Airways" i l'altre de l'"Air France" han sortit respectivament de Londres i París, amb pocs minuts de diferència, per arribar quasi simultàniament a Washington.

A la una de la tarda, un bon nombre de curiosos han presencià a l'aeroport de Londres la sortida del vol "BA-579", un vol que pot ésser històric per més d'un concepte. El "Concorde" ja fa uns mesos que vola en les línies regulars al Golf Pèrsic i al Brasil, però en els vols als Estats Units que s'acaben d'inaugurar és en joc poc menys que la continuïtat d'aquest avió supersònic, perquè la ruta d'Amèrica del Nord és l'única que pot permetre amortitzar el cost fabulós d'aquest aparell, que constitueix l'última paraula en la tecnologia de l'aviació civil.

GB-EUA EN QUATRE HORES

Avui el trajecte Londres-Washington en què els avions corrents tarden unes vuit hores, ha estat cobert pel "Concorde" en tres hores i cin-

quanta minuts. Durant tres mil mil·les del seu recorregut, l'avió supersònic ha volat a una velocitat doble de la velocitat del so. En apropar-se a la costa dels Estats Units, ha disminuït la velocitat perquè el "Concorde" procedent de París pogués aterrar dos minuts després d'ell, i aparcar junts a la terminal de l'aeroport de Washington. Allí els esperaven uns quants milers de persones i entre elles una colla d'oponents de l'avió supersònic, que amb tota mena d'aparells han estat mesurant el soroll dels potents motors del "Concorde" amb ànim de prosseguir la seva campanya de prohibició.

El fet que l'oposició es deixi sentir també en estaments que no tenen res a veure amb la defensa del medi ambient dona dret a creure que l'amor propi nacional s'ha sentit una mica tocat en veure que dos països europeus han avantatjat els Estats Units en un terreny tecnològic en què amb raó els nord-americans se senten molt orgullosos. No és estrany, doncs, que l'Amèrica mitjana que és molt localista i té un desconeixement profund sobre els altres pobles senti avui una mica d'enveja a d'aquests europeus que li han guanyat una partida sobre el seu propi terreny.

JOSEP MANYE

MOTOR IBERICA:

La solució a la desocupació a Corrales de Buelna

Seguint els programes establerts en el seu dia, i un cop signats els contractes de treball amb 1.200 dels operaris afectats per l'expedient de regulació d'ocupació instat per Authi a Corrales de Buelna (Santander), les empreses Mecobusa i Fundimotor S.A. van a iniciar immediatament les seves activitats a l'esmentada localitat.

Com és conegut, la firma barcelonesa Motor Ibèrica S.A., patrocinà davant l'administració l'establiment a Corrales de Buelna, de Bendibèrica, Fundimotor i Mecobusa.

Entre els acords de col·laboració subscrits en el seu moment per les quatre esmentades societats, figurava la cessió a Mecobusa per part de Motor Ibèrica, de determinats equips industrials de mecanització, procedents de la seva factoria de l'Av. Capitán López Varela, de Barcelona. Part de l'esmentada maquinària, incloïnt alguna línia completa de mecanització, ha sortit ja cap a Corrales de Buelna.

cavall de cartró Organitza pels teus nanos

el 2on. concurs de construccions

Per a nens de 4 i 5 de 6 a 8 i de 9 a 12 anys

Els teus fills poden participar-hi inventant i construint una maqueta amb LEGO i portant-la a qualsevol de les nostres botigues durant la setmana del 24 al 31 de Maig.

Un jurat compost per:

Sr. J. Mª Martorell (Arquitecta)
Sr. J. Mª Serra (Ingenier)
Sra. Mª Favá (Periodista)
Sr. C. Rexach (Futbolista)
Sra. A. Rius (Especialista en joguines)
Sr. A. Muntés (Dissenyador de joguines i mestre)
Sr. Vaccaro (Profesor i artista)
Sr. R. Muntaner (Cantant)
Srta. I. Pla (Estudiant)

donarà els premis.

El nom dels guanyadors sortirà el Diumenge dia 6 de Juny al diari

AVUI

Porta'ns la teva construcció, l'exposarem als nostres aparadors Premis per a tots.

Rda. General Mitre, 158
Ada. Inf. Carlota, 124
Ada. Gaudí, 75
Rbla. Catalunya, 131

cavall de cartró

Per a més informació a qualsevol de les nostres adreces

Es prepara un conclave més universal

Pau VI revelà un dels cardenals «in pectore»: l'arquebisbe d'Hanoi

Seguit el solemne cerimonial establert, Pau VI va presidir ahir el seu cinquè consistori secret. En presència dels antics membres del col·legi cardenalici, el Papa anuncià oficialment els noms dels nous cardenals: els dinou ja anunciats el passat 27 d'abril i un dels dos que Pau VI s'havia reservat "in pectore". És l'arquebisbe d'Hanoi, Josep M. Trin-Nhu-Hue, de setanta-sis anys, nascut a la diòcesi que regeix des del 1960.

L'ancià bisbe vietnamita era present a la cerimònia pública del consistori i, en ser anunciat el seu nom com un dels nous cardenals, va esclatar un aplaudiment unànime. Sembla que Pau VI s'havia reservat de fer públic el seu nom perquè no eren ultimades les negociacions amb el govern de Viet-Nam per tal de permetre la seva presència a Roma (el nou cardinal no havia pogut viatjar a Roma en ocasions anteriors). Aquesta manifestació d'un dels cardenals fins ara "in pectore" confirma les impressions que l'altre sigui també un bisbe d'algun país comunista i molt probablement l'administrador apostòlic de Praga, Frantisek Tomasek, ja que Txecoslovàquia és l'Estat amb el qual l'ostpolitik vaticana troba més dificultats.

ELS NOUS CARDENALS

Els altres divuit nous cardenals ja prèviament anunciats són: Juan Carlos Aramburu (Buenos Aires), Octavio A. Bera Rojas (Santo Domingo), Aloisio Lorscheider (brasiler, president de la Conferència Episcopal Llatino-americana), Eduardo Pironio (Argentí, prefecte de la Congregació Vaticana de Religiosos), Opilio Rossi (italià, fins ara nunci a Austràlia), Giuseppe M. Sensi (ita-

lià, que era nunci a Portugal), Corrado Bafile (italià, prefecte de la Congregació de Canonització dels Sants), Hyacinthe Thiandoum (Dakar), Emmanuel Nsubuga (Kampala), Joseph Schoeffer (alemany, que era secretari de la Congregació per a l'Ensenyament), Lawrence Trevor Picachy (Calcuta), Jaime L. Sin (Manila), William Wakefield Baum (Washington), Reginald J. Delargey (Wellington), Laszlo Lekaj (Budapest), Basil Hume (Westminster), Dominic Ekandem (Nigèria), Boleslaw Filipiak (polonès, degà de la Rota romana).

En el mateix Consistori, Pau VI ha demanat el vot favorable per a la canonització de tres nous sants: l'espanyola Beatriz de Silva Meneses, religiosa del segle XV, fundadora de l'ordre de la Santíssima Concepció, el jesuïta escocès, John Ogilvie, màrtir a Glasgow l'any 1612, i el monjo maronita libanès, Charles Maklouf, mort el 1899.

També fou anunciat el nomenament del cardinal brasiler Angelo Rossi, que fou arquebisbe de Sao Paulo i actualment presideix la Congregació per l'evangelització, com a nou camarlenc del Col·legi Cardenalici. Aquest càrrec té una importància especial durant els períodes de "seu vacant" en els quals assumeix el Govern de l'Estat vaticà.

UNIVERSALITAT DEL FUTUR CONCLAVE

En el seu parlament, Pau VI ha insistit especialment en la universalitat del Col·legi Cardenalici. Universalitat que és la característica més significativa de la nova formació de cardenals (dels 20 coneguts, 12 pertanyen al Tercer Mon i també augmenten els de països socialistes). Universalitat que és especialment important si hom pensa en el

futur Cónclave que haurà d'elegir el nou Papa. Perquè és gairebé segur —fins i tot prescindint de la possibilitat d'una no llunyana dimissió de Pau VI— que ja és definida la formació apostòlica **Romano Pontifici Eligendo**, promulgada el passat primer d'octubre, que la xifra màxima de cardenals que intervindran en l'elecció serà de 120 ja que divuit tenen una edat superior als setanta-cinc anys.

Però fins al 1980, només quatre nous cardenals passaran aquesta frontera. Per això —per més que es puguin preveure algunes defuncions— el senat elector serà molt probablement l'actual. I en aquest, per primera vegada en la història, els cardenals no europeus superen en nombre els europeus (63 i 54 respectivament).

Això té algunes conseqüències importants. La primera és la decisiva disminució del pes de les preocupacions italianes a l'hora d'elegir un nou Papa. La situació actual de la península italiana i les implicacions polítiques del Vaticà, difícilment deixarien d'influir en un cos electoral que mantingués el predomini italià que tenia en les anteriors eleccions. La segona conseqüència és que la majoria no europea pot facilitar una elecció renovadora. No precisament perquè els cardenals no europeus siguin d'una línia més avançada —sovint és al contrari—, però sí que són més lliures davant dels plantejaments d'Esglésies joves, apostaven més decididament per un camí de renovació.

¿Vol dir això que seria probable l'elecció d'un Papa no europeu? La resposta és dubtosa. En tot cas, entre els cardenals que tenen una experiència de treball a la Cúria romana. Però sí que vol dir que l'elecció restarà menys hipotecada per les preocupacions europees —decisives en els últims cónclaves— i més determinada per la situació universal de l'Església.

BREU

PAX ROMANA. — S'ha celebrat al País Basc, durant el passat fi de setmana, una reunió ibèrica de l'associació internacional d'intel·lectuals cristians Pax Romana. El tema de les converses fou "Església i canvi social". Hi assistiren diversos representants de la delegació catalana amb el seu president Pere Lluís Font. Mossèn Casimir Martí presentà una de les ponències. S'espera una pròxima comunicació sobre aquesta reunió.

ESCOLES. — L'arquebisbe de València Josep M. Garcia Lahiguera ha publicat una exhortació pastoral sobre la necessitat d'intensificar la formació religiosa. Parla especialment de les institucions d'ensenyament de religiosos i religioses. L'Estat —diu— té el deure de dedicar per un igual els diners que rep de tots els contribuents als centres estatals i no estatals. Si complia aquest deure, vosaltres us evitariau la vergonya de deixar de rebre alumnes per motius econòmics. Però, encara que les coses continuen així d'injustes, vosaltres no deixeu de fer el bé que us sigui factible.

VENEM

Preciosa finca a la millor zona de la Costa Brava

200 Ha. amb molt arbrat de surera, alzina i pins, així com d'arboceda i planes. Costes i cales

INFORMACIO:

D. Germà Palomino i Rodriguez
Avda. Generalissim, 8, 1r.
La Bisbal (Girona)

VENC FINCA

Per 200.000 pessetes amb facilitats a 48 mesos finca a 10 minuts de la platja Costa Brava. Tel. 317 92 96

PAUSA

Pax Christi

Hi ha organitzacions que saben enderocar fronteres. Hi ha crides que saben d'unir més que de separar. Hi ha persones que han triat, conscientment, el camí de la pau. I s'han posat en marxa.

Pax Christi és d'aquestes organitzacions. Les crides de Pax Christi són d'aquesta mena. La gent de Pax Christi és gent de pau, segons demostra una història ja llarga.

Tot això passa perquè són organitzacions, crides i gent de pau i de Crist, malgrat que, no fa gaire, en un paper ultra d'esquerra se'ls anomenava només "Pax".

R. S.

TELEVISIO
REPARACIONS
URGENTS
Tel. 359-93-54

ESTUDIS SALLA
B.U.P. - C.O.U.

Graduat escolar
Cursos intensius d'estiu
Oberta matrícula 76-77

Major de Gràcia, 227-229
T. 218-47-64

CERVESA SKOL

Fabricada a Breda (GIRONA), s'adhereix a la publicació del diari AVUI, de la forma més idònia a la circumstància, amb la publicitat.

Avinentesa en la qual, creu poder sincerament afirmar:

SKOL LAGER, és la Cervesa d'ahir, d'avui i de sempre a Catalunya.

Darreres suspensions de pagaments

Al jutjat de l'Hospitalet ha presentat suspensió de pagaments la societat Kavema Konservem. A l'actiu figuren 135 milions, i 68 al passiu.

Entre els creditors amb més d'un milió s'inclouen a la relació: Banc de la Bascònia, 29,9 milions; Caja Rural Provincial (Muro de la Mat-Logrónyo), sis; FORPPA, 6,6; Caixa d'Estalvis de Navarra, cinc; Giralt i Laporta (Madrid), 4,8; Vem, SA (Barcelona), 4,8; Diputació Foral de Navarra, 2,6; Joham Kabel Muller, 2.

Glass d'Art SA també ha presentat suspensió, a Barcelona, amb 42 milions a l'actiu i 27 al passiu. En la relació d'acreedors figuren com a principals Dimoval, de València, 18,4; Vicent Estivals Cases, de València, 1,9; Domingo Romeu Bautista, també de València, 1,3; i SA Hornos Automáticos, de Barcelona, un milió.

Dedicada a la fabricació de llums de vidre i cristall, la contracció del sector i les restriccions creditícies i de descompte de lletres han provocat la insufi-

ciència de tresoreria que ha desembocat en la suspensió de pagaments.

Josep Estruch Pallarols, a l'Hospitalet, a 8 milions a l'actiu i quatre al passiu. Principals acreedors Plator, de Girona, 984.322 pessetes; Caixa de Pensions per a la Vellesa i l'Estalvi (Girona), 800.000; Manufactures ViciCas (Figueras), 757.006 i Eximo (Barcelona), 326.363 pessetes.

Salex S.A. a Barcelona 15,8 milions d'actiu i 7,5 de passiu.

EXECUTIUS

Banc Central demanda a Carme Ferrando Bertrán dos milions (procediment sumari hipotecari); Banc Mercantil i Industrial a Xavier Porres Tomás, 3.124.549 (procediment sum. hipot.); Comercial de Laminados a Indústries Ferro, 913.231; Banc Espanyol de Crèdit a

Mercé Salans Coromines, 5.453.549; Sindicat de Banquers de Barcelona a Joan Martí Prats, dos milions; Banc de Bilbao a Tomás Casanovas (Comercial Avenida) 3.253.983; Banca López Quesada a Norbert Quiles Martínez, 588.732; Viguetas Ferroland a Lucio Iturgoyen Candeal, 662.500 pessetes; Productes Pirelli a Tyresoles Espanya, 1.570.712; Banc Industrial de Catalunya a Miquel Ibran Artigas, 1.710.683; Acció Immobiliària Financiera, S.A., a Joan Bonet Inglada, 2.083.338 pessetes.

CONSTITUCIONS I MODIFICACIONS

S'ha constituït Badalona Confort (Badalona) dedicada a la venda d'aparells electrodomèstics. Capital: un milió de pessetes.

Construcciones Padró ha augmentat el capital social en 70 milions de pessetes, passant a 150 milions.

La inversió borsària

«La inversió borsària a nivell públic té importància com a mitjà de política econòmica, a nivell d'empresa com a mitjà de finançament del qual no es pot prescindir donat el baix autofinançament de l'empresa espanyola i a nivell d'inversió de l'estalvi, com una cosa que interessa uns tres milions d'espanyols i, per tant, quasi una tercera part dels habitants del país», va assenyalar Xavier Garçon Torró durant la conferència que va pronunciar, a l'Escola Universitària d'Estudis Empresarials, sobre el tema «La inversió borsària», un dels actes que es van organitzar amb motiu del jurament dels membres ingressats de nou a l'Institut del Censurs Jurats de Comptes d'Espanya.

ELS «MERCATS PARALLELS»

Més endavant es referir detingudament als problemes dels «mercats paral·lels» els quals estimà distorsionants, i a l'existència del two tier market o mercat a dos nivells, el de la major part de títols i el dels títols vedettes per als quals s'accepten multiplicadors molt

més elevats. Als excessos de nivell de les cotitzacions va contestar amb la consideració específica dels anomenats valors de creixement, de les seves característiques i del funcionament del seu mercat.

Va acabar destacant que tots els mercats borsaris estan tornant a l'ortodòxia, en el sentit de fonamentar els càlculs de rendibilitat i valor real dels mateixos.

El març dels «set grans» bancs

DIPOSITS (Milions)

	29/2/76	31/3/76	variació
Espanyol de Crèdit	404.612	409.498	1,2
Central	372.140	373.726	0,4
Hispano-Amèrica	340.636	350.217	2,8
Bilbao	305.139	310.016	1,6
Biscaia	217.649	214.357	-1,6
Santander	206.223	207.714	0,7
Popular Espanyol	139.718	139.288	-0,3

Noticiari econòmic internacional

Les sis-centes notícies més significatives a 1975

Banca Catalana acaba de publicar un calendari d'esdeveniments econòmics internacionals resultat, en aquest cas, d'una selecció i sistematització de les notícies que, al llarg de tot l'any 1975, han estat recollides setmanalment en una publicació interna del servei d'Estudis.

A la publicació s'inclouen les sis-centes notícies més significatives, distribuïdes per ordre de dates en els capítols següents: Món bancari, tipus d'interès i

redescòmpte, mercat de canvis i de l'or, sistema monetari internacional, moviments internacionals de capitals, comerç internacional, conjuntura de països i polítiques conjunturals i productes bàsics. En resum, una publicació que posa a l'abast una síntesi econòmica de l'any 1975, interessant i d'utilitat com a consulta, cosa que resultaria redoblada si es publicava abans, ja que acostuma a ser en els primers mesos de l'any, quan cal recordar més dades de l'anterior.

Millora de la balança agrària

La taxa de cobertura assoleix ja el 80 per cent

Durant els quatre primers mesos d'enguany la balança comercial agrària mostrava un dèficit de 11.624 milions de pessetes, fins assolir una taxa de cobertura del 80 per cent, tant, que en el primer trimestre de l'any 1975 es registrà un dèficit de 25.813 i una taxa de cobertura tan sols del 61,1 per cent.

En els quatre primers mesos d'enguany Espanya va adquirir productes agraris per un total de 58.193 milions de pessetes, mentre que les vendes sumaren 47.568 milions.

Quan, al mes d'abril passat, les comres de productes agraris arribaren a 11.524 milions de pessetes i les exportacions a 7.595 milions.

DELEGACIO FRANCESA A BARCELONA

Una delegació econòmica francesa integrada per M. Abadie encarregat de missió de la Datar (Delegació per a l'ordenació del territori i l'Acció Regional), prop de les Cambres de Comerç d'Aquitània, Midi-Pirineus i Llenguadoc, M. Maudale, president del Comitè d'Expansió Econòmica de la regió Midi-Pirineus i M. Runel, president de la Associació per al Desenvolupament Industrial de la Regió Albi-Carmaux, han efectuat diverses visites a empreses barcelonines dels sectors de l'electrònica, electrodomèstics, materials de construcció i alimentació.

Els representants francesos van celebrar també reunions amb els representants de Cadesbank i Exbank.

El dia 20 d'aquest mes de maig la delegació es va reunir a València amb una missió interregional francesa dirigida per M. Bertrand Cuny, director de Datar.

Mercat de divises

Canvis del 24-5-75

	COM.	VEN.
Dòlar USA	67.699	67.899
Dòlar CAN	68.998	69.270
F. francès	14.296	14.353
Llira ester.	120.504	121.131
Fr. Suis	27.215	27.351
Fr. Belgues	171.433	172.376
M. Alem.	26.176	26.304
L. Italianes	8.073	8.107
Fl. Hol.	24.680	24.798
C. Sueca	15.242	15.321
C. Danesa	11.140	11.191
C. Noruega	12.215	12.273
M. Fin.	17.367	17.463
Xic. austr.	365.151	368.215
Es. port.	221.891	224.015
Yens Jap.	22.582	22.687

(Informació facilitada per Banca Mas Sarda)

REFORMES I DECORACIO DE PISOS, BANYS, CUINAS

Garantia 20 mesos. Màxima rapidesa

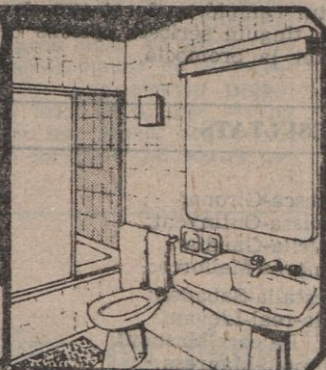
El servei més complet de:

Mestres d'obres Electricitat

Lampisteria Fusteria

Presupost i Projectes al moment

STYL T. 239 54 90
NOU BERLIN, 77

el hiper
del paviment i ceràmica.

paviceramic - 4

EXPLOSIÓ DE FANTASIA

models exclusius

pressupostos sense compromís

P. Valldaura, 199 cantonada Artesania, 2 y 4 tef. 35032 04-3503700-Barcelona 16

TORRABLAS

• LLIBRERIA

- PAPERERIA
- ESCRIPTORI
- OBJECTES DE REGALS
- I ARTICLES
- PER A FESTES

TELF. 241 88 49
MANSO, 62

Aprofiti
aquest mes...

comprí 1 llibre
i emportis 2

Visitins!!

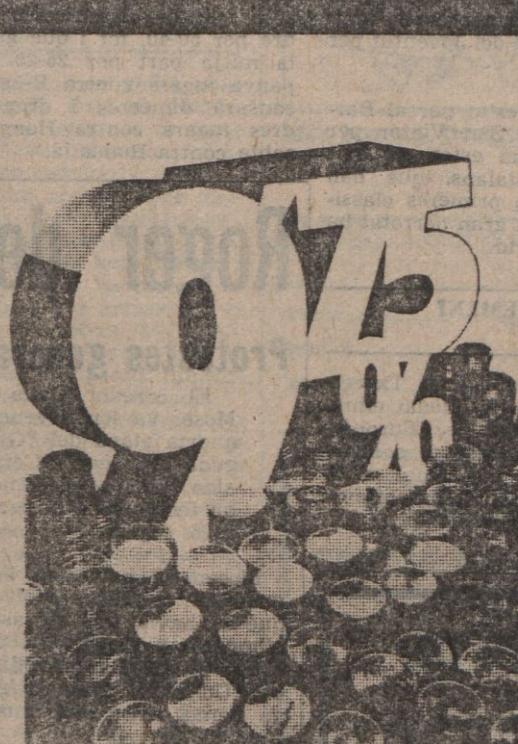
LOCAL INDUSTRIAL

(C/. Potosí-Assumpció-Sant Andreu)

EDIFICI INDUSTRIAL COMERCIAL

Venda de locals des de 211 a 8.000 m². Preu interessant i condicions de pagament semblants a un lloguer. Per veure'ls o: Ciutat d'Assumpció xafà Potosí. Tel. 345 23 12.

CONTINUÏ ESTALVIANT SENSE COMPLICACIONS

A la primària, d'any, el BANC INDUSTRIAL DE CATALUNYA va presentar per primera vegada la fórmula de L'ESTALVI SENSE COMPLICACIONS.

La bona acollida que ha tingut aquest sistema d'estalvi clar i simple, ens porta a presentar, ara, una nova oferta, per tal que s'en puguin beneficiar moltes més persones.

Estalviï, vostè també, amb nosaltres.

I deixi's dels sistemes complicats!

El BANC INDUSTRIAL DE CATALUNYA li fa una oferta que no pot desaproveitar: 9,75% de rendibilitat mitjana anual, abans d'impostos, (en bons de caixa al 9,50% d'interès anual, més la part corresponent a la prima d'amortització arriba al 9,75%.)

Rendibilitat i solidesa.

Això és el que a vostè li cal.

Continui estalviant sense complicacions amb el BANC INDUSTRIAL DE CATALUNYA.

L'ESTALVI SENSE COMPLICACIONS

BANC INDUSTRIAL DE CATALUNYA

El gran industrial de Catalunya

BARCELONA 7
(O.P.) Passeig de Gràcia 45 Tel. 215 89 00
BARCELONA 14 Sycursal Diagonal
Avda. Generalísimo 664. Tel. 203 80 00

Barcelona (O.P.), Alicante, Badajoz, Bilbao, Córdoba, Girona, Jerez de la Frontera, Lleida, Logroño, Madrid, Murcia, Palma de Mallorca, San Sebastián, Sevilla, Tarragona, València, Vitoria, Zaragoza.

La mort de Bonavena, un afer de faldilles

Detenció del vigilant del bordell on el boxador argentí fou assassinat

Encara que la policia de Nevada no ha avançat fins ara cap raó que pugui explicar els mòbils del assassinat d'Oscar "Ringo" Bonavena, el sheriff del comtat de Reno, Robert De Carlo, ha suggerit que podria tractar-se d'un afer de faldilles.

En aquest sentit s'ha sabut que Bonavena va obtenir, ja fa uns mesos una llicència per a contraure matrimoni amb una de les prostitutes del bordell on va ésser assassinat. A més a més, De Carlo ha revelat també que "Ringo" havia tingut una baralla amb el guardià del bordell, Willard R. Brymer, encara que no especifica els motius.

El fet és que Brymer es troba detingut per la policia com a sospitós d'haver comès l'assassinat. Això pot tenir una forta relació amb la denúncia que la setmana passada Bonavena presentà per assalt de la "roulotte" on vivia i en què foren destruïts efectes personals, el passaport entre altres. La policia ha revelat que l'autor de l'assalt era Brymer, que vivia

en un altra "roulotte" prop de la del boxador argentí.

Per altra banda, el sheriff del comtat ha informat també que li havien arribat rumors de que Bonavena havia causat problemes al bordell "Rancho Mustang" (a 35 milles de Reno) però que no havia rebut cap denúncia per part del propietari. I l'assumpció torna a complicar-se perquè el propietari, Joe Conforte, és el promotor del darrer combat que l'argentí disputà a Reno, per acabar-ho de arrodonir, l'arma del crim —un fusell del calibre 30.06, una espècie de mata-elefants— pertany igualment a Conforte.

Finalment, de passada, podem dir que Brymer havia estat condemnat altres vegades per tenència de drogues i per assalt.

DORA BONAVERA, ACUSA

La dona de "Ringo" Bonavena, Dora, informà diumenge a Buenos Aires que el seu marit li havia comunicat per telèfon que havia rebut recentment amenaces de mort, i que es trobava amb molts problemes. Dora afegí: "Únicament jo conec els noms dels que han causat problemes a "Ringo" i els faré saber en el moment oportú".

UN HOME POPULAR

Oscar "Ringo" Bonavena era un home popular a tot arreu. Com passa amb Muhammad Ali, encara que sense les motivacions polítiques o racials del nord-americà, l'argentí no podia callar. Únicament hi havia un tema que preferia no tocar: la circumstància de no poder amagar que tenia els peus plans i que això havia

constituït un problema seriós a la seva vida esportiva.

Setè en el ranking dels pesats, Bonavena era dins la seva categoria, el boxador argentí més destacat des de l'inoblidable Firpo. Campió sud-americà d'aficionats el 1962, passà al professionalisme el 1964 i disputà 68 combats; en guanyà 58, en va perdre 9 i en féu un nul. Recordarem que aguantà els 15 assalts per al títol mundial davant Ali.

ALI-DUNN

Aquesta matinada passada Muhammad Ali (ex-Cassius Clay) i el britànic Richard Dunn s'hauran enfrontat per al títol mundial dels pesos pesats a Múnic. Un combat que no ha despertat gaire expectació si no és per l'accident sofert pel campió en el moment del pesatge. Es va enfonsar la tarima on hi havia instal·lada la bàscula sense que, afortunadament, passés res d'irreparable. L'àrbitre principal ha estat l'alemany Thomsen i els auxiliars l'espanyol Perotti i el francès Baldeyrou.

QU'NIELA

Alemanya - Espanya	1
Calvo Sotelo - Valladolid	1
Coruña - Murcia	2
Rayo - Ensidesa	1
Sant Andreu - Màlaga	2
Alavés - Cádiz	1
Terrassa - Castelló	2
Tarragona - Barcelona At.	1
Córdoba - Osasuna	1
Tenerife - Celta	2
Burgos - Huelva	x
Sestao - Leonesa	1
Vila-real - Llevant	1
Orihuela - Linares	1

BASQUET

El Joventut, també campió de junior

El Joventut de Badalona s'ha proclamat campió d'Espanya de bàsquet junior en guanyar la final a La Salle de Barcelona (77-76) en un partit jugat a Vinaròs. La igualtat ha estat la nota dominant d'un partit emocionant fins al darrer moment. El primer temps també acabà amb mínima victòria del Joventut per 38-37.

El tercer lloc ha estat per al Barça, que guanyà el San Viator per 94-74. El torneig ha estat un èxit per als equips catalans, que han aconseguit totes les primeres classificacions, mentre el gran derrotat ha estat el Real Madrid.

EUROBASQUET FEMENI DERROTA

Espanya, en perdre amb Txecoslovàquia per 69-34, ha quedat eliminada de la fase final de l'Eurobàsquet femení que es disputa a França. Ahir s'inicià la fase final en la qual participen: Polònia, Txecoslovàquia, URSS, Bulgària, França, Itàlia i Iugoslàvia.

També ha començat la fase de consolació per als llocs octau i tretze. Com que valen els resultats obtinguts a la fase prèvia, Espanya compta ja amb dos punts per haver-hi triomfat d'Holanda.

Ahir s'enfrontà amb Alemanya Federal, equip que ja havia vençut a la fase de classificació i va perdre per 50-40, tot i que guanyava a la mitja part per 26-23. Avui Espanya jugarà contra Bèlgica i després dimecres i dijous. Dimecres jugarà contra Hongria i dissabte contra Romania.

Roger de Vlaeminck torna a ser líder

Protestes generalitzades en el "Giro" degudes a la manca de seguretat

El corredor italià Francesco Moser va ser el vencedor de la quarta etapa del "Giro", correguda ahir entre Cefalù i Messina, de 192 quilòmetres, amb un temps de 4 hores, 57 minuts i 26 segons.

Moser va batre en l'esprint un grup de corredors molt nodrit en què hi havia tots els asos. L'italià s'imposà a Roger De Vlaeminck, Lasa, J. B. Baronchelli, Gimondi, etc. Un altre grup, dirigit pel belga Sercu, entrà amb quasi dos minuts de retard.

D'aquesta manera, De Vlaeminck recupera la "maglia" rosa que Sercu va tornar a portar diumenge.

PROTESTES

Els ciclistes participants en la ronda italiana han protestat per la multiplicació de caigudes i puntxades que han tingut de suportar en el transcurs d'aquestes quatre primeres etapes. Si afegim a tot això

Rifé i Torres, nous tècnics

L'estada de Michels dona els primers fruits

Michels ha aprofitat la seva estada a Barcelona ja que després d'entrevistar-se amb ambdós jugadors, Rifé i Torres varen firmar ahir cam a tècnics del club i adjudants de l'holandès per a la propera temporada.

Tant Torres com Rifé són il·lusionats amb aquesta nova tasca que els permet de seguir lligats al Barça. Tots dos reconeixen que podrien canviar d'opinió al final de la propera temporada, si les coses no surten segons llurs desitjos però creuen que el fitxatge de Michels ha estat un encert de cara al futur immediat del Barcelona.

SEGONA DIVISIO

El Terrassa, malament

La Segona Divisió, quan manquen solament dues jornades per acabar la Lliga, sembla aclarir-se en els llocs punters: Celta i Burgos poden ser dos segurs primers. Quant als llocs darrers, el Terrassa va de mal en pitjor i pot ser que finalment acompanyi el Gimnàstic a Tercera.

Resultats:

Calvo Sotelo - Valladolid	1-0
Coruña - Murcia	2-3
Rayo - Ensidesa	5-1
Sant Andreu - Màlaga	0-2
Alavés - Cádiz	2-1
Terrassa - Castelló	2-4
Tarragona - Barcelona At.	3-1
Córdoba - Osasuna	3-0
Tenerife - Celta	0-1
Burgos - Huelva	1-1

Classificació

Celta	36	19	10	7	40	19	48
Burgos	36	18	11	7	50	30	47
Màlaga	36	20	5	11	68	33	45
Valladolid	36	15	11	10	42	24	41
Tenerife	36	14	11	11	49	42	39
Barna. At.	36	13	13	10	43	43	39
Coruña	36	16	6	14	41	33	38
Córdoba	36	16	5	15	44	42	37
Rayo	36	16	4	16	46	46	36
C. Sotelo	36	13	9	14	40	48	35
Huelva	36	13	8	15	33	40	34
Cádiz	36	12	9	15	44	41	33
S. Andreu	36	13	7	16	34	44	33
Castelló	36	10	12	14	38	45	32
Alavés	36	11	10	15	31	40	32
Murcia	36	13	5	18	43	56	31
Ensidesa	36	10	11	15	30	45	31
Osasuna	36	13	5	18	45	55	31
Terrassa	36	10	10	16	29	43	30
Tarragona	36	10	8	18	29	50	28

TERCERA DIVISIO

Un ex-primera, a Segona

També falten dues jornades a Tercera Divisió per a finalitzar la Lliga i entre els tres primers equips de la classificació general ni ha el futur campió, malgrat que els altres dos tinguin serioses opcions de disputar la promoció.

RESULTATS

Huesca-Girona:	2-1
Eivissa-Ontinyent:	2-0
Calella-Gandia:	1-2
Vinaròs-Mallorca:	2-1
Mestalla-Sabadell:	0-1
Vila-real-Llevant:	1-0
At. Balears-Masnou:	5-0
Olimpic-Manresa:	2-0
Villena-Constança:	0-1
Lleida-Endesa:	2-0

Classificació (Grup III):

Llevant	36	20	6	10	59	32	46
Huesca	36	18	9	9	60	33	45
Olimpic	36	16	12	8	43	28	44
Lleida	36	17	8	11	52	36	42
Girona	36	18	6	12	51	38	42
Mallorca	36	15	10	11	46	41	40
Gandia	36	17	6	13	42	40	40
Sabadell	36	16	8	12	49	32	40
Constança	36	15	7	14	43	37	37
Villena	35	13	11	11	38	32	37
Ontinyent	36	14	7	15	36	31	35
Vila-real	36	13	9	14	42	45	35
Vinaròs	36	15	5	16	41	51	35
Endesa	35	13	8	14	32	34	34
At. Balears	36	11	12	13	41	42	34
Eivissa	36	13	7	16	47	56	33
Manresa	36	13	4	19	44	61	30
Mestalla	36	10	10	16	38	37	30
Masnou	36	9	8	19	44	74	26
Calella	36	4	5	27	19	88	13

TENNIS. — 5-0 és el resultat definitiu de l'eliminàtòria de Copa Davis entre Itàlia i Iugoslàvia. Pannatta guanyà el quart punt en batre Franulovic per 6-1, 1-6 i 6-3 i Barazzutti vencé Pilic per 0-6, 6-4 i 6-4 i conquerí el cinquè punt italià.

— Orantes, amb 145 punts, encapçala la classificació general individual del Grand Prix malgrat haver perdut la final individual dels campionats d'Itàlia davant d'Eddie Dibbs, Kary, Edmondson, Fibak i Jauffret ocupen els llocs següents.

X A L E T S

Amb 80.000 pams2 de terreny amb moltíssims pins
Fantàstiques panoràmiques, aigua i llum

Prop de Montserrat

per 790.000 pessetes

Des de 75.000 ptes. ENTRADA

i 11 ANYS DE FACILITATS

ENTREGA IMMEDIATA

Informes tel. 246-37-39 (de 4.30 a 8.30)

LLET D'AMETLLES

...és bona i d'aliment

HANDBOL

Espanya, més que bé

L'empat amb Polònia, un èxit de la selecció

Espanya empatà amb Polònia (19-19) en el darrer partit del Torneig Internacional d'Handbol disputat aquest fi de setmana al Pavelló Municipal d'Esports de Barcelona en presència de bastant de públic.

El resultat és francament bo per a l'equip espanyol, tot i que la victòria no fou a l'abast de la selecció de Roncero fins als darrer minuts, quan l'equip guanyava per 19-16. Els errors d'última hora impediren de triomfar, i l'empat val de tercer lloc per als polonesos, mentre que Espanya, amb la mateixa puntuació, quedà quarta per pitjor coeficient.

Després d'uns inicis favorables als visitants, Espanya aconseguí d'arribar al descans amb un empat a nou. A mitjan segona part, Espanya anava endavant per quatre gols (16-12) fins que al final els polonesos aconseguiren empatar.

L'equip espanyol era format per: Perramon (Pagoaga); Manrique, Novales (3), Novoa (1), De Andrés (1), Uria (6) (5 de penal), López Balcells (1), Albizu (5) (2 de penal),

Hernández (1), Morante (1), De la Fuente.

MES QUE BE

L'actuació d'Espanya en el torneig ha estat francament positiva. De primer plantà cara a Romania perdent només per un gol immerescudament. Contra l'URSS fou diferent. Però també cal tenir present que Espanya estava cansada del primer dia. Contra Suïssa (17-12) jugà un bon partit i enfront de Polònia Espanya ha respost com cal. Realment no es podia esperar més d'aquest torneig, on hi havia presents la flor i nata de l'handbol mundial.

Espanya ha demostrat que també podia ser present a Montreal. Però els errors d'uns i d'altres ho impediren. Ara caldrà treballar bastant de cara a Moscou. Els joves Manrique, Uria, Novoa, Albizu, Movales, Mario Hernández, Morante i De la Fuente ho han fet bé. Ells són l'esperança de la selecció que, a mans de Roncero, com a mínim pot esperar una renovació.

CLASSIFICACIO

Els resultats de la darrera jornada foren: URSS, 16; Romania, 16 i Espanya, 19; Polònia, 19.

Classificació final: URSS, 7 punts Polònia-6; (campió); 2on Romania, 7; 3er Polònia, 3; 4rt Espanya, 3 i 5è Suïssa, 0.

HOQUEI

Campanada del Vilanova

El Vilanova aconseguí vèncer el Barcelona al "Palau". Aquest és el resultat més destacat dels partits d'anada dels quarts de final de Copa d'hoquei patins. Si el Vilanova afina una mica podria qualificar-se per a la pròxima Copa d'Europa, mentre que el Barça quasi hi ha dit adéu, a menys que guanyi l'edició d'enguany. El Vilanova remuntà el partit a la segona part, després de perdre per 3-1. Val a dir que el Barça jugà sense quasi seguidors.

Arenys de Munt-Caldes 9-5
Sentmenat-Reus 4-7
Vic-Voltregà 4-7
Barcelona-Vilanova 4-5

Pel que fa a la promoció a la Divisió d'Honor, Terrassa s'hi manté en haver guanyat Calafell 6-2 (0-3) i també la Cibeles derrotà el Pilaristas de Madrid 4-2 (1-2). Això vol dir que la capital estarà una altra temporada, pel cap baix, sense representant a la Divisió d'Honor.

ATLETISME

Vallehermoso guanya la lliga de clubs

Diumenge, a les pistes de la ciutat universitària de Barcelona es va disputar la final de Primera Categoria de la Lliga Nacional de Clubs.

Els pronòstics "avant-match" es van complir i el Vallehermoso, de Madrid, va ser el vencedor, imposant-se als seus rivals de la ciutat comtal, C.N. Barcelona, club organitzador, i F.C. Barcelona.

No hi va haver grans marques, però sí una forta lluita en quasi totes

les proves, demostrant-se que el bloc del Vallehermoso és realment molt compacte perquè, salvant l'especialitat de perxa, classificar els seus atletes en les tres primeres posicions.

Quant a les marques, les més destacades foren els 78,678 de Tallón (F.C.B.) en javelina, els 64,50 d'Alcántara (V.), en martell, el 14,2 de Lloveras (F.C.B.), en els 110 metres barreres, els 1,49,9 de Ballvé (F.C.B.) i Fernández Ortiz (V.) en els 800 metres, els 3,52,4 de Martínez Bayo (C.N.B.) en els 1.500 metres i els 2,13 metres que superà el flamant recordman espanyol de salt d'altura, J. Carrasco (V.). El seus posteriors intents amb el llistó a 2,20, van fracassar.

QUARRIE IGUALA EL RECORD DE WILLIAMS

Els 9 segons, 9 dècimes que ja havia establert l'atleta Steve Williams enguany, han tornat a ser igualats per eq mateix a Atlanta (Geòrgia) i per quinta vegada en el seu palmarès personal. Unes hores després, a Modesto (Califòrnia) Donald Quarrie va igualar la marca del seu company. Amb Quarrie són nou els atletes que comparteixen el rècord del món.

HERNIAT

L'aparell "ODRAP" és suau i de màxima comoditat. Perquè és sense ferros ni ressorts; només pesa 95 grams; amb banyador es porta sense notar-se. Es pot dormir portant-lo i banyar-se per ser rentadis. Amb "ODRAP" l'hèrnia va reduïda i millorant. Es fabrica a mida, sota prescripció facultativa. "ODRAP", Travessera de Gràcia, 10 pral. (al costat Pl. Calvo Sotelo). BARCELONA - 6.
Autorització D. G. Sanitat 580. Consulteu al vostre metge.
Horari 10 a 1 i de 4 a 7.

El francès Pignard guanya al Montseny

Mauro Nesti, segon classificat, continua líder de l'Europeu de muntanya

XIII Cursa de pujada al Montseny, tercera prova puntable pel campionat d'Europa de muntanya d'enguany. Itinerari de 16,3 Kms des de Sant Celoni a Santa Fe. Temps sec i assolellat. Nombrós públic repartit al llarg de l'itinerari, especialment a les fites de sortida i arribada i entre els quilòmetres 10 i 14 de la carretera.

Disputada segons el sistema de contra rellotge, totes les clàssiques d'aquesta modalitat, la cursa que tingué lloc abans d'ahir al Montseny una vegada més palesà el progrés d'un dia per l'altre augmentat de la mecànica i de la preparació automobilística europea, malgrat les modificacions cada dia més seriosament restrictives, en batre's el rècord de l'itinerari, entre altres.

Per raó de la forma de disputar-se la prova, tal vegada no podem parlar aquí d'una cursa emocionant, si és que no ens dirigim sobretot als lectors especialistes capaços d'apreciar aquesta emoció, no en les avançades d'un automòbil a l'altre, sinó en les condicions de què es valen els millors conductors per a treure el millor partit de la màquina.

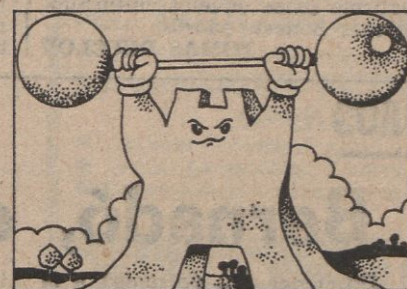
En aquest sentit val a dir que les màquines més potents, quasi sempre conduïdes pels xofers més aptes, acostumen a imposar-se sobre les de menor cilindrada, en general. Però les excepcions compten i, com diumenge, més d'un aficionat s'alegra que un dels seus favorits de les cilindrades petites arribi a assolir un lloc d'honor en fer el recorregut amb menys temps que no un cotxe de categoria superior, així

tenim que diumenge, per exemple, el suís Jean Claude Béring, amb un Porsche Carrera del grup 3 —molt bé, en general tots els Porsche— assolí una velocitat mitjana molt superior a la de diversos conductors dels grups 4, 5, 6 i 8, tots ells, en teoria, més potents.

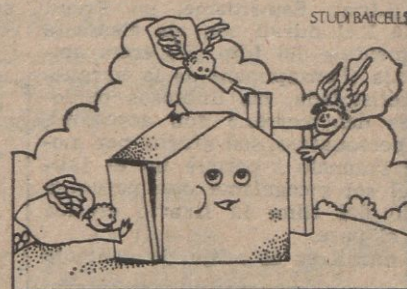
Els vint primers classificats van fer uns temps entre els 10'58"69 i els 8'44"14, cosa que significa unes velocitats compreses entre 89.086 Kms/h i 111.955 Kms/h. El rècord de la prova fou àmpliament batut pel cotxe de fórmula del francès Pignard que va superar els 109.545 Kms/h que assolí Jimmy Mieusset l'any 1973 amb la velocitat mitjana citada de 111.955 Kms/h. En general, els cotxes de fórmula van fracassar malgrat aquest èxit de Pignard i el tercer lloc assolit per Baturone.

La classificació general quedà establerta com segueix: 1. — Pignard (March 762), Gr 8, 8'44"14; 2. — Nesti (Lola), Gr 6, 9'03"06; 3. — Baturone (Brabham BT 40), Gr 8, 9'12"67; 4. — Boeris (Osella PA-4),

Gr 6, 9'15"38; 5. — Ketterer (TOJ-SCO3), Gr 6, 9'25"51; 6. — Bos (Lola T-390), 9'26"83; 7. — Fernández (Osella-BMW-PA-4), Gr 6, 9'32"24; 8. — Puigdelivol (Lola-T-294) Gr 6, 9'32"25; 9. — Greger (Porsche 913/3), Gr 6, 9'50"01; 10. — Schmid (SK-BMW Turbo) Gr 6, 10'00"36; 11. — Brunells (Lola T-290), Gr 6, 10'06"75; 12. — Bartels (Porsche Carrera RSR), primer del Gr 5, 10'14"11; 13. — Maner (Opel Kadett), Gr 5, 10'16"52; 14. — Bering (Porsche Carrera), primer del Gr 3, 10'17"82; 15. — Trabal (Porsche Carrera RSR), primer del grup 4, 10'23"84; 16. — Ortelli (Renault Alpine), Gr 5, 10'27"95; 17. — Göring (Porsche Carrera), Gr 3, 10'33"88; 18. — Bonnemaison (Porsche Carrera), Gr 3, 10'43"76; 19. — Porino (Osella) Gr 6, 10'46"27; 20. — Xavi (Simca-Rallye 2), primer del Gr 2, 10'58"69. Claudio Cabe (Alfa Romeo 2000 GTV) fou el primer classificat del Grup 1. Jimmy Mieusset, després d'una gran sortida, es despità i no arribà a classificar-se.

Mòduls resistents de formigó armat.

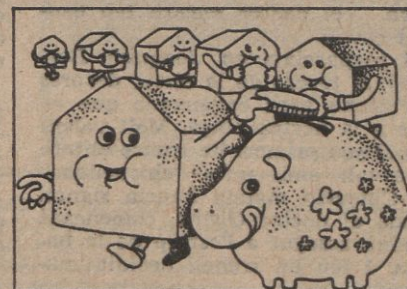
Rècord de temps en la construcció.

Acabats del tot.

Resistència al foc.

Més barats, perquè són fabricats en sèrie.

Diversitat de models.

Sol·liciteu informació sense compromís:

hormipresa

FACTORIA I ADMINISTRACIÓ:
Cra. d'Igualada, s/n. Tel. (977) 88 0124 i 88 0224.
STA. COLOMA DE QUERALT (Tarragona)

Nom _____
Adreça _____
Població _____
Tel. _____

EXPOSICIÓ I VENDES:
C/ Mandri, 62. Tel. 211 93 10
212 4146 (contest. automàtic)
BARCELONA-6

C.E.M.S. FIVALLER

CENTRE HOMOLOGAT (RECONEGUT SUPERIOR)

GRADUAT ESCOLAR - COU

BATXILLERAT 5è i 6è - FARMACIA BUP

OBERTA MATRICULA CURS 1976-77 I CURSOS D'ESTIU

AVDA. JOSEP ANTONI, 580
(JUNT MUNTANER)
TEL. 254 28 85

ARIBAU, 1
(JUNT UNIVERSITAT)
TEL. 254 54 42

UNA NOVELTAT LLARGAMENT ESPERADA

MISSAL DE DIUMENGES I FESTES

textos dels tres cicles dominicals i de les principals festes de l'any, amb excel·lents introduccions i comentaris a les lectures.

Editorial Balmes · Publicacions de l'Abadia de Montserrat
de venda a totes les llibreries

—Cambrer! Felicitat a la direcció pel regal fet a la meua esposa... No és una simple bagatella!

—Per això només ho reben les dames, i única ment a la nit.

—Encara que sigui així... Com els poden sortir els números?

—Això mateix vaig preguntar jo a la Direcció... però no sé si dir-ho perquè tampoc s'ho creurà...

—Perquè no? Digui, digui, no ho divulgaré. Què li van dir?

—Que els ho havien portat els Reis Mags.

EL FOC NO TE SECRETS PEL NIU GUERRER

RESTAURANT
NIU GUERRER

4 forquilles

Plaça Tetuan, 16 - T. 225 41 02
Parking: pl. Tetuan, 40.

CINEMA

"Al otro lado del espejo"

S'ha estrenat al cinema Petit Pelayo la pel·lícula de Jesús Franco **Al otro lado del espejo**. Exercici veloç de terror psicològic amb Emma Cohen i Ramiro Oliveros.

Jesús Franco és l'home-orquestra del cinema castellà. En les seves pel·lícules ho fa quasi tot i de pressa. Fa els films d'avui per a demà. Sap que són obsolets i s'afanya a reproduir-los. És capaç de rodar quatre pel·lícules alhora i de fabricar un "porno" (una "Justine" que no té res a veure amb Sade) pel santíssim barri de la Catedral barcelonina. Realment sempre complau veure un senyor fent pam i pipa a la censura que tot ho aguaita, però això no vol dir que, d'una entremaliadura, hagi de sortir-ne un bona pel·lícula. Això és el que passa amb Jesús Franco.

Al otro lado del espejo és la història d'una noia controlada parapsíquicament. La xicoteta, amb un edip cològicament (es diu així?) pel seu pare, cau a caure-hi d'esquena, assassinant tots els seus pretendents. L'únic company que pot tenir és el seu pare... difunt. Espiritisme, un Freud casolà i el mirall són els elements fonamentals del film. Els tres ambientals (l'ensopiment de la burgesia refistolada, els dubtosos personatges del teatre...) són accessoris dels personatges, són afegits per motivar l'atenció i perquè no et fatigui el sol mecanisme que perpetua l'acció del film: la fixació eròtica amb el pare.

El mirall és el mitjà de contacte

entre noia-viva i pare-mort. Els miralls ja han fet molt de servei a la fabulació. Són un test (la madrastra de Blancaneu, els vampirs que no s'hi veuen), però sobretot un agent mortal. Narcís va morir-hi, la Maria Casares de Cocteau els traspassa i coneix l'ordre de la mort, Welles rebentant els espills de **La dama de Shanghai** castiga el mite de Rita Hayworth-Gilda i Emma Cohen mor quan el seu mirall s'esmicola. Aquesta mítica de l'espill ve —segurament— de fet que la cara és el mirall de l'ànima, però nosaltres ens hem d'emmirallar en alguna banda per saber quina cara-ànima fem o, si més no, què fa el gra de la galta. Potser ja ho han fet, però cal un estudi a fons del mirall. Ara per ara, és evident que té un misteri (tant com literatura i metafísica) molt a la mida de les pel·lícules de fer por. És quotidiana i sospitosa, perfecta per la intriga. Per aquesta raó l'agafa Jesús Franco. Ell posa el mirall i tots plegats hi posem l'angoixa. Si patiu amb **Al otro lado del espejo**, doncs, serà ben bé per culpa vostra. És clar que, potser, aquest surrealisme sense envelat culturalista és més honest, paorós.

TOMAS DELCLOS

OPERA

"Lohengrin" al Teatre Principal

Enguany, per sisena temporada consecutiva, l'Associació Valenciana d'Amics de l'Òpera (A.V.A.O.) ha muntat el festival anual que, amb representacions de categoria internacional, ha tornat a València la facultat de tenir contacte directe amb aquest gènere tan peculiar i fascinant que és l'òpera, espectral que, des de fa molts anys, era en aquesta ciutat un fenomen meteòric de predicció difícil i d'estabilitat precària.

I, encara que és cert que queden molts problemes per resoldre, entre ells el de fer possible una difusió popular de l'espectacle, ara excessivament car per a butxaques modestes, almenys s'ha fet arrelar novament a València un gènere que semblava definitivament inabastable quan s'estroncà, cap a la fi dels anys 1920, el costum d'organitzar temporades fixes al Teatre Principal.

Ara, doncs, gràcies a l'AVAO. (prop de 1.300 socis que financen les representacions, ja que, com és natural —a casa nostra—. l'estat no

hi aporta cap subvenció real, per tal que no el confonguin amb un estat culte europeu), València se situa immediatament darrera el Liceu barceloní i davant les altres ciutats de l'estat espanyol en posseir un teatre d'òpera en actiu de manera regular, amb una sèrie de títols representats cadascun dues vegades, per a les dues sèries d'abonament.

Aquesta temporada comença el dia 12 de maig amb **La Favorita**, de Donizetti. L'empresa procura d'ésser tan eclèctica com les circumstàncies li permeten i ha obert, doncs, la temporada amb una peça del darrer període del bel canto que interpretaran Umberto Grilli, Adriana Smetanova, Vicent Sardinero i Antonio Zerbini en els principals papers.

La companyia del Teatre de l'Òpera de Magúncia ha intervingut en el segon programa d'aquesta temporada, que ha consistit en **Lohengrin**, anticipada als dies 17 i 18, puix que havia d'ésser la tercera òpera del cicle.

La representació resultà veritablement esplèndida, amb una posada en

escena summament atractiva, dirigida per Wolf-Dieter Ludwig i amb la intervenció d'un compatriota nostre, Germinal Cassadó (l'autor de l'escenografia curiosament decadentista de **La Clemenza di Tito** mozartiana de la temporada passada del Liceu). Dietfried Bernet assolí un magnífic rendiment de l'orquestra (que és la Municipal de València), especialment a partir del segon acte. Els intèrprets oscil·laren entre les lleugeres inseguretats de Vojislav Vujacic (Lohengrin), que anà superant a mesura que avançava la representació, i la positiva i rotunda tasca de Rolf Kühne (Telramund), Inge Paustian (Ortrud) i Hermann Patzelt (Herald). Catherine Duval (Elsa) i Manfred Schenk (el rei) es mantingueren en un nivell intermediari, força estimable. Les decoracions, amb efectes lluminosos en els moments culminants, eren suggestives i encertades.

En resum: Un espectacle atractiu.

ROGER ALIER

TOROS

Bernadó, el millor

Diuenge (23 de maig) a la plaça Monumental amb menys de mitja entrada es van torejar sis toros dels ramaders fills de Bernardino Jiménez Indarte, de Linares.

El geni d'aquests toros va cristal·litzar de la següent manera: Al primer, li calia una pica més, tenia nervi i arribà molt descompost a la "muleta"; el segon era molt bleda; el tercer noblès, el quart millorà durant el toreament, el cinquè envestia caminant de costat, i el sisè fou també molt suau.

El primer, el segon i el quart van escometre el cavall una vegada, el quart féu caure el cavall; el tercer va suportar tres piques i el cinquè i sisè una pica i una altra de molt fluixa, el darrer encara féu caure el cavall.

Hi reapareixia en Joaquim Bernadó, el torero de la terra, després de l'última greu enganxada que va tenir a la nostra plaça. Molt valent amb el seu primer. Va treure el toro del cavall amb unes "chicuelinas" que Chicuelo mateix hauria signat. Brindà al doctor Olsina, començant la feina assegut a l'estrep de la barrera. I féu un treball decidit, ma-

tant d'una punxada i una estocada. Tomb a la plaça. El quart, el va torear amb la "muleta", citant de cara. No va trigar el públic a obrir uns ulls com unes taronges en veure el moment més artístic, ordenat, de més seny i polit de la tarda. Sense cap mena de dubte això és l'art de torear. Pla voldrien tenir a Sevilla o Madrid un torero com aquest. Va matar de quatre punxades, amb "descabello" al setè intent. Un avis. Així i tot, diem que fou d'allò millor.

Francisco Ruiz Miguel va fer una bona feina amb el seu primer. El torero es va bellugar alegre i vistós, però sense manar ni una vegada. Em permeto de dir que tot fou ràpid, sense estil. Va deixar menys de mitja estocada. Una orella. El cinquè no el va poder tenir i el toreador sense ofici. Va matar de dues punxades i més de mitja estocada.

Antonio José Galán va ser molt poruc amb el seu primer, que matà de dues punxades i un "descabello". Al sisè ens va donar gat per llebre, va fer molt teatre, i com que el públic es deixà prendre el pel, després d'una estocada i tres intents de "descabello" li van donar una orella.

El pes dels toros en viu era de: 475, 514, 527, 549, 548 i 529 quilos, respectivament i per ordre de toreament.

A. SANTAINES CIRES

PRIMERES COMUNIONS

FESTES INFANTILS

LUIS CORTINA

ABANS SALA MOZART

Passeig de Gràcia, 89, Atic. 5è
Telf. 215 39 10

AUTO FARPER

Més de 100 cotxes d'ocasió, semi-nous, molts de menys de 2 anys, GARANTITZATS, gran assortit de models, venem a tota la província de Barcelona, escrigu'ns o telefonem assenyalant el model que li interressi, pas-sarà un agent nostre a visitar-lo, sense compromís, amb el cotxe indicat per a vostè

Tels. 257-32-79, 245-37-94
i 256-81-05

AUTO FARPER

C/ Còrsega, 374
C/ Castillejos, 329-331
C/ Mallorca, 532-495

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO

(Es prega que els posseïdors de títol de compte participi no utilitzin aquest butlletí sino la carta que —si no l'han rebut— rebran en el seu moment.)

Nom.....

Cognoms.....

Carrer.....

N.º..... Pis..... Telèfon.....

Població.....

Província.....

Els prego que a partir del dia 1er. del més vinent (sempre que el butlletí de subscripció arribi a Premsa Catalana S.A. abans del dia 20) em subscriu al diari "AVUI" El pagament el faré de la forma següent:

- ☐ Rebut per Banc o Caixa d'Estalvis (1)
- ☐ Rebut presentat a domicili (2)
- ☐ Xec adjunt
- ☐ Gir postal n.º
- ☐ Transferència

Per als residents fora de Barcelona-ciutat:

Vull rebre el diari per:

- ☐ Correu
- ☐ Correu aeri (3)
- ☐ Per mitjà del Corresponsal

Sr.....

Periodicitat:

- ☐ Trimestral 840
- ☐ Semestral 1.680
- ☐ Anual 3.360

NOTES:

- (1)—Havent triat la modalitat de Banc o Caixa, desitjo que els rebuts siguin domiciliats en el Banc (Caixa).....
Agència núm.....
Compte corrent (o Llibreta) núm.....

Signatura: El Subscriptor

- (2)—Reservat només als qui reben el diari per repartidor o Corresponsal

- (3)—La subscripció té un sobrepreu d'una pesseta diària dintre de l'Estat espanyol.

IMPORTANT:

M'interessa també adquirir..... Títols de Compte participi de 1.000 pessetes (Mínim un màxim cent)

ZELESTE
presenta:
SISA
presentació
del seu
nou disc
"GALETA GALÀCTICA"
dimarts a dissabte: 11,30 nit
dijous 27: 7,30 i 11,30
diumenge 30: 7,30 tarda
discos: **ZELESTE/EDIGSA**

Només fins al 7 de juny
LA TRINCA
AL "PARALELO"
Set anys i un dia... de cançons
TEATRE APOLO

A L'ESCOLA THAMAR
NOMES HI HA PLACES DE PREESCOLAR
I 1r D'EDUCACIO GENERAL BASICA, JARDINS
PLENS DE SOL I VEGETACIO, CUINA PROPIA.
SERVEI DE COTXE
CARRER DE CADIS, 17 (Putxet)
Preguem demanar entrevista
amb antelació 212-06-96

AUTO FARPER
Més de 100 cotxes d'ocasió, semi-nous, molts de menys de 2 anys, GARANTITZATS, gran assortit de models, venem a tota la província de Barcelona, escrigu'ns o telefonem assenyalant el model que li interressi, pas-sarà un agent nostre a visitar-lo, sense compromís, amb el cotxe indicat per a vostè
Tels. 257-32-79, 245-37-94
i 256-81-05
AUTO FARPER
C/ Còrsega, 374
C/ Castillejos, 329-331
C/ Mallorca, 532-495

TELEVISIO

Testimoni - denúncia

L'ofegament momentani que m'en-
vaeix, quan provinent de fora arribo al
meu nínxol de Barcelona —l'anomenat
astutament pis pels comerciants de ca-
ses— és molt semblant al que sento en
encetar aquesta crònica. Són tantes les
notes acumulades i tan poc l'espai del
qual disposo per a desenrotllar-les! Faré
avinent d'antuvi que la crònica de diu-
menge, era d'urgència.

Una primera impressió només dels es-
pais visionats. Al seu moment, en difon-
dre's per antena, com serà el cas
aquesta tarda d'Un lloc entre els morts,
me n'ocuparé amb més deteniment.

Diumenge a la tarda, com és habitual,
foren emeses per segona vegada i UHF
els programes en català de la setmana.
El Giravolt programat per a dimarts i
que la primàcia dels estudis centrals
apacà per a l'endemà dimecres i dime-
cres, per idèntica raó, retardat una hora
i acomiadat a la francesa per l'entrada
de l'avenç informatiu de Prado del Rey, i
el Taller de Comèdies de divendres.
D'aquest Giravolt, en podríem dir mol-
tes coses, de les quals la desaparició de
213 peces del Museu de Mataró, 2131.
LA VERGONYA DEL PASSAT IMME-
DIAT per boca d'un entrevistat, no se-
rien pas les menys sucoses (a propòsit:
¿han pensat en les caixes fortes de
Suïssa els mataronins?) Amb tot, molt
més m'impressionà, després de la con-
versa amb Marta Mata i el tort fet a l'es-
cola catalana —en definitiva, a l'escola
sense adjectius— que evidencià, sentir
parlar els veïns de l'Escorxador Muni-
cipal. Quin català, Déu meu, l'emprat per
la gent jove! Quina diferència, quan el
preguntat o la preguntada eren gent ma-
dura, gran. Penso que una manera més
plàstica i directa de palesar el mal que
han fet aquests 37 anys d'afrontosa dis-
criminació cultural —i no som encara al
final— no és possible. I que vagin dient
els detractors de la televisió!

A TRET

— Amic Sergi Schaff, perdó pel Shaft
que et vaig engaltar diumenge i del qual el
linotipista és del tot alié. No tant, potser,
el detectiu de color. Perquè vegis que aci-
ningú se salva de la picota quan és merescu-
da.

— A Fondo de diumenge a la nit aco-
miadà la parella d'investigadors amb la
qual hom havia conversat amb certa dis-
creció, massa ditiràmbicament. Que ja
han passat els temps de donar peixet, sen-
yor Soler Serrano. Penso que d'ésser l'e-
missió en color hauríem vist apareixer les
roses a les galtes de la simpàtica parella
desavis.

JOSEP DESUMBILA

PROGRAMA PRIMERA CADENA

- 14.00 Miramar. Informatiu. (Només Principat d'Illles).
- 14.30 «Aqui, ahora». (Color.)
- 15.00 Telediari: 1.ª edició. (Color.)
- 15.30 «Salto mortal»: «Nápoles». (Color.)
- 16.30 Danses romaneses, de Bela Bartok.
- 16.40 Lletres catalanes: Un lloc entre els morts, de Maria Aurèlia Cap-

MOT A LA FI

Preus

Aquest mes s'ha anunciat la
puja del pa i dels cotxes. La
primera notícia ha afectat molta
gent. Fins i tot en diferents in-
drets s'han organitzat manifesta-
cions protestant per l'elevació del
preu del pa. En canvi, l'augment
del preu dels cotxes ha passat
més desapercebut, sols afecta a
la gent del ram i els qui en aquest
moment s'havien plantejat la pos-
sibilitat d'adquirir o de canviar el
vehicle. Però els dos productes
han experimentat un augment de
preu i els dos nous preus es re-
flectiran indefectiblement en el
cost de la vida.

Són molts els treballadors que,
en el seu conveni, han negociat
que a mig any es reajusti d'acord
amb l'augment dels productes;
per això viuen pendents del per-
centatge que ens dona mensual-
ment l'Institut Nacional d'Estadís-
tica. Ara bé, molts treballadors te-
nen por que l'augment del preu
dels cotxes —que només en com-
pren un molt de tant en tant— si-
gui equiparat a l'augment del
preu del pa, que per sort o per
desgràcia, l'hem de comprar cada
dia.

JOSEP M. ORTA

many. Adaptació: Terenci Moix.
Realització: Sergi Schaaff. Inter-
prets: Enric Majó, Angels Moll,
Rosa Maria Sardà, Montserrat
Carulla, Jordi Serrat, etc.

- 18.30 Programa infantil. (Color, par-
cialment.)
- 20.00 Novel·la: «El collar de la reina»,
de Dumas, pare. Cap. VII.
- 20.30 «Revista de toros».
- 21.00 Telediari: 2.ª edició. (Color.)
- 21.25 «El final de la noche». Film ro-
dat el 1942 per John Cronwell.
Interprets: Fredirch March, Gleen
Ford, Margaret Sullivan, Frances
Deel.
- 23.15 Telediari: 3.ª edició. (Color.)

PROGRAMA SEGONA CADENA

- 20.00 Polideportivo.
- 21.30 Notícies al segon programa.
(Color.)
- 22.00 Visita als museus. (Color.)
- 22.30 «Maestros y estilos».
- 23.00 Música per a guitarra. (Color.)

RETALLS

La paradoxa regional

Per culpa de fixar-se només en raons
purament econòmiques han fracassat
fins ara els intents de reactivació de la
vida regional. Per tal que una política re-
gional pugui aconseguir unes fites im-
prescindibles d'eficàcia, cal no perdre
de vista la prioritat absoluta dels plante-
jaments socials de les regions.

El gran problema encara és l'excés
d'oferta de treball, que deixa tants i
tants habitants del país en una situació
d'atur forçós sorneguer, d'infraculo-
cació i fomenta alhora un atur senzill i
pur. Una situació que contradiu, per al-
tra banda, aquest dret solemnement
proclamat per les lleis i que és potser el
més fonamental de tots, el dret de guan-
yar-se les garrofes.

Si a les zones desenvolupades l'atur
crea tensions gravíssimes, a les subde-
senvolupades genera quelcom que pot
ser encara pitjor: una angioixa difosa, un
retraïment, una desesperança sense cap
altra sortida que l'emigració interior o a
l'estranger.

En definitiva, potser aniria bé de resu-
mir tot això en poques paraules: mentre
no s'intenti seriosament: sincera abor-

dar la qüestió regional des d'un punt de
vista predominantment social, tot el que
es vulgui fer serà una tasca condem-
nada al fracàs i continuarà dempeus
aquesta paradoxa desconcertant que és
el fet d'ésser més difícil sortir dels sub-
desenvolupament regional que del na-
cional.

La paradoxa d'un país teòricament
—econòmicament— pròsper i progres-
siu, però ple de «bosses» de misèria o,
pel cap baix de penes...

(Joaquim Aranda,
«Heraldo de Aragón» / 23-V-76)

SENTIS I L'ACTUALITAT DEL PAIS

«Si no hi ha partits, no hi ha organit-
zació electoral, i si no hi ha eleccions,
no hi ha Parlament.»

«Sembla que, a alguns, el nom de par-
tits polítics els preocupa i prefereixen
emprar el terme «associacions». El nom
no fa la cosa. S'anomenin com s'anome-
nin venen a ser el mateix.»

«Des de fa quatre mesos, en els periò-

dics es pot dir pràcticament el que es
vol, entenent per això una norma de
convivència i no d'agressivitat excessiva
envers els altres espanyols. En quatre
mesos no s'ha segrestat ni un sol diari.»

«Les lleis canviaran; primer, cal can-
viar les lleis fonamentals. Si no es modi-
fica el Codi Penal, no poden canviar
d'altres lleis, i així successivament. Es
possible que, en una futura situació no
molt llunyana, la llei de premsa no tin-
gui raó d'existir.»

«La premsa ha anat al davant, com un
explorador de l'exèrcit; per això passa
riscs, perquè està desmarcada. Però
algú ha d'anar a l'avantguarda. I això ho
ha fet la premsa i ho ha fet bé.»

«A Espanya li convé tenir una configu-
ració per regions; totes les que posseei-
xin una personalitat i una existència
pròpia han de tenir una fórmula d'auto-
nomia.»

«El nom no fa la cosa. L'Estatut va
unir a la República, i alguns creuen que
aquesta paraula significa allò. No és
així. La paraula és àmplia i pot incloure
moltes coses.»

(Carles Sentis a
«La Voz de Galicia» / 23-V-76)

CUPÓ PRO CECs

Premiat en
el sorteig d'anit passada

Alcoi	041
Barcelona	860
Castelló	081
Girona	860
Illes	961
Lleida	225
Tarragona	225
València	081
Alacant	502

Desarrugador
ELVI
NETOL

EL TEMPS

Més nebulositat i tempestes aïllades

Les altes pressions s'allunyen dels
Països Catalans i fan pas a les baixes
que portaran un augment de la inestabi-
lilitat i, per tant, de la nebulositat, que
ocasionalment formarà nuclis tempes-
tuosos. Els vents bufaran de diverses di-
reccions i possiblement amb menys in-
tensitat. Les temperatures quedaran un
xic retallades en comparació als dies an-
teriors.

AHIR:NEBULOSITAT
ABUNDANT AL PAIS VALENCIA

La nebulositat més abundant, amb cel
cobert, s'observa a les comarques cos-
teres de València i Castelló, si bé sense
precipitacions importants. A Tarragona i
Barcelona, l'enuvolament anà augmentant
durant el curs de la jornada, fins a
cobrir-se el cel a la tarda. A la resta dels

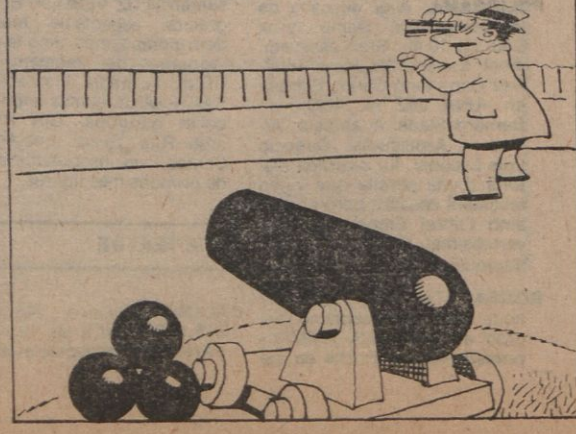
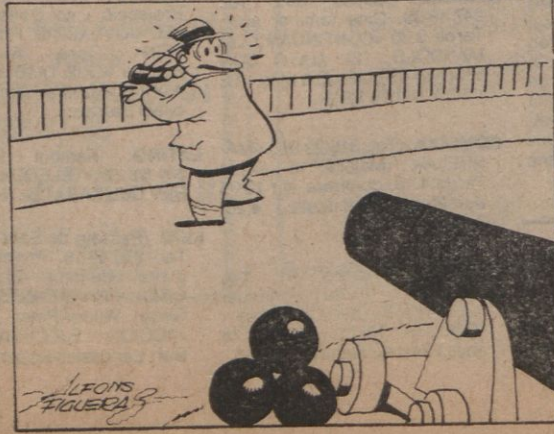
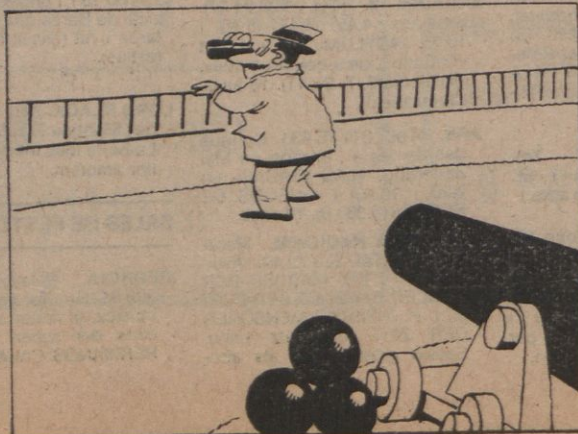
Països Catalans la nebulositat fou varia-
ble, però amb predomini de cels poc
en nuvolats. Els vents dominants foren
les brises, que arribaren als 50 quilòme-
tres. Les temperatures pujaren aprecia-
blement al País Valencià i a les Illes,
mantenint-se quelcom altes a la resta.

TEMPERATURES EXTREMES

Alacant: 27 i 14 graus.
Barcelona: 22 i 15.
Castelló: 25 i 15.
Ciutat de Mallorca: 26 i 11.
Girona: 23 i 10.
Lleida: 28 i 14.
Lleida: 28 i 14.
Perpinya: 23 i 10.
Tarragona: 22 i 13.
València: 24 i 16.

LLEBEIG

EL BON JAN

A LA VORA DE...

La pistola que paralitza

Es un invent nord-americà. Un invent temible. La «Taser
AF 1» és una arma que dispara dos projectils que po-
den deixar qualsevol persona en un estat de descontrol
muscular absolut, mitjançant una descàrrega elèctrica.
L'afectat queda inconscient durant alguns minuts.

L'inventor, californià, l'ha creat com una arma defensiva,
útil per a lliurar-se d'assaltants i atracadors. El nombre d'a-
gressions que segons sembla es produeix als Estats Units,
en una progressiva escalada, justifica la idea. El preu de
l'arma equival a unes tretze mil pessetes.

Ja són prop de tres mil els nord-americans que han com-
prat la «Taser AF 1».

Balanç de la seva eficàcia: la pistola ha estat utilitzada
dues vegades, a Nova York, amb èxit defensiu. I moltissi-
mes vegades per a atacar! Una colla d'assaltants han cor-
regut a comprar l'arma, han disparat contra les víctimes,
les han deixades paralitzades i han pogut robar-les amb
una comoditat i una impunitat sense precedents.

Com diu l'expressió popular, que Déu hi faci més que no-
saltres. S'ha demostrat, una vegada més, que no hi ha ar-
mes defensives, que això de les armes defensives és tan
fals com el pernil dolç dels nostres «snacks». Tota arma és
fonamentalment ofensiva. Hi ha una excepció, natural-
ment: la del ciutadà que utilitza una arma en legítima de-
fensa. Però la humanitat ja és massa gran per a engan-
yar-se, i el senyor John H. Cover, de Palos Verdes, Califòr-
nia, ho havia de saber. La Gran Enciclopèdia Catalana
dedica tres ratlles a les armes defensives, i en canvi alguns

centenars de ratlles a les ofensives. Es una proporció ab-
solutament justa, exigida per la realitat.

La pistola que paralitza, doncs, és una nova arma hipotè-
ticament defensiva i comprovadament ofensiva, que té l'a-
vantatge físic que no mata i l'inconvenient psicològic que
no mata. O sigui que permet d'assaltar sense el risc —per
allò dels nervis— de ferir greument ningú, i em temo que
aquesta impossibilitat d'assassinat farà que una certa gent
es deslliuri de la por i dels escrúpols i es dediqui amb una
tranquil·litat més gran a la violència.

L'invent suggereix unes escenes de política-ficció: la pa-
ralització de tots els ciutadans incòmodes, que es mouen
massa, i la implantació de la «pau universal Taser AF 1». O
potser no tanta ficció com sembla. De fa segles que els
grups dominants tenen l'ideal de la paralització col·lectiva,
i en alguns moments històrics els resultats han estat esti-
mables, sense necessitat de la «Taser AF 1».

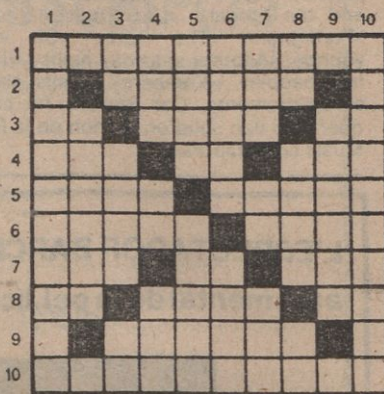
Si alguna arma cal inventar no és pas la paralizadora,
sinó l'estimulant; no la que afluixa la musculatura física,
sinó la que enforteix la musculatura ètica i mental de tota la
societat.

—Es una arma que ja està inventada —em diuen—. Es la
democràcia. El que passa és que costa d'obtenir-ne la
llicència.

I em donen la raó: qualsevol arma és sempre ofensiva per
a algú.

JOSEP M. ESPINAS

ENCREUATS

HORITZONTALS:

1. Lloc o objecte il·liscós. — 2. Nombre de persones aplegades deliberadament per a un fi (plu.). — 3. Article. Clos, tan- cat. Cent u. — 4. Prefix grec que signi- fica «contra». Al revés, inútil. Er. — 5. Completament molls. Figuradament, maquinar. — 6. Anàtids. El qui com- ponia poesies i les cantava en els pri- mers temps de Grècia. — 7. Meitat. An- tigua llengua provençal. Fill d'un fill. — 8. Pronom. Ombrivolt. Pronom. — 9. Que té cirrus. — 10. Causava una pena moral.

VERTICALS:

1. Relaxació. — 2. Que no té nom d'autor. — 3. Al revés, cent cinquanta. Al revés, gep. Simbol del crom. — 4. Al revés, hortallissa. Simbol de l'escandi. Sentim. — 5. Porció de terra voltada d'aigua de tots costats. Damunt. — 6. Al revés, i plural, producte de l'ovari. Ali- ment. — 7. Nom de lletra (plural). Simbol del radi. Inclinat avall. — 8. Arsènic. Pa- radís terrestre. No fet malbé. — 9. Fem sentir un clam. — 10. Llibreria.

SOLUCIONS:

- VERTICALS: 1. Relaxament. — 2. E. Sa. — 9. L. Cridem. V. — 10. Llibretera. Cam. — 7. Cès. Ra. Cot. — 8. As. Eden. Sc. Oim. — 5. Illa. Sobre. — 6. suvo. Andhm. U. — 3. IC. ape. Cr. — 4. Ioc. VERTICALS: 1. Relaxament. — 2. E. 9. N. Cirros. R. — 10. Turmentava. — 7. Mig. Oc. Nét. — 8. Em Obac. Me. — 9. Xops. Ordri. — 6. Anecs. Aede. Colles. L. — 3. La Clus. Cl. — 4. Ana. av. HORIZONTALS: 1. Rellicscall. — 2. E.